

BERXWEDAN

HER TIŞT JÎ BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı 33 / Nisan 1987 / 2.50.-DM

Faşist Türk Sömürgeciliğine Karşı Devrimci Savaş Yükseliyor KÜRDİSTAN DİRENİŞ EYLEMLERİYLE ÇALKALANIYOR

'87 Newroz'u Halkımızın Direnme Kararlılığının En Açık Göstergesi Oldu

NEWROZ KUTLAMALARINA YÜZBİNLER KATILDI

Kürdistan'ın Her Tarafında Direniş Alevleri Yükseldi

21 Mart 1987'de başta Kuzey-Batı Kürdistan olmak üzere, Kürdistan'ın bütün parçalarında değişik tarz ve biçimlerde Newroz kutlandı. Sömürgeci Türk devletin bütün çırpınılarına rağmen, ARGK güçlerinin yoğun bir

eylemlilik ile selamladığı '87 Newroz'u TC'nin ölüm çırpınılarını tekrar gözler önüne serdi. Yüzyıllardır halkımız tarafından zulme ve sömürüye karşı işyanda zaferin ilk günü olarak kutlanan Newroz'u özünden hoşaltmak amacıyla yoğun bir

çaba içerisine giren TC kendisinin dahi inanmadığı bir tarzda Newroz'a sahip çıkarak, Türk bayramı diye lanse etmesi elbetteki tesadüfî bir olay değildir. Bugün Kürdistan halkı ülkenin dört parçasında da direnişle sahip çıkıp ERNK bayrağı altında birleşerek Newroz'a sahip çıkma doğrultusunda ileri adımlar atmaktadır. Bunu gören sömürgeci Türk devleti gelişmeyi hazmedememenin verdiği bütün çırpını ve acizliği ile kuralı ve insanlık dışı savaş yöntemi-

Devamı 6. sayfada

Savaş Esirleri Bir Kez Daha İhanet ve Teslimiyeti Mahkum Etti

Sömürgecilerin savaş esirleri şahsında halkımıza dayattığı teslimiyet ve ihanet, soylu zindan direnişleriyle bir kez daha mahkum edildi. Ülkemiz dağlarının doruklarında ARGK birlikleri tarafından geliştirilen ulusal direniş mücadelesini engelleyemeyen, tam tersine gün geçtikçe yenilgi üstüne yenilgi alan sömürgeciler, özellikle son dönemlerde cezaevlerindeki vahşi uygulamalarına hız kazandırmış ve yine yürürlüğe koyduğu çeşitli "pızmanlık yasası", "af yasası" gibi yöntemlerle cezaevi alanında sonuç almaya çalışmaktadır.

Bu amaçla, özellikle son dönemlerde PKK toplu dava-

larının hızla sonuca götürülme çalışıldığı, bir kısım toplu davaların ise, gruplara ayrıştırılarak direnişin etkisizleştirilmek istendiği bilinmektedir. Fakat sömürgecilerin tüm bu çabalarının sonuçsuz kaldığı, gerek cezaevlerinde ve gerekse mahkemelerde direnişin zafer kazandığı bir kez daha PKK Diyarbakır-Mardin grubu davasında en açık bir biçimde kanıtlanmıştır. Savaş esirlerini, faşist yasalarla yargılama amacı ile mahkemeye çıkarılan PKK-Diyarbakır-Mardin grubu sömürgecilerin yargı organlarını tanımadıklarını, cezaevlerinde uygulanan tüm vahşeti

Devamı 17. sayfada

Faşist Türk Sömürgecilerinin Son Saldırı ve Katliamları Tahrân'da da Protesto Edildi

Çoğunluğunu Güney Kürdistan'lı yurtseverlerin oluşturduğu yaklaşık 500 civarındaki bir grup 12.03.1987 tarihinde, Türk Elçiliğine 2 km uzaklıktaki 15. Hurdut Meydanında toplanarak, Kürtçe, Türkçe, Arapça, Farsça ve İngilizce yazılan "Kahrolsun sömürgeci-faşist Türk militarizmi!", "Kahrolsun Türkiye-Irak sömürgeci ittifakı!", "Yaşasın Ulusal Kurtuluş Mücade-

lemiz!" pankartlarını açarak, Türk elçiliğine doğru bir yürüyüş eylemini gerçekleştirdi. Edinilen bilgiye göre, eylemin başladığı an, Güney Kürdistan'daki feodal-burjuva önderlikli hareketlerin engelleme çabalarıyla karşılaşıldı. 15. Hurdut Meydanının yakınındaki bir camide İdris Barzani'nin ölümünün 40. günü nedeniyle düzenlenen dini

Devamı 17. sayfada

● Faşist ordunun üs olarak seçtiği Şırnak'ta Milli Karakolu yerle bir edildi. Kavuncuk köyünde 7 ihanetçi kurşuna dizildi. Kurtuluş Ordusu kuvvetleriyle faşist ordu sürüleri arasındaki çarpışmalar aralıksız sürüyor.

● Faşist rejimin sınırsız korkuları ve çaresiz çırpınları fayda etmiyor. Dersim-Değirli Karakolu baskınında sömürgeci güçlere ağır kayıplar verdirildi.

● Beylüşşebap'ta büyük direniş: İki gün süren çarpışmalarda faşist ordu sürülerine ağır kayıplar verdirilirken 5 devrimci kahramanca direnerek şehit düştü.

● Çukurca'da ARGK'ye bağlı gerilla birlikleri sömürgecilerin bir askeri konvoyunu pusuya düşürdü. Konvoydaki araçlar tümden tahrip edildi. Aralarında subayların da bulunduğu 10'u aşkın ölü çok sayıda yaralı var.

Kürdistan halkı, bugün kendi öz kurtuluş ordusuna kavuşmuş olarak ve sergilenen güçlü direniş eylemlerinin ortaya çıkardığı büyük gelişmelerle tarihinin önemli bir sürecini yaşamaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemizde yeni ve daha gelişkin bir dönemin başlamış bulunduğu günümüzde, yediden yetmişe bütün bir halk olarak üzerimize düşen görev; en yüksek siyasal birliğimizin somut ilâdesi olan cephemiz ERNK ile halk kurtuluş ordumuz ARGK'nin saflarını daha da sıklaştırmak, böylelikle de '87 Newroz'unda önemli gelişmeler kaydeden devrimci direniş savaşımızı, harbar sömürgeci düşmanı tümüyle Kürdistan'dan söküp atacak olan nihai zafer dek sürdürebilmektir.

Bu savaşta, gücünü devletin haklılığından alan; içer-

de ve dışarda; savaşta, siyasette ve diplomaside kendisine layıkıyla öncülük eden PKK gibi bir partiye ve Başkan Abdullah ÖCALAN gibi bir Önder'e sahip olan Kürdistan halkı elbette ki güçlü ve kazanacak tarafı temsil etmektedir. Faşist Türk sömürgeciliğinin yaşadığı ise; ekonomik, sosyal, siyasal, askeri her alanda hızlı bir çürüme ve apaçık bir tükeniştir. Tükendikçe kudurganlaşan faşist rejim, ne kadar çıldırırsa çıldırsın, ne tür vahşet ve katliam uygulamalarına girişirse girişsin, kendi kaçınılmaz sonunu engellemesi olanaklı değildir. Faşist Türk devleti, her geçen gün daha da hızlanarak gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında tutunabilmek için, her yolu ve yöntemi deneyip çare aramakta, fakat bir türlü çare-

Devamı 2. sayfada

YURT DIŞINDA FAŞİST SÖMÜRGEÇİ REJİME KARŞI EYLEMLER SÜRÜYOR

Avrupa'nın Birçok Ülkesinde Yapılan Yürüyüş, Miting ve İşgal Eylemlerine Onbinlerce Kürdistanlı Katıldı

ERNK yanlısı binlerce Kürdistanlı tarafından 17 Şubat 1987 tarihinden itibaren başlatılan eylemler Mart ve Nisan aylarında da aralıksız olarak devam etti.

Avrupa'nın birçok ülkesinde 17 Şubat'ta başlayan, Mart ve Nisan aylarında da devam eden eylemlerde sömürgeci-faşist Türk devletinin özel savaş uygulamaları, sürgün politikası, idam cezaları, operasyon ve tutuklamalar, Güney Kürdistan köylerine yapılan hava saldırıları ve başta NATO olmak üzere, Federal Almanya Cumhuriyeti'nin faşist Türk devletine yaptığı yardımlar protesto edilerek, dünya ilerici insanlığına, bu vahşete karşı sessiz kalmama-

ları için çağında bulunuldu. Kürdistanlı yurtseverler gerçekleştirdikleri eylemlerde faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki uygulamalarını, çağdışı katliamlarının ulaştığı düzeyi belgelerle ortaya koyarak, buna asla sessiz kalamayacaklarını, ülkeden uzak da olsalar, tüm güçleriyle KUKM'nin yanından olacıklarını, son nefeslerine ve kan-

larının son damlasına kadar Bağımsızlık ve Özgürlük için savaşacaklarını, Devrim Şehitleri'ne verilmiş bir söz ve yemin olduğunu, bir kez daha haykırarak, ulusal kurtuluş mücadelesine sarsılmaz bağlılıklarını dile getirdiler.

Yapılan hemen hemen tüm eylemlerde dünya ilerici insanlığına KUKM ile dayanış-

Devamı 4. sayfada

KÜRDİSTAN DİRENİŞ EYLEMLERİYLE ÇALKALANIYOR

Başyurdu 1. sayfa

sizlikten kurtulamamaktadır. Çünkü, düşmanın "çare" diye sarıldığı her olgu, kutsal direniş mücadelemizin harlanan ateşi karşısında, Temmuz gününün altındaki kan misali çarçabuk erimekte, böylece düşmanın çaresizliği sürüp giderken, kurtuluş mücadelemizin gelişmesi de kesintisiz bir biçimde devam etmektedir.

İşte 1987 kışında pespeşe güçlü direniş eylemleriyle başlatılan, Newroz'da zirveye ulaştırılarak bugün de ülkemizin dörtbir yanında hızından hiçbir şey yitirmeden devam ettirilen güçlü atılım bunun açık kanıtıdır. Düşmanın, bu atılımı nasıl engellemeye çalıştığı, bu amaçla nasıl kuralsız bir savaş yürüttüğü anımsanacak olursa, bu güçlü atılımın anlamı ve bundan böyle de kesintisiz süreci ve 1987 yılının bir zafer yılı niteliğine kavuşturulacağı gerçeği daha iyi anlaşılacaktır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin şanlı öncüsü partimiz PKK, dünyada eşine ender rastlanan bir azim ve kararlılıkla Newroz'u halkımızın tarihindeki gerçek anlamına, düşmanların yüreğine korku salan direnişçi anlamına kavuşturmuştur. Kurtuluş ordusu kuvvetlerimiz bu anlayıştan hareketle, faşist Türk sömürgeciliğine ve hain-milîs çeteleciliğe yönelttiği cesur ve gözüpek saldırılarla düşmanın korkusunu had safhaya çıkarmıştır. Düşman bu sınırsız korkusunu giderebilmek ve Kürdistan'da gelişen, büyüyen direniş mücadelesini durdurabilme umuduyla savaşın yoğunlaştığı alanlara muazu-

zam bir güç yığmış, 3-5 kişiden oluşan bir gerilla grubu üzerine binlere, onbinlere varan asker sevk etmiş, fakat sonuçta darbe alan yine de kendisi olmuştur. En basit ve aşağılık yalan yöntemleri öteden beri kendisine "meziyet" edinmiş olan Türk sömürgeciliğinin, çokça ovundugu ordusu, modern silahları, uçakları, helikopterleri, özel timleri vb. uygulamaları bir bir boşa çıkarılıp iş yapamaz duruma düşürüldükçe rejimin sözcükleri çaresiz dönüp-dolaşır bu eski "meziyet"lerine sarılmak zorunda kalmışlardır. Fakat gerillanın, Kürdistan'ın her alanında düşman yapıya aralıksız olarak güçlü darbeler vurması, düşmanın yalan ve demagoji silahını da ters tep-tirmişti. Öyle ki, burjuva gazetelerinde mücadelemiz aleyhine bu tür yalan haberler yer almaz, kitleler tarafından "TC, yine PKK'den güçlü bir darbe yedi" biçiminde yorumlanmaktadır artık.

Kürdistan'da artık rahat yüzü görmeyeceğini anlayan ve ARGK'nin korkusunu iliklerine dek hissedilen faşist Türk sömürgecileri, '87 Newroz'una yönelik çok yönlü önlemler almaya ve tüm sivil-polis-asker güçlerini güncelce alarına geçirmesine rağmen, yine de gerillalarımızın saldırısından kurtulamadı. Kurtuluş ordusu kuvvetleri, Dersim'den Hakkari'ye, Bitlis'e kadar tüm Kürdistan sahilinde gerçekleştirdiği destansı direniş eylemleriyle, ülkemizde artık barbar Türk sömürgecilerine hiçbir şekilde yaşam hakkı tanımayacağımızı düşmanın anlayacağı bir dille bir kez daha ifade etmiş oldu.

Derik'teki Çatışmada 3 Savaşçı Direnerek Şehit Düştü

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişerek önemli boyutlara vardığı Mardin alanı, aynı zamanda savaşın da en çok yoğunlaştığı alanlardan birisi olmuştur. Yine, 1987 kış eylemliliğinden bu yana da Midyat'ta, Nusaybin'de, İdil'de ve Cizre'de olmak üzere, faşist Türk sömürgecilerine ve hain-milîs çetelere en ölümcül darbeler bu alanda vurulmuştur. Bu alanda savaş o kadar yaygınlaştı ki, faşist rejimin soğluğu iyice daralmış ve halkın tutarlılığı ekip-biçmesini dahi tahammül edilemez hale getirmişti.

Bu alana önemli oranda askeri güç yığan düşman, zaman zaman açık vahşet örnekleri sergilemesine rağmen, halkı mücadeleden koparmayı başaramamış, tam

tersine yurtsever bölge halkı, mücadeleye her türlü yardımı dahi da artırarak, gün geçtikçe savaşta daha aktif bir biçimde yerini almıştır.

Devrimci kurtuluş kuvvetlerimizle sömürgeci ordu sürüleri arasında bu alanlarda süren çarpışmalardan birisi de 21 Mart 1987 günü, Derik ilçesine bağlı Atlı köyü yakınlarında yaşanmıştır. Bu çatışmada büyük güç dengesizliğine rağmen çatışmayı bir gün boyu sürdüren ve eşsiz bir direniş örneği sergileyerek şehit düşen 3 savaşçımız, Newroz'da yakılan özgürlük meşalesinin alevlerini kanlarıyla besleyerek daha da güçleştirmişlerdir. Onurun, cesaretinin, fedakarlığının seçkin temsilcileri olan şehitlerimizin anılarına bağlılığın bir gereği olarak savaşın daha geniş boyutlarda sürdürülmesinde.

Dersim-Deşt Karakolu Baskınında Sömürgeci Güçlere Ağır Kayıplar Verdirildi

'87 Newroz Atılımı sürecinde faşist Türk sömürgeciliğine ağır darbe vurulan alanlardan bir tanesi de Dersim olmuştur. 1984, 15 Ağustos Atılımından bu yana kurtuluş kuvvetlerimiz Dersim alanındaki pespeşe etkin direniş eylemleri gerçekleştirmiştir. İşte '87 Newroz Atılımı döneminde de gerçekleştirilen Deşt Karakol baskını bu eylemler zincirinin şimdilik son halkası olmuştur. ARGK'ye bağlı bir gerilla birliğimizin saldırısında yerli bir edilen Deşt Karakolunda, çok sayıda düşman askerinin öldüğü ve yaralandığı bildirilmektedir.

Dersim: Kemalizm, Kürdistan üzerindeki ırkçı-sovren, asimilasyoncu politikasını uygulamada "pilot bölge" olarak seçtiği ve bu amaçla yıllar yılı insanlarımızın taptaze dimağlarına çığırılmaz zehirini akıttığı bir alan olduğu gibi, aynı zamanda Kürdistan'da kemalist sömürgeciliğe karşı direnişin son kalesidir de. Evet, halkımızın bu alanda 1938'lerde yükselttiği onurlu direniş ses, büyük bir vahset ve tarihte eşine ender rastlanan bir ihanetle karşılaşılarak kanla bastırıldığından bu yana, Dersim'de direnişçi ihanetini aman-sız bir mücadelesi süregelmiştir. Faşist Türk sömürgeciliği ekonomik, sosyal, kültürel her türlü olanakları yararlanarak, bir yandan da işbirlikçi, ihanetçi, usak kesimlerle eleme vahşi bir terör politikası uygulayarak, ihaneti ve teslimiyeti tamamıyla egemen kılp, halkımızın direnişçi özünü de bitirerek dumura uğratmak, kazıyıp atmamak istemiştir. Ve bu doğrultuda az yol aldığı da söylenemez. 1938'lerden baş-

layarak 80'lere doğru gelinene dek, süreç birçok yönüyle düşmanın lehine işlemiştir. Fakat, kemalist rejimin tam da bu politikasından sonuç aldığı düşüncesine kapıldığı bir dönemde, 1970'li yılların sonları ile '80'li yıllarda, Kürdistan halkının olumlu yurtsever direnişçi özelliklerinin çağdaş düşünceyle PKK şahsında birleşmesi ve boy vermesi, sömürgeci TC ile birlikte tüm yandaşlarının da hesaplarını altüst ederek süreci tamamen tersine çevirmiştir. Ve ulusal kurtuluş mücadelemizin öneü güçlü PKK'nin çıkışıyla birlikte, teslimiyet ve ihanet ölümcül darbeler alarak adım adım gerilemiş, direniş ise Munzur gibi coşarak tüm Dersim sahilına dalga dalga yayılmıştır.

Özellikle ulusal kurtuluş mücadelemizde yeni bir aşamanın başlangıcı olan 15 Ağustos Atılımının ardından başlayarak günümüze kadar kesintisiz bir biçimde sürdürülen direniş eylemleri açıklıkla ortaya koymuştur ki, faşist-kemalist rejim bu alanda fazla tutunamayacaktır. Nitekim tüm gizli-açık oyunları ve papaz-kılıç politikalarına rağmen yöre halkını direnişçilikten ve PKK onderliğindeki KÜKM'ni desteklemekten caydıramayan faşist rejimin şimdi de sürgün politikasını gündeme getirerek, Dersim alanındaki halkımızı tümeyle sürgüne yollamaya kalkışması, bu gerçekliğin en açık kanıtı olmuştur.

İşte, bir yandan halkımızı toprağından, vatanından söküp atmakla tehdit eden ve bir yandan da azgın bir terör politikasıyla yoğun baskı ve

işkence uygulamalarına hız veren barbar düşmana, Dersim alanındaki kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından vurulan son darbeler; halkımızı sähipsiz olmadığımız, her düşman uygulamasına misliyle karşılık verileceğinin ve aynı zamanda faşist rejimin en son "önlem"lerinin de geçersiz kıldığımızı apaçık gösteresidir. Edinilen bilgilere göre, Haydaran bölgesinde bulunan ve uzun süreden beri bir işkence merkezi haline getirilen Deşt Karakolu, birçok modern silahlarla donatılmış, önemli bir sayısal güce takviye edilmiş ve bazı fiziki engellerle de sıkı korunmaya alınmıştır. Fakat kurtuluş ordusu kuvvetlerinin kararlı ve etkin saldırısı karşısında bu önlemler fazla işe yaramadı. Birliklerimizin otomatik silahlar ve bombalarla yaptığı saldırı sonucunda kısa bir sürede adeta enkaz haline gelen karakol binasında bulunan tüm düşman askerlerinin olduğu ya da yaralandığı bildirilmektedir. Düşman, olayın fazla yayılmaması için enkazı çarçabuk ve gizlilikle kaldırdığından, eylemin kesin sonucu öğrenilememiştir. Eylemi başarıyla gerçekleştiren birliklerimiz, kayıp vermeden alandan ayrılmıştır.

Öte yandan aldığımız haberlere göre, bu olaydan bir süre sonra, bu kez de Dersim şehir merkezinde bulunan askeri garnizona yönelik bir saldırı gerçekleştirilmiştir. ARGK'ye bağlı birliklerimizin gerçekleştirdiği bu eylemin ayrıntıları ve kesin sonuçları henüz öğrenilememekle birlikte, düşman kayıplarının fazla olduğu bildirilmektedir.

Beitüşşebap Büyük Direnişi Bağımsızlık Mücadelemizde Zaferin Müjdecisi Oldu

17-18 Mart 1987 tarihinde, Hakkari'nin Beitüşşebap ilçesine bağlı Dereler köyü yakınlarında kahraman savaşçılarımız, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi tarihinde önemli bir yeri olan yeni bir direniş destanı yaratarak bu kutsal mücadelede nihai zaferi müjdediler. Devrimci kurtuluş kuvvetlerimiz ile düşman güçleri arasında aralıksız olarak 2 gün süren çarpışmada, faşist ordu sürülerine ağır kayıplar verdirilirken, 5 savaşçımız kahramanca direnerek şehit düştü.

Beş devrimcinin, binlerce kişiden oluşan bir güce karşı iki gün çarpışarak ağır kayıplar verdirirken sonra şehit düşmesini düşman kendisi için bir zafer sandı ve haberi günler boyu basınında iri

puntolarla manşette tuttu. Oysa feci bir biçimde yanıltıyordu düşman. Çünkü bu, kendisi için bir zafer değil, tam anlamıyla ve koskoca bir yenilgiydi. Çünkü 5 savaşçımız, 5 PKK militanı karşısında savaşan erinden Genelkurmay Başkanına kadar, bir bütün Türk ordusuydu. Özel giysi ve teçhizatlarla donatılmış en teknik silahlara sahip, helikopter filoları eşliğinde hareket eden ve "özel tim"lerle de takviye edilen binlerce kişilik ordu sürüleri, 5 kişiden oluşan ve en güç koşullarda bulunan küçük bir gerilla grubunun üzerine varabilmek için günlerce çarpışmak durumunda kalmış ve sonuçta da büyük kayıplara uğruyorsa, bu kendisi için bir hezimetir. Üstelik çarpışmalar direkt olarak Ge-

nelkurmay'dan yönetilmektedir. O günlerin bir burjuva gazetesindeki şu satırlar oldukça ilginçtir: *"Çatışma konusundaki gelişmeler tedbirlerle Süri ve Diyarbakır'daki sıkıyönetim karargahına, buradan da Ankara'da bulunan Genelkurmay Başkanlığına sürekli aktarılır."* (20 Mart 1987, Milliyet)

İşte çürümüş faşist rejimin unlu (P) ordusunun 5 kişilik bir gerilla grubuna karşı bile nasıl bir zavalılık içerisinde bulunduğu, dolayısıyla yarı 5.000'lere, 50.000'lere ulaşacak halk ordumuz ARGK karşısında kendisini bekleyen sonun mutlaka yenilgi olduğunu daha şimdiden gözler önüne serdiğinden oturdur ki, bu güçlü direniş, zaferin müjdecisi olarak nitelenmektedir.

Direnış Günü 21 Mart'ta Şırnak'ta Milli Karakolu Yerle Bir Edildi

Newroz isyan ve direniş ateşinin Kurdistan'i boydan boya sardığı 21 Mart gününü, halk kurtuluş ordumuza bağlı kahraman savaşçılar bir düşman karakolunu yerle bir ederek karşıladılar. 21 Mart günü, Siirt'in Şırnak ilçesinin Balveren muntikasında bulunan Milli karakolu ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği tarafından basıldı. Çok yönlü yoğun bir ateşle anında üstünlük kuran kurtuluş kuvvetlerimiz, düşman güçlerini etkisizleştirerek, karşılıklı bulunmasına olanak tanımadı. Sömürgeci-faşist Türk devleti, olayın birkaç gün sonrasında "Çatışma sırasında iki erimiz şehit edildi" biçiminde eylemi gizlemeye, çarpıtmaya ve kayıplarını küçük göstermeye çalış-

tıysa da bunda başarılı olamadı. Çünkü yerle bir edilen karakolda düşmanın kayıpları çok daha fazlaydı ve eylem haberi tüm düşman çabalarına rağmen kısa sürede çevreye yayılarak yankılandı. Newroz günü boylesi güçlü bir eylem haberi yayılması, halkımız tarafından büyük bir sevinç ve coşkuyla karşılandı. Zira sömürgeci-günlerce öncesinden tüm güçlerini alarm durumuna geçirerek, gerilla saldırılarına karşı büyük bir korkuyla tetikte beklemekteydi. Fakat korkunun ecele faydası olmadı ve kurtuluş kuvvetlerimiz düşmana, kahredici bir darbeyle ağır kayıplar verdirdikten sonra, kayıp vermeden üstlerine döndüler.

Çukurca'da Gerillalar Bir Askeri Konvoyu Pusuya Düşürdü: Aralarında Subayların da bulunduğu Çok Sayda Ölü ve Yaralı Var

7 Nisan 1987 tarihinde, Hakkari'nin Çukurca ilçesine bağlı Andaç köyü yakınlarında, kurtuluş ordusu kuvvetleri tarafından bir düşman askeri konvoyu pusuya düşürülerek düşmana ağır kayıpları verildi. Edinilen bilgilere göre olayın gelişmesi şöyle oldu:

Uzun bir süreden beri, özellikle kış eylemlerinden bu yana ortalıkta fazla dolaşmayan, ancak çok büyük birlikler halinde hareket edebilen düşman askeri güçlerinin son günlerde parça parça —5-6 araçlık— konvoylar halinde hareket etmeye başladıkları istihbaratını alan gerilla birliklerimiz yaptığı keşif sonucunda Andaç köyü yakınlarında uygun bir yer tespit ederek burada pusu kurmuşlardır. 7 Nisan günü öğlen saatlerinde düşman askeri konvoyu planlanan hedef noktasına girdiğinde bir anda gerillanın yoğun ateşiyle karşılaşarak neye uğradığını şaşırmış, karşılıklı dahi bulunamamıştır. Kısa sürede konvoydaki tüm araçlar tahrip edilmiş, aralarında subayların da bulunduğu 10'u aşkın düşman askeri öldürülürken, çoğu da yaralanmıştır. Birliklerimiz

eylemi başarıyla gerçekleştirdikten sonra kayıp vermeden üstlerine dönmüşlerdir.

Bu eylemin hemen ardından faşist rejimin içişleri Bakanı Yıldırım Akbulut yine itiraflarına yenilerini ekleyerek açıkça "saurlarınıza hakim olamıyoruz" demek zorunda kalmıştır. Açık ki, bu TC sözcüklerinin ilk itirafı olmadığı gibi son itirafı da olmayacak ve ulusal kurtuluş mücadelemiz gelişip faşist rejimi köşeye sıkıştırdıkça bu tür olaylar da çoğalarak sürecektir.

Sömürgeci bu eylemin sonucunu da çarpıtarak ve kendi kayıplarını az göstermeye çalışarak "1 asker öldü, 1 astsubay ve 6 asker de yaralandı" biçiminde verdilerse de, konvoydaki tüm araçların tahrip olmuş halini gören her göz, gerçekliğin hiç de böyle olmadığını rahatlıkla görebilmekteydi ve düşman kayıplarının, açıklandığından çok çok fazla olduğu dilden dille hızla ve sevinçle yayılmaktaydı. Eylem, halkın öncüye olan güven ve inancını pekiştirirken, düşman saflarında da adeta bir bozgun havası estirmiştir.

Düşmanın Merkez Üs Olarak Seçtiği ve Karargah Kurduğu Şırnak'ta 7 İHANETÇİ KÖY MEYDANINDA KURŞUNA DİZİLDİ

1987 Kış ve Bahar Atılımı sürecinde savaşın en çok yoğunlaştığı ve en şiddetli çarpışmaların geçtiği alanların başında kuşkusuz Botan bölgesi gelmektedir. Zaten düşman da bu gerçeklikten hareketle, savaşa sürdüğü, sayıları yüzbinleri bulan ordu sürülerine bu alandan komuta etmek için Şırnak merkezini kendisine üs olarak seçmiş ve burada karargah kurmuştur. Bu nedenle kurtuluş kuvvetlerimizin düşmana bu alanda verdiği kayıplar daha da anlamlı olmaktadır. Kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından, düşmanın büyük umutlarla örgütlenip kurşuna çıkardığı çetelere ölümce darbe vurulup bu ihanetçi yapı dağıtıldı. Faşist rejim avazı çıktıkça bağırpı feryat etmeye başladı. Reformist-teslimiyetçi uşaklar da, faşist rejimin bu leryatlarına katılmakta gecikmediler; direniş eylemlerini karalamak, çarpıtmak için Evren, Özal vb. faşistlerden daha büyük bir gayretleştikçe halkımızın kutsal mücadelesine dil uzatma çetelerini göstererek, TC'nin teşhir ve teccitini önlemeye çalıştılar. Gerillanın hedeflerini ve bu hedefe yönelmedeki amacı çok iyi bildikleri halde, büyük bir utanmazlık örneği sergileyerek, faşist rejimin sözcüleriyle birlikte koro halinde "kadın ve çocukların öldürüldüğünü" bağırdılar. Fakat her zaman olduğu gibi, güçlü direniş pratiği, sömürgeci düşmanın ve hempalarının suratlarına bir şamar gibi inmekte gecikmedi. İşte, ARGK'ye bağlı birliklerimizin gerçekleştirdiği son Kavuncuk köyü eylemi, bu yönüyle de daha bir anlam kazanmıştır.

Edinilen bilgilere göre, bu eylemin gerçekleştirilmesi şu şekilde oldu:

7 Nisan 1987 günü, Şırnak ilçesine bağlı Kavuncuk köyü akşam saatlerinde bir gerilla

birliğimiz tarafından basıldı. Faşist Türk sömürgecilerinin o alandaki en büyük yardım-cısı olan ve düşmandan aldığı silahla halkımıza ve ulusal kurtuluş kuvvetlerimize karşı birçok kereler önemli suçlar işleyen; bununla da kalmayıp "köy koruculuğu"nun bu alanda örgütlenilmesi için düşman güçlerle birlikte yoğun faaliyetler yürüten hain köy muhtarı Abdullah Bilgin, gerilla birliğinin asıl hedefiydi. Köyün tüm giriş-çıkışları ve önemli noktaları kontrol altına alındıktan sonra, bir grup savaşçı hain muhtarın evine önceden planlandığı şekilde yöneldi. Savaşçılarımız ani, etkin ve seri hareketlerle bir anda eve girerek içerdekileri etkisiz hale getirdiler. O anda evde hain muhtarla birlikte, tüm de "köy koruculuğu" yapan çocukları —en küçüğü 19-20 yaşlarında—, babası ve yine düşmandan silah almış bulunan bir başka yakını da bulunmaktaydı. Savaşçılar, bu hainlerin TC'den almış oldukları silahlara ve bunlara ait mermilere el koyduktan sonra, kadın ve çocukları evde bırakıp, hain milis çeteleri köy meydanına götürdüler. Burada hainlerin UKM'ize karşı işledikleri suçlar açıklandık-tan sonra, muhtar Abdullah Bilgin, babası Hasan Bilgin, hepsi de birer milis-çete olan oğulları Hazım, Ahmet, Hamza ve İskan Bilgin ile akrabalarının milis-çete Ali Bulun kurşuna dizilmek suretiyle cezalandırıldı.

Faşist Türk sömürgeciliğiyle girdikleri işbirliği sonucunda yurtsever halk üzerinde çeşitli baskılar uygulayan, onları ihbar eden, arazilerine zorla el koyan bu hainlerin öldürülmesi, yoksul ve yurtsever köylüler tarafından sevinçle karşılandı. Ve ihanetin er-geç mutlaka cezalandırılacağı da böylelikle bir kez daha açıkça ortaya konmuş oldu.

mürgecilerle işbirliğinden bir türlü vazgeçmeyen köy muhtarının da bulunduğu 3 kişi öldürülmüştür.

Mat ayı başlarında, Diyarbakır yakınlarında sömürgeci-ler aitt bir şantiyeye baskın düzenleyen bir kurtuluş birliğimiz, çok sayıda patlayıcı madde ile şantiyede bulunan bazı silahlara el koymuştur.

Aynı dönemde Urfa-Suruç yöresinde de hain-milis çetelere yönelik gerçekleştirilen eylemlerde toplam 4 kişi ölümlle cezalandırılırken, bir kısmı da yaralanmıştır.

Yine geçtiğimiz Şubat ayı ortalarında Bitlis il merkezine giren gerilla birliklerimiz, çeşitli siyasal gösteriler düzenleyerek ulusal kurtuluş mücadelemizin amacı ve içerisinde bulunduğumuz sürecin anlamını dile getirmişlerdir. Aynı anda kentin çeşitli yerle-

Düşmanın Şırnak'taki merkezi karargahına oldukça yakın bir mesafede gerçekleştirilen bu eylem, faşist rejim yetkilileri ile hempalarının tüm yalanlarını bir anda yerle bir eden ve gerçekleri tüm çıplaklığı ve her yönü ile ortaya koyan bir özelliğe sahiptir. Bir kere düşmanın en fazla güç konumlandığı ve kendisine birçok seçerek üstlendiği bir alanda bile, gerilla birliklerinin uslenmesine ve manevrasına engel olamadığı gerçeği ortaya çıkıyor ki, bu da TC sözcüklerinin "şuraya kaçtılar, huraya kaçtılar" türündeki bıkıncı yalanlarını silip atmaktadır. Öte yandan "kadın ve çocukları katli ediyorlar" vb. demagojilerinin asılsızlığı da açıkça ortaya çıkmaktadır. Belli ki, eğer çatışma gibi bir durum söz konusu olsa ve tesadüfen bir çocuk veya kadın da yaşamını yitirmiş olsaydı, düşman cepheye yine koro halinde aynı sesler yükselecekti. Fakat eylemin niteliği böyle bir ulumaya olanak tanımayınca, faşist rejim önce örtbas edip gizli tutmaya, bunu hecelemeyince de eylemi, aşiretler arası bir çatışma olayı gibi göstermeye çalışmıştır. Ancak bu zavallı ve düşküncü karalamalar da aslında faşist rejimin güçsüzlüğünü ve mücadelemize karşı nasıl demagojiye sarıldığı gerçeğini ortaya çıkarmaktan öteye geçememiştir.

Kaldı ki, Şırnak alanında savaş çok daha yoğun bir şekilde sürmektedir. Hemen her gün, Şırnak ve yöresinde kurtuluş ordusu kuvvetleriyle sömürgeci ordu sürüleri arasında şiddetli çarpışmalar olduğu ve bu çarpışmalarda sayıları yüzlere varan düşman askerinin öldürüldüğü haberleri gelmektedir. Fakat düşman ordusu, bu tür kayıplarını hep gizli tuttuğu için fazla bilgi elde edilememektedir.

rinde gerçekleştirilen devrimci operasyonlarda birçok hain-ajan ve işbirlikçi cezalandırılırken, bazı batakhaneler de dağıtılarak, düşmanın, insanlarımızı —ve özellikle gençlerimizi— yozlaştırılmayı, dolayısıyla da ulusal kurtuluşçu düşüncelerden uzaklaştırmayı hedefleyen girişimleri sabote edilmiştir.

5 Nisan 1987 günü, Diyarbakır il merkezine bağlı Eğil bucağı yakınlarında kurtuluş kuvvetlerimiz "özel tim"lerle takviyeli faşist ordu sürüleri arasında uzun süren şiddetli bir çarpışma meydana gelmiştir. Sömürgeci güçlere ağır kayıplar verdirilen çarpışmada 3 yigit savaşçımız da direnerek şehit düşmüştür. Düşman, ölü ve yaralıların büyük bir gizlilikle alandan uzaklaştırdığı için kesin sonuç öğrenilememiştir.

YURT DIŞINDA FAŞİST SÖMÜRGEÇİ REJİME KARŞI EYLEMLER SÜRÜYOR

Baştarafı 1 sayfa

maya çağırın. Kürdistanlı yurtseverler, Türk faşizmine askeri ve ekonomik yardım sunan devletlerin derhal yardımlarını kesmelerini ve bu ülkelerdeki ilerici ve demokratların kendi yönetimlerinin sunduğu desteklere sessiz kalmamaları çağrısında bulunarak; şimdiye kadar yapılan yardımların Kürt halkının imhasında kullanıldığını kanıtlarıyla ortaya koyarak, bunun dünya ilerici insanlığının bir utanç vesilesi olarak görülmesini pratik eylemleriyle belirttiler.

Geçen sayıda 13 Mart 1987 tarihinde kadar yayınlanmış olduğumuz bu eylem haberlerinden bir kısmı elimize ulaşamadığından yayımlayamamıştık. Elimize ulaşan haberleri yayınlamaya devam ediyoruz.

Yürüyüş, İşgal Eylemleri ve İşbirlikçi-Hain-Uşak Takımının Engelleme Çabaları:

7 Mart 1987 Cumartesi günü Türk devletinin halkımıza yönelik soykırımını protesto amacıyla Kopenhag'da Türk Konsoloslukuna yakın bir mesafede yürüyüş eylemi gerçekleştirildi. 60 kişinin katıldığı protesto yürüyüşü, gür sloganların eşliğinde ve siyasi konuşmalarla Türk Konsolosluğu önüne kadar devam etti. Türk Konsolosluğu önünde eylemlerini sürdüren Kürdistanlı yurtseverleri temsilen bir kişi, Konsolosluk önünde biriken ve ilgiyle izleyen kitlelere yönelik eylemin amacını içeren bir konuşma yaptı. Türk Konsolosluk önünde büyük devrimci bir kin ve öfkeyle slogan haykıran Kürdistanlı yurtseverler, 1.5 saat süren protesto eyleminde Türk bayrağını yakıp, Cephe andını içtikten sonra toplu halde ayrılarak eylemlerini sonuçlandırdılar. Edinilen haberlere göre, Kürdistanlı yurtseverlerin protesto eylemlerini sürdürdükleri esnada, işlemlerini yaptırmak için içeride bulunan kitlelere Konsolosluk yetkilileri ve polisleri baskı yaparak, bir kısmını sorguya tabi tutmuş ve gün boyu tüm işlemleri durdurmuş.

Avrupa'nın birçok bölgesinde Türk Konsolosluklarına ve Türk Hava Yolları bürolarına yönelik aynı amaçla geliştirilen eylemlerden bir diğeri de 7.3.1987 tarihinde Nürnberg alanında gerçekleşti.

Aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu çok sayıda Kürdistanlı yurtsever, sabahın erken saatlerinde Türk Konsoloslukunun etrafını çevrelemiş, saat dokuzda gösterdiği anda, tüm eylemci yurtseverler, Türk sömürgeciliğine ve hain-uşak takımına karşı duyduğu büyük bir devrimci kin ve ruhla Konsolos-

luk önünde birikerek eylemlerini başlatmışlardır. Eylemin başlamasından 10 dakika sonra eylem alanına gelen polis, eylem son verilmesini istemiş, ancak protestocu yurtseverlerin eylemi gerçekleştirmediği kararlılığı karşısında geri adım atarak herhangi bir müdahalede bulunmamıştır. Sık sık "Kana kan, her saldırıya intikam!", "Bire bin, kana kan, her idama intikam!", "Kürdistan bizimdir, terk edilemez!", "Kahrolsun sömürgeci-faşist cunta!", "Biji PKK!" sloganlarının atıldığı eylemde, Almanca, Türkçe konuşmalar ve Türkiye'ye emekçilere yönelik çağrılar yapılarak sömürgeci Türk devleti teşhir edilmiş ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin haklılığı dile getirilerek, sonuna kadar yanında olunacağı belirtilmiştir.

Kürdistanlı yurtseverlerin eylemlerine devam ettikleri sıralarda, başını ÖY'nün çektiği hain-uşak takımından bir grup eylemin gerçekleştiği alanın yirmi metre ötesine gelip pankart açıp bildiriler okumaya başlayarak, Kürdistanlı yurtseverlerin protesto eylemini sabote etmeye çalıştılar. Bu arada Konsolosluk yetkililerinden bir kişi, bu hain-uşak takımının yanına giderek mülakatta bulunmuş, ÖY mensubu olan konuşmacının elini sıkarak şükranlarını bildirmiştir.

100'ü aşkın Kürdistanlı yurtseverin "Kahrolsun teslimiyet, yaşasın direniş!", "Kahrolsun işbirlikçi uşaklar!" gür sloganları eşliğinde kararlı tutumlarıyla bu hain takımının sabote girişimleri boşa çıkarılmış; eylem faşist Türk sömürgeciliğinin ve hain-uşak takımının karşıdevrimci girişimlerini teşhir ederek başarıyla sonuçlanmıştır.

"Bire Bin, Kana Kan, Her İdama İntikam" Gür Sloganıyla Başlayan Yürüyüş Büyük Yankı Yaptı:

Faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki katliamlarını, özel savaş uygulamalarını, sürgün politikasını ve savaş esirlerine yağdıran idamları protesto etmek amacıyla 7.3.1987 günü Hollanda'nın Den Haag merkezinde bir yürüyüş yapıldı. Eylemin amacını ve UKM'nin önemini içeren pankartlar altında yürüyüş 400'ü aşkın ERNK taraftarı, "Bire bin, kana kan, her idama intikam!", "Kürdistan bizimdir, terk etmeyiz!", "İntikam, intikam intikam!" sloganlarını gür bir şekilde haykırarak kahraman ARGK birliklerinin barbar Türk sömürgeciliğine karşı verdiği kutsal savaşın yanında tüm güçleriyle yer aldıklarını

dile getirdiler. Oldukça canlı, disiplinli yürüyerek protesto eylemini sürdüren yurtseverler tüm ilerici insanlığın ve Hollanda'nın demokratik kamuoyunun dikkatini Kürdistan'daki uygulamalara çekerek sessiz kalmamaları çağrısında bulundular. Hollanda kamuoyuna "askeri bir yürüyüş" olarak değerlendirilen eylem tüm gazetelerde yer verildi ve Hollanda Radyosu Türkçe yayın bölümünde haber olarak yayımlandı.

Aynı amaçla ve aynı tarihte diğer bir eylem de Düsseldorf Türk Başkonsolosluk önünde gerçekleşti. 40'ın üzerinde ERNK taraftarının katıldığı eylemde, "Sömürgeci katillerden hesap sorulacaktır!", "Kürdistan Türk ordusuna mezar olacak!" diye haykıran yurtseverler, 1.5 saat süreyle konsolosluka giriş ve çıkışları durdurarak kapı ve duvarlarına "Yaşasın PKK, ERNK ve ARGK!" sloganlarını yazarak eylemlerini başarıyla sonuçlandırdılar.

10 Mart'ta Yapılan Eylem Sayısı 15'e Yükseldi Avrupa Konseyinde Yapılan Protesto Eylemi Güçlü Siyasal Bir Desteğe Dönüştü

10 Mart 1987 tarihinde kadın-erkekli ERNK sempatanları Avrupa Konseyi binasında teker teker toplanıp aniden gösteri eylemini başlatılar. Oldukça kalabalık ve hareketli bir günde gerçekleşen eylemde güvenlik kuvvetlerinin "Yasaktır, dışarı çıkmak gerekiyor" uyarısına ERNK sempatanları sloganlarla cevap vererek tüm dikatleri üzerlerine çektiler. Bitişik binalarda toplanı halinde olan Avrupalı Parlamenteler protesto eylemleriyle ilgilenerek yurtseverlerin istem ve amaçlarını dinlediler. Faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan köylerine yaptığı hava saldırısını görüşmek talebinde bulunan Belçikalı milletvekili

J. VANDEMEULBROUCKE (Gökkuşak Grubu'ndan) eylemcilerle görüşerek bilgi aldı. Yurtseverlerin tüm şartlarını dinleyen Belçikalı milletvekili, isteklerin tümünü kabul ederek, Avrupa Parlamentosu'nda bir delegasyonla görüşerek taleplerin iletilmesi için eylemin sözcüklerini Konsey binasına götürdü. Ve ilişkilerin kurulmasını sağladı. Burada faşist Türk sömürgeciliğinin katliam, sürgün ve çağdışı saldırılarını kapsayan bildirileri kendi eline alarak basın mensuplarına dağıtan Belçikalı Milletvekili kafeteryada bulunan tüm insanlara da bildirileri dağıtarak faşist TC'nin Kürdistan'daki uygulamalarına şiddetle karşı olduğunu ve sonuna kadar Kürt halkının haklı taleplerini savınacağını belirtti.

Konsey binasına giren göstericiler, Sosyalist Grup İnsan Hakları Delegasyonu Hukuk Burosu sorumlusu ETINNE BOUMAN, Komünist Parlamenterler Grubu Sekreterliği ve Ermeni Grup tarafından ilgiyle karşılandılar.

Aynı eylemin devamı halinde 11 Mart 1987 günü eylemciler adına ERNK sempatanları bir grup Avrupa Konseyine tekrar giderek görüşmeleri diplomatik bir hava içerisinde sürdürdü. Bu görüşmelerde, Avrupa Konseyi'nin faşist TC'nin insanlık dışı vahşetine karşı tutumlarındaki zayıflıklarını eleştiren ERNK sempatanlarının yönelttikleri eleştiriler anlayışla karşılanarak kabul edildi.

Aynı gün Komünist Grup Başkan Yardımcısı, Yunan Komünist Parti Delegasyonu Şefi, Yunan Komünist Partisi MK üyesi, Parlamenter EPHREMİDİS ile ERNK sempatanları özel bir görüşme yaptılar. Kendilerinin tamamen KUKC (ERNK) ve mücadelesinin yanında olduklarını, kendi üzerlerine düşen görevi yapacak-

larından kimsenin şüphesinin olmaması gerektiğini belirterek, faşist Türk sömürgeciliğinin uygulamaları konandı. Komünist grup sorumluları Kürdistan sorununun ilişkiler gündemine getirildiğini ve görüşmelerin teknik düzeyde sürdürüldüğünü ve bunun için gereklerin yapılacağını belirttiler. Eylem dünya basınında yer alarak önemli yankılara yol açtı.

Aynı amaçla 10 Mart 1987'de Hamburg'da 300 kişinin katıldığı bir yürüyüş yapıldı. Türk Konsoloslukunun 150 metre uzandığı miting alanında toplanan Kürdistanlı yurtseverler "Bire bin, kana kan, her idama intikam!", "Biji Serok APO!", "Yaşasın PKK!" sloganlarını gür bir şekilde haykırarak faşizmin Kürdistan'daki uygulamalarını ilerici insanlık nezdinde teşhir ederek ulusal kurtuluş savaşına bağlılıklarını dile getirdiler. Eylem, hazırlanan 20 adet uçak maketi, bir Amerika ve Türkiye bayrağı üzerine benzin dökülüp yakılarak başarıyla sonuçlandı.

Aynı amaçla 10 Mart '87 tarihinde bir grup Kürdistanlı yurtsever, barbar Türk devletinin Kürdistan halkına yönelik katliam uygulamalarını Oslo'da İşçi Partisi nezdinde protesto etmek için, İşçi Partisi merkez binasını işgal etti. Norveç başına ve İşçi Partisi Genel Sekreteri Thorbjørn Jagland'a vermek için hazırlanan yazılı metinde faşist Türk sömürgeciliğinin uygulamaları izah edilerek amaçlar dile getirilmekteydi.

Eylemlerini başarıyla sonuçlandıran Kürdistanlı yurtseverler, İşçi Partisi Genel Sekreteri Thorbjørn Jagland ile bir gün sonra görüşerek protestodaki amaçlarını izah ederek hazırladıkları yazılı metni verdiler. Eylem, basında da yer alarak geniş yankılara uyandırmıştır.

**Almanya Yönetiminin
Hitlerci Faşist Türk Devletine
Sunduğu Yardımları Peşpeşe
Yapılan Eylemlerle
Protesto Edildi**

11 Mart 1987 tarihinde Duisburg'a yakın Kleve SPD binası işgal edildi. Yaklaşık 5 saat süren işgal eyleminde Almanya yönetiminin, Hitlerci faşist Türk yönetimine verdiği askeri ve ekonomik yardımlar protesto edildi. Eylemi gerçekleştiren Kürdistanlı yurtseverler, Alman demokrat kamuoyuna çağrıda bulunarak yönetimlerinin Kürdistan'daki katliamlara ortak olmaması için seslerini yükseltmelerini istedi.

11 Mart'ta aynı amaç doğrultusunda Duisburg SPD binası işgal edildi. İsteklerin kabul edilmesinden sonra yurtseverler eylemlerini sonuçlandırdılar. Yapılan her iki eyleme yerel basın da genişçe yer verildi.

12.3.1987 tarihinde 40 kişilik ERNK taraftarı A-2, A-3 nolu otopan yolunun kesildiği noktayı işgal ederek, "Alman devletinin Türkiye'ye yaptığı yardımları protesto ediyoruz!" yazılı pankartını asarak protesto eylemini başlatmış, 30 dakika süren otopan işgal eylemi yaklaşık 10 km'lik bir kuyruğun oluşmasına yol açmıştı. Geniş yankılan olan bu eylemi başta Nordrhein Westfalen eyalet hükümeti olmak üzere birçok kurum, kuruluş, basın ve yayın kurumlarında günlerce süren tartışmalar neden olmuştu.

13 Mart'ta Essen'de WAZ ve NRZ gazetelerinin ortak bürosu aynı amaçla Kürdistanlı yurtseverlerce işgal edildi. Basına yönelik hazırlanan bir yazılı açıklama verilerek eylem sonuçlandırılmıştır.

Faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan halkı üzerindeki insanlık dışı barbar zulüm ve vahşetini protesto etmek ve KUKM ile dayanışmayı dile getiren diğer bir eylem de Viyana'da gerçekleştirildi. 17 Mart 1987'de 20'yi aşkın ERNK taraftarı, Türkiye İnförmasyon Büro-

sunu işgal ederek 1,5 saatlik bir gösteri eyleminde bulundular. Polisin müdahalesiyle buradan dışarıya çıkarılan eylemciler, dışarıda biriken basın güçlerine yazılı ve sözlü olarak eylemin amaçları hakkında bilgi vererek eylemlerini başarıyla sonuçlandırdılar.

Avusturya Radyosu eylem haberini gün boyunca yayınladı. Eyleme Neue Kronenzeitung, Die Presse, Kurier, Volksstimme gazeteleri genişçe yer verdi.

Aynı amaçla gerçekleştirilen diğer bir eylem ise, 17 Mart'ta İsviçre'nin Delemont şehir merkezindeki Frequence Jura Radio yayın merkezine yönelik oldu. 30'u aşkın ERNK taraftarının katıldığı eyleme, Türk devletinin katliam, sürgün ve bombalı saldırısını protesto eden pankartın açılmasıyla başlanılmış, tüm istek ve amaçlar kabul ettirilerek başarıyla sonuçlandırılmıştır. Eylemcilerle röportaj yapan gazeteler olaya geniş yer verirken, eylemin çekimini yapan televizyon ve radyo kuruluşları da eylemi aynen yayınlamışlardır.

21.3.1987 tarihinde Bielefeld'de 300'ü aşkın ERNK taraftarının katıldığı ve TC'nin Kürdistan köylerine yönelik hava saldırısını, sürgün ve cezaevlerindeki işkence uygulamalarını protesto eden bir yürüyüş düzenlenmiştir. Üç Alman grubunun da fiili katılımıyla destek sunduğu eylem, oldukça disiplinli ve coşkulu bir ruhla gerçekleştirilerek başarıyla sonuçlanmıştır.

**Birlik, İsyân ve Direniş
Gelenegimiz Newroz
20 Mart'ta 21'e Bağlayan
Gecede Tutuşturulan Direniş
Ateşiyle Kutlandı**

Kürdistanlı yurtseverler 20 Mart'ta 21'e bağlayan gecede Avrupa'nın birçok alanında meşaleler yakarak Birlik, İsyân ve Direniş Gelenegimiz Newroz'u coşkulu bir ruhla, devrimci intikam şiarıyla birbirine kenetlenen yüreklerle kutladı. Yakılan meşalelerle Newroz'u karşılayan Kürdis-

tanlı yurtseverler, ellerinde yanan meşalelerle yürüyerek hem büyük ilgi topladı ve hem de Newroz'u dünya demokratik kamuoyuna tanıttılar.

**Kürdistanlı Yurtsever
Kadınlar, Sömürgeci Vahşeti
Avrupa'da da Protesto Etti**

9 Nisan 1987'de Avrupa'da ilk defa kendi özgüçlerine dayanarak Bonn'da bir araya gelen Kürdistanlı yurtsever kadınlar, Kürdistan dağlarında ARGK birlikleri tarafından geliştirilen Ulusal Bağımsızlık Savaşı ile dayanışmalarını yükselterek sesini dünya kamuoyuna duyurmak; sömürgeci-faşist Türk devletinin özellikle son dönemlerde kadın-çocuk, yaşlı-geçen ayrımını gözetmeksizin gerçekleştirilen ve yüzlerce masum insanımızın ölümüne neden olan hava saldırılarını, toplu katliam ve işkenceleri, halkımıza dayatılan sürgün politikasını, savaş esirlerine yağdırılan idamları protesto etmek; Hitlerci faşist Türk devletinin gerçek niteliğini ilerici kamuoyu nezdinde teşhir ederek Federal Almanya yönetiminin bu çağdışı devlete sunduğu yardımların derhal kesilmesini ve Alman demokratlarının da halkımızın katliamında kullanılan yardımların kesilmesi için seslerini yükseltmelerini sağlamak amacıyla bir yürüyüş düzenlemişlerdir.

Yaklaşık 800 civarındaki katılımla bir araya gelecek protesto eylemlerini gerçekleştiren Kürdistanlı kadınların yürüyüşü, Alman demokratlarının da ilgilie karşılansmıştır. Aralıksız ve gür sloganlar haykırarak yürüyüş kortejindeki kadın ve çocuklardan oluşan zincirli grup, Almanlar tarafından daha bir dikkatle izlendi. Disiplinli, coşkulu, bir ruhla gerçekleşen yürüyüş eylemi, miting alanında da protestosunu sürdürdü. Miting alanındaki standın da Türk sömürgeciliğinin vahşetini sergileyen resimli panolarını dikkatlice inceleyen Alman ilericiilerinden bir kısmı sonuna kadar KUKM'nin yanında olduklarını ve eylemi

desteklediklerini eylem komitesine bildirerek dayanışmalarını sundular. Eylemi sonuna kadar izleyen ve sürekli eylemin amacına yönelik röportaj yapan birçok basın kuruluşu, ilk defa kendi başına eylem gerçekleştiren Kürdistanlı kadınların, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bağlılıklarına ve tek bir fertlerinin kalıncaya kadar kanlarının son damlasına kadar savaşacaklarına olan azimli inançlarına bu eylemde ilk kez tanık oldular.

Miting alanında Kürçe, Türkçe, Almanca yapılan siyasi konuşmalarla eylemlerini sürdüren Kürdistanlı kadınlar, Federal Alman yönetiminin, Hitlerci faşist Türk devletine sunduğu yardımları kesmek için Alman demokrat-

olan Kürt halkı, faşist Türk sömürgeciliğinin çağdışı uygulamalarıyla yok edilmek isteniyor. Bu vahşete karşı kendi bağımsızlık ve özgürlüğü, dünyanın barışı için Kürt halkının yürüttüğü mücadeleyi haklı ve meşru bir mücadeledir. Bu mücadele desteklenmeli, var olan dayanışma daha da yükseltilmelidir. Yönetiminin faşist Türk devletine sunduğu her türlü askeri, ekonomik, siyasi yardımlara karşı çıkın, F. Almanya yönetiminin bu politika-dan vazgeçmesini sağlamak için tüm gücünüzle mücadele edin!"

Siyasi konuşmaların sonuçlanmasından sonra Türk bayrağı yakıldı. Bayrağın yakıldığı esnada zılgıtlarla başlayan gür sloganlar yaklaşık 15 dakika sürerek eylem başlarıyla sonuçlandı.

larına ve ilerici insanlığa konuşmalarının sonuna doğru şu çağrısı yaptılar: "NATO başta olmak üzere, Federal Alman yönetiminden yardım alan Türk devleti, bu yardımları halkımızın imhasında kullanmaktadır... Bunlarla insan avına çıkılarak, halkımıza yaşam zindan ettirmek istenmektedir. Federal Almanya yönetimi, halkımızın imhasına karşı kullanılan yardımları kesmeli, Hitlerci faşist TC'nin katliamlarına ortak olmamalıdır. Halkımızın oluk oluk akınları kanına elle-ri buluşturmamalı. Türk faşizmi gibi en barbar rejimin suç ortağı durumuna düşmemelidir. Halkımızın en vahşi yöntemlerle katledilmesi, dünya uluslarının ve Alman halkının çıkarı olmadığı gibi, onların da utanç vesilesi olacaktır... Tüm ilerici-demokratik kamuoyu, Kürdistan halkının dostları! Tarihin en eski halklarından

Bu arada "F. Alman Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığına, Hükümetine ve Alman Halkına!" başlığıyla yazılan açık mektup, hayanelardan oluşan bir heyet tarafından ilkin cumhurbaşkanlığına sunulduktan sonra, heyet Dışişleri Bakanlığı giderek Dışişleri Bakanlığı Türkiye bölümü temsilcisiyle görüşerek eylemin amaç ve isteklerini içeren yazılı metinlerini ilettiler. Eylem tüm Avrupa'da büyük bir siyasal etki yarattı.

İlk defa Avrupa'da eylem gerçekleştiren faşist Türk sömürgeciliğinin ülkemizdeki uygulamalarına sessiz kalmayacaklarını ve bilfiil Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi içinde yerini alarak ERNK saflarında kendi birliklerini yaratarak bu temel silahlı savaşacaklarının azim ve kararlılığı içinde olduklarını açıkça kanıtlanmış oldular.

Newroz Kutlamalarına Yüzbinler Katıldı

Başta 1. sayfa

lerini çeşitlendirmektedir. Ne var ki, bu yöntemleriyle bırakım başkalarının kafasını bulandırmayı, kendisini güçlü durumlara düşürmekten başka hiçbir şey yapmamaktadırlar. Düşmanın bütün çabalarına rağmen ülkenin dört bir tarafında kutlanan Newroz bunun en açık ifadesidir.

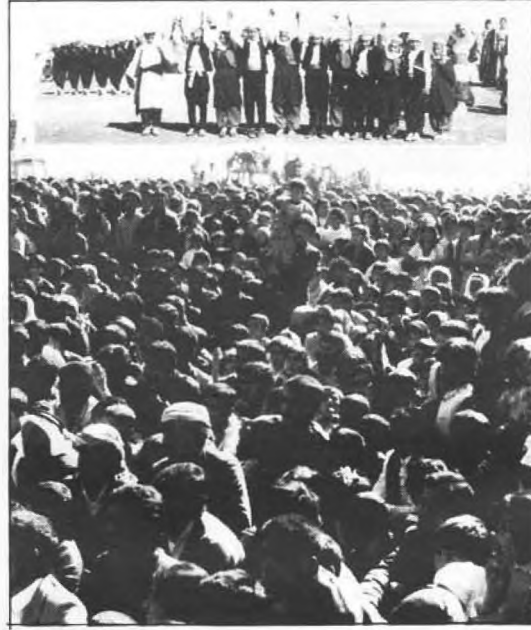
Yüzlerce köyde yapılan propaganda toplantıları, ajan-milis çete, TC'nin ordu güçlerinin cezalandırılması ve bir bütün olarak yurutulan askeri, siyasi, örgütsel çalışmalar ve birçok yerleşim alanında yakılan Newroz ateşi ile Kuzey-Batı Kürdistan'da da Newroz savaşkan bir ruhla selamlandı.

Kürdistan'ın en küçük parçası Güney-Batı kesiminde ise, Newroz kutlama şenliklerine yüzbinlerce Kürdistanlı yurtsever katıldı. 300 binin üzerinde yurtsever Kürdistanlının biraraya geldiği Newroz kutlama şenliklerinde, Kürdistan halkının, Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK bayrağı altında birleşip savaşmasında hiçbir gücün engel olamayacağını açıkça gözler önüne serdi. Çeşitli güçlerin bütün engelleyici ve caydırıcı çabalarına rağmen yoğun ve kendisine özgü bir hazırlık içerisinde giren kitleler dağ, ova vb. her alanda Newroz ateşini yakarak kutlama şenliklerine başladılar. Çok uzaklardan okunabilecek tarzda ateşten büyük harflerle yazılmış "Biji Serok APO", "Biji PKK", "Biji ERNK" vb. sloganların büyük bir özenle yazılmış olması en fazla dikkat çeken olgulardan biriydi. Yakılan ateşler etrafında çekilen halaylarla devam eden şenlikler daha sonra Newroz'un anlam ve önemini, ulusal kurtuluş mücadelemizin içerisinde geçtiği süreci izah eden siyasal içerikli toplantılarla kutlama törenlerine devam edildi.

Ülkemizin bu parçasında en coşkulu bir tarzda Newroz'un kutlanacağını bilen sömürgeci Türk devleti ise, sınır tank ve toplarla takviye ederek, güç gösterisi ile halkımızı sindirmek istedi. Sınır boylarında birçok defa kitleye doğru ateş ederek bazı yurtseverleri de yaralayan sömürgeci ordu güçlerinin bütün çarpışmalarına rağmen Newroz en coşkulu bir tarzda kutlandı.

Geceyi büyük bir coşkuyla geçiren kitle, sabahın erken saatlerinde kendilerine belirtilen kırsal alandaki yerlerine doğru akın etmeye başladılar. Folklor, tiyatro, muzik, şiir ve

siyasi konuşmalarla sürdürülen toplantılar, ulusal önder Abdullah ÖCALAN yoldaş, PKK, ERNK ve ARGK'yi selamlayan coşkun sloganlarla son buldu. 27 ayrı yerde yapılan Newroz kutlama törenlerine 300 bin civarında kitlenin katıldığı belirtilmektedir.

Bilindiği gibi bu alandaki siyasal gelişmelerin geçmişi çok eskilere dayanır. Devrimci ideolojinin doğuşundan çok önce ilkel milliyetçi, reformist-teslimiyetçi ve sosyal-şoven güçler çeşitli varyasyonlarıyla bu alan üzerinde etkili organizasyonlar düzeyine gelmişlerdi. Bu anlamda denilebilir ki, halk gerçekliğini temsil etmeyen yapıların veya teslimiyetçi düşünce yapısının en çok etkili olduğu alanların başında gelmekteydi. Fakat bununla beraber parçanın coğrafik şekillenişinin Kuzey-Batı'yla boydan boya sınırdaş olması ve ana parçayla ekonomik, sosyal, kültürel ve kan bağları gibi çeşitli yönleriyle kopanmaz bağlarının olması, onu Kuzey-Batı Kürdistan'da doğup gelişen devrimci mücadelemizin en iyi bir gözlemleyicisi ve görgü tanığı durumuna getirmiştir. Başta bu gözlemleyicilik 1980'lerden sonra direkt tanışma imkanıyla birleşince, hiçbir güç, karşı engel ve çaba onu sözkonusu güçlerin gerçek yüzlerini görmesini ve devrimci ideoloji ile bütünleşmesini engelleyemedi. Zaten geçmişte bu alanda varlık gösteren bu sosyal-şoven, ilkel milliyetçi, reformist ve karşı-devrimci anlayış sahiplerine en fazla kucak açarak, Kürdistan'ın kurtuluş uğrunda savaşıklarını belirtir bu güçlere en geniş

olanaklar açıp birçok şeyini feda ederek kendilerine destek sunan bu kitle onların gerçek yüzlerini görmesinden ötürüdür ki; sonunda en fazla kin ve nefreti duyan yine bu kitle olmaktadır. Belli ki duyduğu kin ve öfke sıradan ve salt tepkiye dayanan bir kin ve öfke değil, tümüyle bilinçlen-

ginlik, umut, saldırı ve direniş ruhu birlikte yaşanıyor. Kutlanan '87 Newroz'unda slogan, ağlama, alkış ve zılgıt içiçe, aynı kişilerde bulmak mümkündür. Evet, '87 Newroz'u böyle çok ateşli bir ortamda, ama halkımızın direnişine ve önderliğine güçlü bir şekilde sahip çıkışının sergilendiği gün oldu.

LÜBNAN:

29 Mart 1987 günü Lübnan Bar-Elias'ta Newroz Kutlama Gecesi düzenlendi. Yaklaşık 1000 civarında Kürdistanlı kitlenin katıldığı gece saat 18.15'te başlayarak, gece saat 0.15'te sonuçlandı. Oluşmuş coşkulu geçen gecenin programı siyasi konuşmalar, koro, folklor, muzik, üyatro, vb.'nden oluşmaktaydı. Büyük bir beğeniyle izlenen folklor ve muzik programının yanısıra, en fazla ilgiyle izlenen diğer bir program ise tiyatro oldu. Sömürgeci TC'nin acizliğini ve Kürdistan halkının mücadeleye olan bağlılığını canlı bir şekilde sergileyen tiyatrodaki teslimiyet ve ihanete olan kin ve öfke en açık bir şekilde sergileniyordu. Yapılan geceye, başta Lübnan Komünist Partisi, Demokratik Cephe, Halk Cephesi, Mücadele Cephesi vb. olmak üzere birçok örgüt mesaj ve filili kaulımlarıyla dayanışmada bulundu.

Baştan sona akıcı bir tarzda sunulan programı beğeni ve coşkuyla izleyen kitleler, zaman zaman sloganlarla eşlik ederek geceye renk kattılar.

AVRUPA:

Yedi Yerleşim Alanında Kutlanan Gecelere Toplam 10.000 Kişi Katıldı

Yedi ayrı yerde binlerce Kürdistanlının katıldığı Newroz Birlik, İsyen ve Direniş

emperyalizmi ve kendisine "sol" diyen TC yandaşlarına sürdürülen bütün anti-propaganda, karalama ve engelleme çabalarına rağmen başarılı bir şekilde gerçekleştirilen Newroz geceleri Kürdistanlı kitlelerde zafere olan inancı daha da pekiştirdi.

Hamburg: 21 Mart 1987'de binlerce Kürdistanlının toplandığı Hamburg alanı acı, sevinç ve devrimci intikam ruhuna tanık oldu. 21 Mart (1987) sadece Demirci Kawa'nın şahsında halkımızın zalim Dehak'a karşı zaferini ifade etmiyordu. 21 Mart büyük önder Mazlum DOĞAN yoldaşın çağdaş Kawa sıfatına ulaştığı gündü. Yine 21 Mart Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK'nin halkımıza müjdelediği gündü. Bunun derin bilinciyle biraraya gelen kitlelerin günün anlam ve önemini bizzat gerçekleştirecekleri eylemde dile getirmeye çalışacaklardı. Newroz'u kutlamak amacıyla düzenlenen gece başlamadan önce gece yerinden uzak bir alanda, önce miting yapıldı. Yapılan siyasi konuşmalar ve aulan sloganlarla sömürgeci Türk devletinin son olarak geliştirdiği katliam, hava saldırısı, tutuklama ve operasyonlar protesto edildi. Mitingden sonra gece yerine kadar yürüyen kitleler havanın oldukça sağlıklı ve karlı olmasına aldın etmeksizin sömürgeci TC'nin uygulamalarını nefrete kanadılar.

Kitlelerin gece salonuna toplanmasından sonra başlayan gece programında açılış uç dilden, ERNK'yi 3. kuruluş yıl dönümünde selamlayarak başladı. Bütün ışıkların söndürülerek yakılan meşalelerle salonun aydınlatılması, kitlelerin coşkun alkış ve sloganlarını beraberinde getirdi. Meşalelerle aydınlatılan salonda, kitleleri ERNK bayrağı altında birleşmeye davet eden çağrı-

Geceleri bu ayda da gerçekleştirilmeye devam edildi. Sömürgeci Türk devleti Avrupa

dan sonra, sahneye doğru hızla ilerleyen gruplar ellerinde silah, bayrak, çekiç, orak ve

meşalelerle bir anda sahneyi doldurarak halaya başladılar. Kadın, erkek, genç, ihtiyar ve çocuklardan oluşan "Ulusal Birliğe Doğru" adlı bu programdan sonra kalabalık bir gruptan oluşan koro devrimci marşlar okudu. Yapılan Kurtçe, Türkçe, Almanca konuşmalar ile birlikte, programa çocuklardan oluşan bir müzik grubu ile çocuk folkloru, kadın folklor ekibi, erkek ve kadınlardan oluşan ana folklor ekibi, kadınlardan oluşturulan müzik grubu, Koma Berxwedan, tiyatro, erkek folkloru ile zengin bir program sergilendi. Gece-nin ilgi ile izlenen ve sadece kadınlardan oluşan diğer programda, 7 Mart 1987 tarihinde "Özgürlük Yolu" denilen gürüğe Münih'te alçakça katledilen Ahmet AYDIN adındaki ERNK savaşçısının katlediliş olayının canlandırılmıştı. Yapılan gösteriden sonra defalarca üst üste intikam diye haykıran kitlelerin direnişine olan bağlılığı, ihanet ve teslimiyete olan kin ve öfkesi bir daha gözler önüne serildi. Ahmet AYDIN yoldaşın katlediliş olayını canlandıran programın sunuluşu esnasında birçok yurtseverin göz yaşlarını tutamadığı gözlemlenirken sık sık atılan, "Kahrolsun teslimiyet, yaşasın direniş", "Biji Serok Apo", "Intikam" vb. sloganlar salonu dolduruyordu.

Koln: 28.3.1987 tarihinde düzenlenen gece öncesinde Koln'de de miting yapılarak somurgeci Türk devletinin son saldırı, operasyon, tutuklama

1800'un üzerinde yurtsever kauldı. Gecede üç dilden yapılan siyasi konuşmaların dışında kadınlardan oluşan müzik ve folklor ekipleri, yerel düzeyde oluşturulan folklor ekibi, kadın ve erkeklerden oluşturulan ana folklor ekibinin yanı sıra tiyatro ve Koma Berxwedan programları da sunuldu. Gece gelenekleşmiş "Apo Hate Hilwanê" ile son buldu.

Mulhoz: 28.3.1987 tarihinde Danimarka'nın Mulhoz şehrinde Newroz'u kutlamak amacıyla bir gece düzenlendi. Yerel düzeyde hazırlanıp gerçekleştirilen geceye 500'ün üzerinde katılım sağlandı. Programda, gecenin anlamı ve önemini belirten konuşmaların dışında, folklor, koro, müzik grubu ve tiyatro gösterilerinde bulunuldu.

Duisburg-Wesel: Özünde somurgeci Türk devletinin son dönemlerde geliştirdiği

Gece başlamadan saatlerce önce salonun önünde toplanan polisler ilk önce geceye gelen bütün yurtseverleri kimlik kontrolünden geçirerek, gerektiğinde haklarında yasal işlemlerde bulunabileceğini belirten Alman polislerinin bu tutumuna karşı kitleler direnişe geçtiler. Sayılan 1100'ün üzerinde olan yurtsever Kürdistanlıların salonun önünde birikmesine rağmen, geceyi yapmak istemediklerini açıkça belirten polisler bu tutumuna karşı kitleler "Alman polisi faşizmi destekliyor", "Kahrolsun somurgeci Türk devleti" vb. sloganlar atarak, davul-zurna eşliğinde ateş yakıp halay çektiler. Yağan kar ve yağmura rağmen kadın, erkek, çocuk, ihtiyar bütün kitle saatlerce süren direnişine rağmen, polislin düşmanca tutumunda diretmeleri üzerine, açlık grevine gireceklerini belirterek, polislin halkımız ve

to direnişinden sonra başlayan gecede çocuk ve büyüklenden oluşan dört ayrı folklor ekibi, Kurtçe, Almanca ve Türkçe siyasi konuşmalar, Koma Berxwedan ve tiyatro ile program son buldu.

Paris: 4 Nisan 1987'de Fransa'nın başkenti Paris'te de kutlanan Newroz'a 2000'in üzerinde kitle katıldı. Gece "Ulusal Birliğe Doğru" adlı programla başladı. Karanlıktan aydınlığa geçişi ve bütün halk kesimlerinin ERNK bayrağı altında birleşerek somurgeciliğe karşı savaşmalarını yansıtan açılıştan sonra, gece için hazırlanmış olan folklor, koro, Koma Berxwedan müzik grubu ile tiyatro sunuldu. Geceye katılan ve programda da yer alan bazı misafir sanatçılar da, mücadeleimiz ile dayanışma içerisinde olduklarını belirttiler. Bütün gecelerde olduğu gibi, Paris Newroz Gecesi de "Apo Hate Hilwanê" türküsü eşliğinde oynanan oyunlarla son buldu.

Bielefeld: 4 Nisan 1987'de düzenlenen Newroz Birlik İsyan ve Direniş Gecesi'ne 700'ün üzerinde Kürdistanlı yurtsever katıldı. Somurgeci Türk devleti ve Avrupa emperyalizmi tarafından bilinçli ve planlı bir şekilde, din maskesi altında mücadelemizin karşısına çıkarılan bazı çevreler ile teslimiyetçi-hain güçlerce yürütülen bütün engelleme çabalarına rağmen kutlanan Newroz Gecesi "Ulusal Birliğe Doğru" adlı prog-

ram ile başladı. Koro, çocuk ve büyüklenden oluşan folklor ekipleri, çocuk müzik grubu, Koma Berxwedan ve tiyatronun yanı sıra, gecenin anlam ve önemini belirten üç dilden yapılan konuşmalardan oluşmaktaydı. Bölge düzeyinde, ERNK üye ve taraftarlarının oluşturduğu müzik grubu da programda yer alarak, sunduğu devrimci ve halk türkülerıyla programı daha da güçlendirdi. Geceye birçok orgut ve kuruluş kutlama mesajları göndererek, hasan dileklerini bulund.

Hannover: 1500'ü aşkın ERNK yanısı Kürdistanlı yurtseverin kauldığı gece salon önünde göndere bayrak çekme töreniyle başladı. Hafif rüzgarlı havada göndere çekilen ve nazlı nazlı dalgalanan ulusal bayrağımıza gözlerini dikerek bakan yüzlerce yurtse-

ve katliamları protesto edilerek gece salonuna kadar yürüyüş yapıldı.

Gece programı, anısı önünde saygı ve minnetle eğildiğimiz Ulusal Kahramanımız Agit yoldaşın amsına bağlılığı dile getiren marş ve konuşmalarla başladı. Ulusal Kahramanımız Agit yoldaşın ikinci katlediliş yıldönümüne denk gelen geceye

katliam, operasyon ve hava saldırılarının bir parçası ve onun tamamlayıcısı olan Alman polislinin gerçek yüzü düzenlenen gecede tekrar görüldü. Gece başlamadan önce binlerce polislin yığıldığı Wesel'de, Alman polisi halkımıza ve mücadelemize savaş açmış bir ruh haliyle bütün yolları kapatarak kitleleri sindirip geceyi engellemek istedi.

mücadelemize karşı takındığı insanlık dışı tutumundan vazgeçmesini istedikler. Polislin "hiçbir şekilde geceye katılanlar hakkında işlem yapılmayacaktır" demesinden sonra ancak salona giren kitleler, coşkun sloganlarla öncü gücümüz PKK'ye sonuna kadar bağlı kalıp direneceklerini haykırdılar.

Yaklaşık üç saatlik protes-

ver Kürdistanlı, bağımsızlığa olan özlemini haykırdığı sloganlar ve attığı zılgıtlarla ifade etmeye çalıştı. 11 Nisan 1987 tarihinde gerçekleştirilen gece öncesi yapılan hazırlıklar döneminde birçok güç tarafından geceyi engelleme çalışmaları yürütülerek kitle kaulımı düşürülmek istendi. Ancak alanda bulunan Kürdistanlı yurtseverlerin geceye yüksek bir katılım sağlamaları söz konusu güçlerin bütün engelleme çabalarına rağmen PKK önderliğinde UKM'nde kitlelerin kararlılığının açık ifadesi oldu.

Geceye merkezi olarak hazırlanan "Ulusal Birliğe Doğru" adlı program, üç dilden siyasi konuşmalar, koro, folklor, Koma Berxwedan ve tiyatronun dışında, Celle, Salzgitter, Bielefeld'de oluşturulan müzik grupları ve Celle çocuk folkloruyla da desteklenerek daha da zenginleştirildi. Diğer gecelerde olduğu gibi Hannover'de düzenlenen Newroz gecesi de "Apo Hate Hilwanê" ile son buldu.

Avrupa'nın değişik yerleşim alanlarında düzenlenen Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Gecelerinin gerçekleştirilmesine devam edilmektedir.

Kürdistan Sorunu Avrupa Gündeminde

Ulusal kurtuluş mücadelemizin Kürdistan zeminindeki 1987 kış ve bahar dönemindeki gelişmesine paralel olarak Avrupa alanlarında da hareketli bir dönem yaşandı. Sömürgeci Türk devletinin çöküşünü ifade eden barbar uygulamaları Avrupa'nın birçok alanlarında yurtsever Kürdistanlılar tarafından yoğun bir şekilde protesto edilirken, Cephe çalışanları da uluslararası resmi kuruluşlarla, çeşitli ülkelerin parlamento ve partileriyle görüşmelere, basın toplantılarına aktifler verdiler.

Altı hafta devam eden, 13 Mart 1987 günü sona eren, BM İnsan Hakları Konferansında, Cephe çalışanları çeşitli ülke delegasyonları, BM de söz sahibi uluslararası demokratik örgüt temsilcileri ile görüşmeler. Görüşmelerde ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesi ve Türk devletinin özel savaş uygulamaları üzerine bilgi verildiler. Sömürgeci Türk devletinin kınanmasını istedikler, Cephe çalışanları ayrıca BM binasında 24 Şubat 1987 günü "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesindeki Gelişmeler" konulu bir basın toplantısı gerçekleştirdiler.

Türkiye, konferans gündeminde olmamasına rağmen, konferans sonrası yayınlanan bildiride Şili ve Güney Afrika'nın kınanması yanında Türkiye ve Irak'taki insan hakları ihlallerine de dikkat çekildi.

Aynı temelde, çeşitli basınyayın organlarına ve ajanslara da yansıyan, Atina, Viyana, Bonn ve Brüksel'de basın toplantıları yapıldı. 10 Mart 1987 günü, Brüksel basın merkezinde yapılan basın toplantısına başta sömürgeci Türk basını olmak üzere, çok sayıda basın mensupları katıldı.

Toplantıda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi adına katılan konuşmacı, TC'nin kurulsundan gündüme kadar Kürdistan'daki sömürgeci uygulamalarının bir özeti sunduktan sonra, çağımızda ne TC anlayışında bir sömürgeci, ne de Kürdistan benzeri sömürge bir ülkenin bulunabileceğine dikkat çekti. Devamlı, tarihte Kürt halkının birçok baskılarına rağmen özgürlüğüne kavuşamadığını, bunun nedenleri arasında Kürt halkının örgütsüzlüğü, Türk devletinin barbar sömürge anlayışı, emperyalist çıkarlar yanında, ilerici insanlığın ilgisizliğinin de pay sahibi olduğunu belirtti.

Konuşmacı: Kürt halkının, Türk sömürgeciliği tarafından dayatılan kabul edilmez tarihi reddetmek, özgür ve demokratik bir ülke yaratmak amacıyla, uluslararası hukuk kurallarının kendisine tanıdığı hak temelinde, 15 Ağustos 1984 tarihinden bu yana, barbar Türk sömürgeciliğine karşı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK—ilmi 21 Mart 1985), Kürdistan

işçi Partisi (PKK) önderliğinde son derece meşru bir savaş verdiğini belirtti. Türk devleti ve müttefiklerinin gerici, çıkarıcı güçlerin yoğun çabalarına rağmen dünyadan gizlenemeyen bir savaşın denge-siz, kurallısız olduğunu; savaşın bir tarafında sınırlı imkanları ile tüm savaş kurallarına, insani değerlere saygı gösteren Kürdistan halkı, diğer tarafa modern silahlarla donatılmış, "bir Türk dünyaya bedeldir" gibi ırkçı-faşist mantık sloganı ile eğitilen, 835 bin mecutlu faşist bir orduya sırtını dayamış sömürgeci Türk burjuvazisinin yer aldığını vurguladı. Bu azgın faşist yönetimin halk savaşımıza karşı dayattığı ise "özel savaş"tır.

Özel savaşın gereği olarak, askeri zindanlarda işkencelerin devam ettiğini, yetersiz beslenme, ilaçsızlık, doktorsuzluk nedeniyle bulaşıcı hastalıkların yaygın olduğunu, zindanlarda tutulan savaş esirlerinin ölüme terk edildiklerini, bu uygulamaları protesto amacıyla açık grevlerinin devam ettiğini, Adana cezaevindeki kitlesel açlık grevinin tehlikeli aşamaya girdiğini, idam cezalarına hız verildiğini, mahkeme huzuruna çıkarılmadan dahi idam cezarının verildiğini, verilen idam cezarlarının infazı için dosyaların meclis onayına sunulduğunu belirtti.

Kürdistan halkını müca-delesinden, toprağından koparmak amacıyla toplu sürgünlerin gündeme getirildiğini, Dersim ve Erzincan'a bağlı 500 köy için sürgün kararı alındığını, bu köylerde yaşayana yüzbin insanın sürgüne tabi tutulduğunu, bunun bir katliam ve soykırım olduğunu, halkımızın mücadelesine, toprağına bağlılık temelinde sürgün kararına karşı direndiğini, sürgün yolu ile boşaltılacak bölgelerde stratejik askeri alanlar oluşturulmak istendiğini dile getirdi.

Türk ordusunun Kürdistan'ın şehir ve köylerindeki operasyonlarında hiçbir kural tanımadığını, ayırım yapmadan tüm halka katliam ve işkence uyguladığını, katliam amacıyla halkın kitlele halinde toplama kamplarına, işkencehanelere doldurulduğunu, Kürdistan köylüsünün tarlasını ekmesinin yasakladığını, köy evlerinin askeri karargah ve silah deposu haline getirildiğini, halkın zaruri ihtiyaç maddelerine el konularak açlıkla karşı karşıya bırakıldığını, Kürdistan halkını birbirine kırdırma amacıyla sivillerden oluşan faşist milis güçlerin oluşturulduğunu vurguladı.

Basın toplantısında konuşmacı: "Türk sömürgeciliğinin özel savaş uygulamalarına rağmen, ulusal kurtuluş mücadelemiz önemli aşamalar katetti, ileri mevziler kazandı."

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, devrimci eylemleri ile Türk devletinin çok sayıda askeri ve ekonomik tesislerine büyük darbeler indirmiş, Türk sömürgeciliğinin politik, ekonomik ve askeri krizlerini büyümüşür" dedi ve ardından şöyle devam etti:

Bugün Kürdistan'da Türk işgalcileri ile ulusal kurtuluş mücadelemiz arasında politik ve askeri savaş bütün hızıyla devam ediyor. Ocak-Şubat aylarında Halk Kurtuluş Ordumuza bağlı birlikler Erak, Mıdyat, İdil ve Uludere'de başlattığı devrimci eylemlerle "köy koruculuğu" adı altında örgütlendirilen, Türk ordusuna bağlı faşist-milis güçlerine büyük darbeler vurmuş, dağıtmıştır. Bu eylemler karşısında paniğe kapılan Türk işgalcileri, başta partimiz PKK olmak üzere, halkımızın toptan imhasını hedefleyen barbar ve vahşi saldırılara girişmiştir.

Bu amaçla merkezi Malatya'da bulunan İkinci Ordu'ya bağlı tüm birlikler, Genel Kurmay Harp Dairesi'ne bağlı kontr-gerrilla birlikleri, faşist-milis güçleri, Türkiye'nin Foça, Bolu, Fatsa ve Nevşehir bölgelerinden getirilen komando birlikleri ile takviye edilerek, Siirt ve Hakkari bölgelerinde kayıtlıdır. Bölgede seyyar hastaneler oluşturulmuş, savaşın sevk ve idaresi Şırnak'ta konumlanan MİT, Özel Harp Dairesi, Genel Kurmay İstihbarat Dairesi ve Kontr-gerrilla'dan oluşan Genel Komutanlık tarafından yürütülmüştür.

Bölgede konumlanan işgal birlikleri; Diyarbakır, Malatya, Batman askeri üslerinden çıkan savaş uçakları desteğinde tam bir imha savaşına girişmişlerdir. Bu imha operasyonları süresince bölgenin dış dünya ile olan tüm bağlantıları kesilmiştir. Türk ordusunun bu imhacı uygulamalarına rağmen, Halk Kurtuluş Ordumuza bağlı birliklerin devrimci eylemleri aralıksız devam etmiştir. Bu devrimci eylemler karşısında acezelenen,

vahşi emellerine kavuşamayan Türk devleti, bu kez çığınca havadan Güney Kürdistan köy ve dağlarını bombalamıştır. Bu bombardımanında tek bir militemiz burnu dahi kanamamıştır. Çünkü Güney Kürdistan'da hiçbir üssümüz yoktur. Bombardıman olayında yoksul Kürdistan köylüsü katedilmiştir.

Türk devletinin egemenliği vahset, sürgün, açlık, katliam ve soykırım üzerine kuruludur. Bu nedenle tüm uygulamaları insanlık dışıdır, barbarlıktır. Çağdış bu uygulamalara rağmen, Kürdistan halkı, Kürdistan İşçi Partisi (PKK), Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) önderliğinde zaferinden emindir. Bugüne kadar akan, bundan sonra gelecek olan katliamların sorumlusu sömürgeci Türk devletidir."

Konuşmacı sözlerinin sonunda basın mensuplarına, ilerici insanlığa çağrıda bulunarak: "Türk devletinin Kürdistan'daki tüm uygulamaları dünyanın gözleri önünde bir katliam toptan imhasına yöneliktir. Türk devletinin ekonomik, politik ve askeri olarak destekleyen Avrupa ülkeleri işkenciyi gözden geçirmeli, yardım ve desteği kesmelidirler. Aksi halde Kürdistan halkının katliamında Türk devletinin suç ortağı olacaklar. İlerici insanlığın görevi, Türk devletinin Kürdistan'daki uygulamalarına karşı durmak. Kürdistan halkı yanında yer almaktır. Gelişmeleri yerinde incelemek, Türk devletinin barbarlıklarını dünya kamuoyuna duyurmak, gerici Türk basınının yalan, çarpıtma yayınlarını teşhir etmek, ilerici basının görevidir" dedi.

Basın toplantısı, daha sonra gazetecilerin sorularının yanıtlanmasında sürdü. Yabancı gazeteciler son olaylara ilişkin soruları yöneltirken, Türk basınına mensup gazeteciler, Türk devletinin ilerici devlet endişelerini dile getiren sorular sordular. Örneğin:

Buzaevi Mektubu

Beni soracak olursanız iyiyim, tek merakım ve düşüncem Partime, mücadele arkadaşlarıma ve kahraman halkıma tez kavuşmaktır. Düşman değil fiziki olarak beni döndürat arasında koyması, dört kat yerin dibine soksa bile ve en değerli varlığımız olan Partimden, yiğit halkımdan uzak tutsa da, düşüncem, kafam daha doğrusu kan hücrelerim, ruhum dışarda. Yoldaşlar ve değerli mücadele arkadaşlarımla birlikte olduğumu belirtmek isterim.

"Vay gençliğim, ömrüm geçti, mahvoludum, çürüdüm, evliyim, nişanlıyım, buralara düşmeyecek insandım, yaşamağımı gitti" gibi düşünmek benim açımdan alçaklık olur, ihanettir, teslimiyettir. Böyle şeyleri korkaklar, cesaretsizler, inançsız ve teslimiyetçiler düşünür.

Sömürgeci düşman 1978 ile birlikte mücadelemiz karşısında ne gülmüş bir duruma düştüğünü, ne kadar sıkıştığını tahmin ediyor ve böyle olduğuna inanıyorum.

Ama bunun yanında düşmanın yattığını, hiçbir şey yapmayacağını düşünmek aptallık olur; yanlışlığı götürür (su uyur, düşman uyumaz). Bunun için düşman çeşitli kılıflar altında emperyalizmin yardımıyla mücadelemize karşı Avrupa zemininde has-kalarını doruğuna çıkartacağını 2 ay evvel ... aracılığı ile gönderdiğim bir mektubumda belirtmiştim. Ve bu küstahlığı, hain-üşak takımı aracılığıyla Münih'de pratik ortaya çıkardı. Bunun için bu alçaklara karşı çok azimli ve kararlı bir mücadele verilmeli. Gitti-

"Soyeyler Birliği lideri Gor-buçov, Ortadoğu'da kalıcı bir barışın sağlanması için konferans çağrısı yaptı. AET ülkeleri de olumlu cevap verdiler. Kürdistan sorunu da bu konferansın gündeminde midir?" şeklindeki bir soruyu, konuşmacı:

"Ortadoğu'da kalıcı barışın sağlanması, bölgede ulusal, sınıfsal mücadele veren örgütlerin barışına bağlıdır. Bölgedeki diğer sorunlar yanında, Ortadoğu'da belirleyici role sahip Kürdistan sorunu aklı bir çözüme kavuşmadıkça, kalıcı barışın söz edilemez" diye yanıtladı.

Başta süper güçler olmak üzere, Avrupa ülkeleri sizi desteklemiyor. Nasıl başarabilirsiniz, katliam olmaz mı?" biçimindeki bir soru da:

Kürdistan halkı mücadeleye karar verirken kimsenin, ve bu arada Avrupa'nın onayına başvurmadı. Son derece haklı ve meşru bir hakkını kullanmaktadır. Kendi özgüncüme dayalı bağımsız bir politika vardır. Demokratizm, insanın diyen her-kese göre bir mücadeleye destek olması gerekir. Aksi gerçektir, çıkarıcıdır. TC'nin varlığı katliam ve talan üzerine kuruludur. Kürdistan halkı artık sahipsiz değildir. TC'nin her katliamı karşılık gerektirir" şeklinde yanıtladı.

Kürdistan mücadelesi, Türkiye'nin AET'ye tam üye olmasını engelleyebilir mi?" sorusuna, konuşmacı:

"Evet, TC ekonomik iflası esgindedir. Kürdistan mücadelesi bu iflası hızlandıracaktır" diye karşılık verdi.

"Türkiye'nin demokratikleşme sürecine girmesi, Kürdistan halkına bir kazanç sağlar mı?" sorusuna ise, konuşmacı özetle şu karşılığı verdi:

"Gerçek anlamda bir demokratikleşme, Kürdistan halkının haklarını tanıtmaktan geçer. Günümüzdeki demokratikleşme iddiası sahtekarıktır, göz boyacıdır. Komalist rejimin demokratikleşmesini beklemek, zaten bir ham hayaldir."

gimiz her yerde; evlerde, işyerlerinde, çarşıda, lokalde ve trenlerinde, kısacası yaşamın her alanında, rastladığımız her insana (Kürt, Türk, Alman) diliniz döndüğü kadar onların alçaklıklarını anlatın. Teşhir ve tecrit edin. Cezalandırın!.. Halkımızın yaşadığı alanlarda köklerini kurutun. Bu hain ve yurt dışı (özel savaş) güçlerine karşı Apocu bir kararlılıkla, Mazlumcu bir direnişçilikle savaş açınız. Bu hain-üşak takımına karşı savaşmak, sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı savaşmak kadar kutsaldır. Halkımızın içine girmelerini engelleyelim. Bu hain-üşak takımının kökünü Avrupa'da da kurutmak için kararlı, azim, cesaret ve inançla dolu bir direnişle tüm halk olarak bu kutsal görevi yerine getirmek için ileri!

Ahmet

KÖY KORUCULARI AVRUPA'DA MI?

Türk Devleti ve Hain-Uşak Takımının Halkımızı Dünya Kamuoyundan Tecrit Etmeye Yönelik Çırpınışları Yenilmeye Mahkumdur

Kesintisiz bir biçimde devam eden silahlı direniş mücadelemizin uluslararası yankıları sürüyor. Halk Kurtuluş Ordumuza bağlı birliklerin, faşist sömürgeciliğe indirildiği darbeler ve Bahar Atılımı geçtiğimiz ayın birçok basın ve uluslararası toplantılarının konularından birisi oldu. Çeşitli Avrupa gazeteleri gelişmelere yer verip yorum ve izahlar getirdiler. Birtakım ülkede ise politik partilerin, çevrelerin görüşlerinin dile getirildiği anketler düzenlendi. Değişik güçler kendi çıkarlarını ve anlayışları temelinde soruna yaklaşım ve yönelim gösterirken, genellikle mücadelemizin bir siyasi, askeri güç olarak ciddiye alınması ve TC'ye fazla gelecek vadedemeyen görüş ağırlık teşkil ediyordu. Artık TC'nin müttefik güçleri dahi, TC'nin geleceği için ciddi endişeler duymakta ve soruna "çözüm getirilmesi" için "Kürt varlığının kabulü, dil, kültür özerkliği, ekonomik kalkınma" vb. yöntemleri önermektedirler.

Bahar Atılımı ile Kürdistan'daki eylemliliğe ve TC'nin girdiği çıkmaza geniş yer veren Salzburger Nachrichten gazetesinin Kıbrıs muhabiri, yazının son kısmında şu yorumu yapmaktadır: "ATO bünyesinde ikinci büyük güç olan Türk ordusu ağır bir çıkmaz içinde bulunmaktadır. Büyük askeri güç yığılmasına rağmen Türk devleti Güneydoğuda gelişme gösteren Kürt gerillaların direnişini durduramamakta ve Türk devleti ayrılıkçılara karşı savaşı kazanma şansını yitirmiştir." (19 Mart 1987) Burada açık ki bir gerçeklik dile getirilmektedir. Gelinen aşamada emperyalizmin ve bölge gericiğinin ağır saldırgan gücü objektif olarak yenilmiş ve savaşı kaybetmiştir. Bu, Kürdistan'daki gelişmelerin yakından ve uzaktan takip eden her gözlemcinin izlenimidir. Gene, 8 Nisan 1987 tarihli Frankfurter Allgemeine Zeitung ise aynı doğrultudaki bir makalesinde şunları yazmaktadır: "Askerler ve peşinden bulaşan gelen Başbakan Özal'ın silahlı hükümeti, darbeden seneler sonra ortığı yansırdı(!); ama şu anda yeniden yeni tehlikeler ülkenin ufuklarından görünmektedir. Anadolu'nun doğu ve güneydoğusunda saldırılarla Kürt militanları Ankara'nın başını derde sokmaya devam etmektedirler."

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimi ve Türk devletinin geleceğine ilişkin tartışmaların sürmesinde birlikte, sömürgecilerin son aylarda yoğunlaştırdıkları faşist terör uygulamaları da uluslararası ilerici-demokratik güçler tarafından protesto edilmektedir. Parlamenterler tarafından so-

run, soru önergeleriyle ulusal parlamenterlerin gündemine getirilenler, faşist TC'nin buradaki temsilciliklerine ve Ankara'ya çok sayıda protestoyu ihtiva eden telex ve mektuplar gönderiliyor. Dıştan gelen tepkiler TC'yi önemli oranda rahatsız kılabilir. Genç uluslararası değişik platformlarda halkımızın lehine alınan bazı kararların hemen ardından, çok çeşitli entrika, şantaj ve yalana başvurumaktadırlar. Bunun için kalemlörleri olan yazar takımı ve profesörleri adına sözde protesto mektuplarıyla bu kararın alan kurumlar protesto edilmektedir.

Geçtiğimiz süreçte bağımsızlık mücadelemizin mevrutluğunu kabul eden Avrupa Parlamentosu'na sunulan bir önerge TC'yi zor durumda bırakmış olmalı ki, çeşitli üniversiteler adına tehditvari mektuplar bu kurumlara yağdırılmaktadır. Elazığ üniversitesi senatosu adına gönderilen mektuplardan birinde şunlar belirtilmektedir: "Avrupa Parlamentosu'na alınan bu karar yalnızca bir ülkenin içişlerine karşın değil, fakat ayrıca Türk devletini yıkmak ve Türk topraklarının belli parçalarını para veren ve silahlandırılan teröristlere açık bir destek olarak da yorumlanabilir. Uygun olmayan bir tarzda alınan ve Türkiye'ye dışardan sıran bölücü destekler görünen Avrupa Parlamentosu'nun bu kararını teyit ve protesto ediyoruz." (Prof. Dr. Arif Çağlar)

Ayrıca mücadelemizin dış dünyada yarattığı etkileri önlemek, barbar saldırılarını maskeleyerek için değişik içerde propaganda malzemesi çıkarıp çeşitli politik güçlere göndermektedir. Tamamen ters tepen ve alayla karşılanan bu malzemelerden yedikleri darbenin etkilerini görmek mümkün. "Anadolu Kadınlar Birliği" adıyla yayımlanan bu tür yazılar özünde Özel Harp Dairesi'nin bir eseridir.

Bağımsızlık mücadelesini yakından takip eden ve TC faşizminin Kürdistan'daki barbarlıklarının yabancısı olmayan birçok Avrupalı, şamar niteliğini taşıyan cevaplar vermektedir. Bir örnek olması açısından Nazi dönemini yaşamış olan Hollanda Anti-faşistler Birliği örgütüne elçiliğin gönderdiği mektup ve örgütün doyurucu cevabını verebiliriz.

TC-Hollanda Büyükelçiliği ikinci sekreterinin Anti-faşistler örgütüne gönderdiği mektup şöyle: "Sizin 9 Mart 1987 tarihli elçiliğinizde yazdığınız mektup bizi çok üzdü. Mektubunuzdan da anlaşılıyor ki, hahşereliş konusunu hakkında tek tarafı ve yanlış bilgiler edindik. Sizin her şeyden önce

şunu hatırlamak istiyorum. Siz Türk devletinin bütünlüğünü ve halkını bölmek isteyen, Kürdistan'ı ayırma yapanların tuzağına düşme tehlikesindesiniz. İnsanları grup ve ırk ayrımına bölmek, her ileri görüşlü insanın karşı çıkması gereken mutlak bir olgudur. Size şunu sormak istiyorum: siz hangi kaynaklara dayanarak, bir devletin halkını ikiye bölüyorsunuz..."

Türkiye, halkını ırkçı bir temelde bölmek isteyen çıkiyaya karşı mücadele ediyor. Mektupla beraber size göndereceğimiz belgeyle, bu canilerin insanlık dışı pratikleri hakkında yeterli bilgi verdiğimizimizi umuyoruz...

Eğer Türkiye'nin doğusunda bu teröristlerin işlediği insanlık dışı suçlar hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız, size bu konuda yardımcı olmaya hazırız." (Feridun Sinirlioğlu, 20 Mart 1987)

Anti-faşistler örgütü, 27 Mart 1987 tarihinde TC elçiliğine gönderdiği aşağıdaki yanıtı iddiaları çürütüp, kendilerini rezil etmektedir. Mektubu olduğu gibi aktarıyoruz:

"Sizin 20 Mart'ta yazdığınız mektuptan dolayı buna cevap vermeyi bir görev olarak kabul ettik. Görülüyor ki siz daha başından değişik düşünen, tek tarafı ve doğru olmayan bilgilerden hareket edildiğini söylüyorsunuz. Bu doğru değildir. Biz sizin devletin politikasını birkaç yıldan her takip ediyoruz. Bunu, araştırma ve uluslararası basın takip ederek yapıyoruz."

"Kemalist ideoloji, sizin mektubunuzda görüldüğü gibi,

sizin vatanın ve sizin halkın bölünmezliği üzerinde şekillenmiş, bu da Kürt halkına karşı geliştirilen asimilasyon, baskı ve yok etme politikasının temelidir. Irkçılık bir halkı diğerinden yüksek görme değerli görme ve diğerini aşağılamadır. Sizin de bildiğiniz gibi devletin Kürt halkının ülkesi olan Kürdistan'ı askeri ve siyasi olarak işgal etmiştir. Türkler buraya gelmeden bu halk kendi toprakları üzerinde yaşıyordu. Kendi dil ve kültürünü korumuş bir Kürdistan vardı."

"Bu halk kendi özgürlüğü ve bağımsızlığı için mücadelede istediği yöntemi seçmeye özgürdür. Hollanda direnişçileri de bunu İkinci Dünya Savaşında yaptı. Sizin, baskıya, toplu sürgünlere, hava saldırılarına karşı mücadele eden direnişçileri bir terörist olarak lanse etmeniz acayip değildir. Bunu Afrika'daki ırkçı rejim de ANC'nin direnişine karşı söylüyor."

"Hem de sizin verdiğiniz örnekler hakkı Kürt direnişinin terör eylemleri değildir. Uludere'de öldürülenler köy korucularıdır. Bunlar, devletin para karşılığında tuttuğu çetelerdir. Bunlar askerlere operasyonlarda destek sunuyorlar. Biz

bunları İkinci Dünya Savaşında bizdeki NSB'ilerle karşılaştırabiliriz. Yukarıda değinilen yarı eyleminde çocuklar da hayatlarını yitirmiş olabilir, ama bunun sorumluluğu bunlara para veren ve silahlandıranlara değil mi?"

"Biz şu konuya kanlıyoruz: Kürdistan'da bir terör vardır, bu da devletin estirdiği ırkçı, faşist devlet terörüdür."

Mektuptan da anlaşılacağı gibi, TC dizginsiz faşist terörünü ilerci insanlığın onayından geçirmek istiyor. Bunun için özel şirketlere kendisini tanıtmaları için milyarlarca lira para yatıyor. Fakat bu halk artık dışarıda da sahipsiz değildir. Bu savaşın bir parçası ve onunla dayanışma içinde olanlar bu zeminde bulunmaktadır. Burada da sömürgeciliğe karşı savaşın yaşandığı bir alandır.

Besbelli ki bugün, Kürdistan halkının öncüsü ve temsilcisi PKK ile sömürgeci Türk burjuvazisinin temsilcisi faşist TC arasında savaş sadece askeri alanda yaşanmıyor. Savaş böylece tek yönlü ve basit değerlendirmek, düşülebiyecek en büyük yanılgıdır. Bugün halkımız ile sömürgeciler arasında ideolojik, politik, ekonomik, sosyal, kültürel, askeri vb. yaşamın her alanında dişe dişe bir mücadele söz konusudur. Ve gelinen aşamada, Devrimci Direniş Mücadelemiz karşısında sayılan tüm alanlarda TC'nin köşeye sıkıştığı, tam bir çıkmaza saplandığı rahatlıkla görülebilmektedir. Mücadelemiz gelişip huyutlandıkça düşmanın bu çıkmazı da giderek derinleşmektedir.

Gerçeklik böyle iken, sömürgeci Türk burjuvazisi, ulkemiz üzerindeki talan ve sömürden kolay kolay vazgeçmek istememektedir. Bunun için yaşamın çeşitli alanlarında her türlü yol ve yöntem deneyerek süreci uzatmaya çalışmaktadır. Örneğin: askeri alanda ARGK birlikleri karşısında boşa çıkan, yenilgiye uğrayan bir yöntemin yerine emperyalistlerin desteğiyle hızla yenilerini koyarken —ordu sürüleri, polis birlikleri, kontr-gerilla timleri, özel timler, köy koruculuğu adıyla çetecilik vs.— ekonomik alanda "GAP Projesi" ne umut bağlamakta, kültürel asimilasyon politikasına ve asimilasyoncu eğitime hız vermekte, sosyal yaşamı "tampon bölgeler", "stratejik köyler" ve en son geniş çaplı sürgün politikalarıyla yeni baştan düzenlemeye çalışmakta, dolayısıyla halkımızın kutsal mücadelesi karşısında tutunabilmek için her alanda yoğun bir faaliyet içerisine girmiş bulunmaktadır.

İşte faşist rejimin direniş mücadelemiz karşısında en çok sıkıştığı, çıkmaza girdiği alanlardan bir tanesi de uluslararası alan. Dış ilişkiler alanında TC'nin öteden beri bu alanda ulusal kurtuluş mücadelemiz ve öncü gücü PKK'ye karşı nasıl sefil çabalar içerisinde olduğu ve kimlerle işbirliği halinde bulunduğu bilinmektedir. Özellikle '87 yılında yaşanan gelişmeler sonucunda TC'nin bu alanda nasıl derin bir bunalım yaşamakta olduğunu hizzat kendi sözcüklerinin ağzından ve burjuva basının sayfalarından açıklıkla görebilmek olanaklı. Sömürgeciliğe karşı savaşın yoğun olarak yaşandığı dış alanda da, KUKM'ne yönelik izole kampanyasında Türk devleti salt kendi açık kimliğiyle karşımıza çıkmamaktadır. Bu kampanyanın önemli bir halkasını da reformist hain-uşak takımı teşkil etmektedir. Halkımızın yükselttiği haklı direniş savaşına karşı, giriştiği barbar, vahşi ve insanlık dışı uygulamalar nedeniyle tamamen teşhir olan faşist Türk devletinin giremediği alanlar bu hain-uşak kesimler girmektedir: yani TC, kendi yapmadığını bu güçler eliyle yaptırarak boşluğunu böylece doldurmaktadır. Halkımız PKK-ERNK-ARGK silahlılarıyla sömürgecilere ter döktürürken, hain-uşak takımı da tasfiyeci-provokatif saldırılarına hız vermektedir, çeşitli emperyalist çevrelerin de desteğiyle, onlarla bütünleşerek mücadelemize utanmazca dil uzatma cürretini gösterebilmektedirler.

Şimdi, savaşın bütünlüğü içerisinde bakılacak olursa, bu güçlerin uluslararası alanda oynadığı rol tipatip "köy korucuları" adlı milis-çetelerin Kürdistan'da oynadıkları role benzetilebilir. Kürdistan'da sömürgeciler, gerilla birlikleri karşısında askeri alandaki iflasını "köy koruculuğu" adını verdiği ihanet şebekeleriyle nasıl kapatmaya çalışıyor ve direniş savaşımızın gelişmesini engellemek istiyorsa; dışta da KUKM'nin ilerci insanlıkla bütünleşmesi, dolayısıyla doğal müttefiklerinin geniş desteğini alarak muazzam bir gelişme kaydetmesini engellemek için de aynı işleri bu reformist teslimiyetçi-uşak kesimlere gördürmektedir.

İşte Avrupa'daki köy korucuları, bu maskeli uşaklar da, Türk faşist rejiminin üslup ve yöntemiyle mücadelemizi tecrit etmek istemektedirler. Nasıl ki, Özel Harp Dairesi "Anadolu Kadınlar Birliği", "Anadolu Basın Birliği" vb. adlarla mücadelemizi karalamaya çalışan propaganda içerikli bil-

Devamı 18. sayfa

Yıllık iznimi geçirmek için Kürdistan'ın Mardin alanına gittim. Bu alanda olup bitenleri, gerek bizzat kendimin şahit olduğu ve gerekse halkın açıklamalarından olsun bazı gelişmeleri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin yayın organı olan Berxwedan aracılığıyla halkıma ve tüm devrimci-demokratlara aktarmak istiyorum.

Diyarbakır'da bulunuyordum. Bir gün kahvede otururken, bizimle aynı masada oturan bir Siirt'li arkadaş vardı. Bu arkadaş; sizin mütakamza durum nasıldır, diye soru sordum. Bu arkadaş şöyle cevap verdi: Türk sömürgeci sürüleri tüm dağlarımızı yakmışlar. Bu yaz döneminde besledigimiz ve geçim kaynağı olan dağlarımızı dışarı çıkararak otlamamızı yasakladılar. Bu nedenle hayvanlarımız hastalanıp ölmektedir. Halkı maddi olarak bu yöntemle açlığa iterken, diğer yandan da amansız bir baskı ve işkence uygulamaktadır. Bir koyden başka bir koye gitmemiz engellenmektedir. Yine köyden çıkıp başka bir alana giderek çalışıp

KUKM'nin Öncü Gücüne Gücünüzü Katın

geçimimizi sağlamayı da engellemektedir. Köylerimiz adeta bir esir kampı durumundadır. Ben, yaşadıklarımızdan örnek verebiliriz:

İlişkilerimizi ulusal kurtuluş mücadelesinden kesmek için yalnız bizim köyden 10 kişi işkence ile öldürüldü, diğer köylüleri de tehdit ederek "eğer Apocularla ilişkilerinizi kesmezseniz hepinizi öldürürüz" tehdidinde bulundular. Halkımıza işte bunlar yapılmaktadır. Ayrıca kadınlarımızı da çınlı çıplak ederek götürüp haftalarca askerlerin içinde bırakmaktadırlar. Halk baktı "ne malımız kaldı, ne namusumuz kaldı ve ne de dinimiz kaldı. Bu nedenle, hepsi çocuklarını alıp Partiyeye katıldılar..."

"Yani hangi partiye katıldılar, hangi partiyi kast ediyorsunuz?"

"Hangi partiyi sanıyorsunuz ki, tabii ki Apocuları katıldılar" diye coşkuyla, gözlerinde parlayan bir umutla cevap verdi.

Bir gün Diyarbakır'dan kazaya doğru giderken, 3 yolcu gittiğim yol üzerinde el kaldırıncı arabama aldım. Kazanın girişinde sömürgeci ışık işareti vererek bizi durdurdular. "Kimlik kontrolü var, kimliklerinizi verin" diyen polisler kimliklerimi verdim, ve kontrol edip bana iade ettiler. Arabama aldığım yolcularımda da kimlik istediler. Bu arkadaşlarım: "Biz Mazıdaglıyız, yani zaten biz buralıyız" dediler. Polisler: "Olsun bilmiyor musunuz biz her gün sizin için ölü veriyoruz" diye cevap verdiler. Gerçekten

de kendilerinin itiraf ettikleri gibi büyük korku ve panik içinde oldukları her hallerinden belliydi. Bir kez Kürdistan'ın dağı-taşı hepsi, gözlerinin önünde birer çalı-diken haline gelmiştir, nereye basıyorlarsa dikenler hemen ayaklarına batıyor. Büyük korku ve tedirginlik; işte, aha burada vuruluruz, aha şurda vuruluruz, ölümün saat ve saniyelerini bekleyen ruh halleri her davranışlarına yansıyor. İnsan bunu rahatlıkla sezebiliyordu. Biz, polislerden uzaklaşırken arabamda bulunan işçiler kendi aralarında yavaşça konuşuyorlardı. İçlerinden biri: "Gormüyor musunuz nasıl da karkuyorlar" dedi. Diğer di: "Yahu niye korkmasınlar ki! Eruh ve Şemdinli'de başlayan savaş her tarafa yayılıyor" diye durum değerlendirmesi yapıyorlardı... Ertesi gün Diyarbakır'a yeniden giderken Türk sömürgeciliğinin 15 Ağustos'ta düzenlediği hava saldırısı gürdü. Geçtiğimiz yollarda bir saldırı hazırlığı içinde olduklarını her halyle yansıtıyorlardı. Bir yandan hava saldırısının hazırlığı yapılırken, diğer yandan da yollardan kenarlarına tank, tanket, askeri reol, konvoy biçiminde diziliyordu. Yolda bunları izlerken yanımda da kayınpederim vardı: "Bunların haline bak, daha savaşın başlangıcındayken böyle rezil olmuşlar, yavaş savaşın içinde ne yaparlar" diye sordu. Halk arasında konuşulan bir durum da şu: "Askerler savaşmaktan korktuklarından, bu savaşta katılmamak için askeri araçlarını devirmekte ve yaygın

olarak kendi kendilerini vurarak yaralamaktadırlar." Evet, halkımızın da kendi günlük yaşamında tanık olduğu gibi, bugün Türk sömürgeciliği Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında her türlü metoda başvurarak kendisini ayakta tutmaya çalışmaktadır. Bir yandan tüm dünya gericiliğine dayanırken, diğer yandan ülke içinde gerici zoruna başvurarak baskı, katliam, soykırım ve her türlü psikolojik savaş biçimlerini uygulamaktadır. Ben burada yine sözü konuştuğum bir yurtsevere bırakıyorum: "Bir gün kontr-gerillalar, Siirt'te 'biz Apocuyuz, acıkmışız, bize ekmeğin verin' diye bir aileye uğruyorlar. Kapıyı açan kadın bunların Kontr-gerilla olduğunu anlayınca ekmeği vermemeye çalışıyor. Bu durum karşısında hiddetlenen kontr-gerillalar kadını öldürüyorlar. Ardından da propaganda yaparak 'Apocular bir kadından ekmeği isterken, ekmeği vermemekte direten kadını öldürmüşler. Evet, biz bu yaşananlara daha yeni tanık olmuyoruz" demekteydi.

Sonuç olarak diyeceğim şu: Yurtseverler, ilerici-demokratlar! Eger gerçekten de bir nebze de olsa insanlık kanını taşıyorsanız, insanlık onurunun daha fazla ayaklar altında ezilmesini istemiyorsanız ve insanca yaşamak istiyorsanız, halkımızın çektiği acı-ızdıraplara, maruz kaldığı baskılara, katliamlara mahkum edildiği, insanlık dışı yaşama dur demek için bu halkın ve sizlerin umut gücü, kurtuluş yolu olan KUKM'nin öncü gücüne gücünüzü katın. Hiçbir fedakarlık yapmaktan çekinmeyin.

Helim

Proletarya Enternasyonalizmini Anadolu'da Gerçekleştirelim

Anadolu'nun Türkiye kesiminden, doğru ve yanlışlarıyla oldukça uzun bir devrimci savaşımın deneyiminden geçen bir devrimciyim. Ezen ulusun bir devrimcisi olarak arık daha fazla susmanın mümkün olmadığına inanıyorum. Bu nedenle de, burada kısaca düşüncelerimi açıklamamın, iki ulusun devrimcilerinin, Türk ve Kürt devrimcilerinin ortak düşmana karşı birlikte savaşımına yararlı olacağı kanısındayım. Hep bildiğimiz bir gerçek var: Türkiye devrimci hareketi -Türkiye solu'nun çok uzun bir süre ulusal sorun konusunda-, Kürt sorunu konusunda doğru bir tavır alamamış, bu alanda tarihsel sınavını başaramamıştır.

İster Türkiye solu'nda küçük-burjuvazinin sınıfsal karakterinden çok ağırlıklı olmasından kaynaklansın, ister Kemalizmin Türkiye solu'nu uzun süre vasayet altında tutmasından gelsin, isterse de komünist oluşumun cılızlığından ve ideolojik sığılığandan etkilensin, bu yadsınmaz bir gerçektir.

60'lı yılların ikinci yansından sonra ve 70'li yıllar içinde, ilk kez bu alanda bazı olumlu adımlar atılmış, doğru yaklaşımlar belirmişti. İsmail Beşikçi'nin bilimsel çalışmaları, bir dizi sol politik örgüt tarafından "aynılma hakkının" artık teorik düzeyde de olsa kabul edilmiş, Kürdistan'ın geriliğinin nedeni Kürdistan'ın sömürge durumundan kaynaklandığı bazı Türkiye vd. politik örgütlerince kavranılması vd.leri bunlar arasında sayılabilir.

Ve ama, tüm bu olumlu eğilimlerin pratiğe yansımaması ve de şu ya da bu

biçimde, gizli veya açık biçimlerde Türk milliyetçiliğinin Türkiye solu'nu içten içe bir kurt gibi kemirmesi olgusu devam ettiği için, Kürt halkının ve Kürt devrimcilerinin Türkiye solu'na karşı duydukları haklı güvensizlik duygusu sona ermemiştir.

İşte böyle bir tarihsel bağlam içinde, Kürdistan'da devrimci Kürt örgütlerinin kurulup, güçlenmesi ve bunların arasında da PKK'nin giderek ön plana çıkması sürecini hep birlikte yaşadık.

1980'deki askeri-faşist darbeden sonra Türkiye ve Kürdistan devrimci örgütleri arasında yeniden gelişme eğilimi gösteren birlikte savaşım platformları ne yazık ki uzun süre yaşamadı.

1984'ten sonra ise yepyeni bir oluşum Anadolu toprağında, -Kürdistan kesiminde- kendini göstermeye başladı. PKK-ERNK-HRK önderliğinde Kürt halkının ulusal kurtuluş savaşımı giderek tüm Kürdistan'ı kapsadı. Zaten kısmi işgal altında olan Kürdistan'a Türk ordusunun 3/4'ü yığıldı. Türk devleti Kürt halkının savaşımını kırabilmek, PKK'yi yok edebilmek için tüm olanaklarını seferber etti: Toplu kırılmalar, toplu sürgünler, faşist elemanlardan oluşturulan köy milisleri, böl ve yönet yöntemleri, vd.leri. Ama her şeye rağmen bu savaşım kılmadı. Üstelik giderek derinleşip yaygınlaşarak ve dalbudak salarak devam ediyor. Kürdistanlı devrimci PKK-ERNK-HRK önderliğinde Türk ordusuna ağır kayıplar verdiriyor, Türk devletinin oyunlarını

bozuyor, tek sözle, uzun süreli bir halk savaşımını başlarıyla sürdürüyorlar. Bu durum, Anadolu toprağında yeni bir durumdur. Belki de, Anadolu halklarının ulusal ve sosyal kurtuluşlarının müjdecisidir. Bunu ileride tarih gösterecektir.

Peki ama, bu yeni koşullarda, bu önemli tarihsel kavşakta, Türkiye solu ne yapıyor?

Sorunun yanıtı, ne acıdır ki, yine önceki dönemler gibi büyük ölçüde olumsuzdur. Türkiye solu büyük çoğunluğu ile Kürdistan'daki bu savaşıma destek olmak, onunla şu ya da bu biçimde bağlaşıklık kurmak yerine, bu savaşımı yalnız bırakıyor ve hatta denilebilir ki, bu savaşımın başansızlığına uğramasını dört gözle bekliyor. Ama, Kürdistan'daki bu savaşımın başansızlığına uğramasının kendisi için de başansızlık olacağını göremiyor. Tek sözle, tarihsel sınavda yine sınıfta kalıyor.

Oysa unutulmaması gereken bir dizi gerçek bugün Türkiye solu'nu yakıcı biçimde sorgulamakta ve onu keskin bir sınava çağırılmaktadır.

Nedir bu gerçekler, kısaca görelim: Her şeyden önce, bu konuda Türkiye solu'nun önünde duran ilk soru şudur: Kürt halkının ayrılma hakkını, yani ayrılıp bağımsız devlet kurma hakkını hiç ikircimsiz destekliyor musun, desteklemiyor musun?

İkinci soru şudur: Türkiye işçi sınıfı, Türkiye emekçileri proletarya enternasyonalizmi ilkelerine göre eğitmek, Kürt halkının savaşımı-

nın haklılığını onlara kavratmadan mümkün olur mu, olmaz mı?

Üçüncü soru ise şudur: Kürdistan'da PKK-ERNK-HRK önderliğinde yürütülen ve Türk devletinin köklerini sarsan savaşım, Türkiye devrimi için de bir tarihsel şans yaratıyor mu, yaratmıyor mu?

Görünen köy kılavuz istemez. Sorulanan yanıtı açtık:

Bugün Kürdistan'da, PKK-ERNK-HRK önderliğinde yürütülen savaşım, ortak düşmanımız olan Türk devletinin köklerini sarsmaktadır. Bu, bütün Türkiye solu için tarihsel bir şansır. O halde, bu savaşımı her türlü biçimlerde desteklemek Türkiye solu için bir görevdir. Çünkü bu, Anadolu'da devrimci açılıma yol verebilir.

Ama bu devrimci açılım, ancak ve ancak yığınların, Türkiye halk yığınlarının bu savaşıma katılımı ile mümkündür. Türkiye bu halk yığınları ise proletarya enternasyonalizmi ruhu ile eğitmeden, onlara Kürt halkının devrimci savaşımının haklılığını kavratmadan gerçekleştiremez.

Bütün bunların temelinde yatan ise, Türkiye solu'nun, Kürt halkının ayrılmaya hakkını hiç ikircimsiz desteklemesine sınıksız bağlıdır.

Unutmamak gerekiyor: Başka ulusları ezen uluslar özgür olmadıkları gibi, ezen ulusların devrimcileri ezilen ulusların özgürlük savaşımına destek olmadıkları ölçüde devrimci de değildirler.

T. B.
9. 12. 1986

Baskılar, Sürgünler, Kırımlar ve Aldatmacalar!

Despot Osmanlı imparatorluğundan beri Türk devlet egemenlerinin Türk olmayanlara karşı uygulamaları sürekli baskı, kırım ve sürgünlerle sürüp geldi.

Başka halkların topraklarını işgal eden, diğer ulusları egemenlikleri altına alan, yayılmacı sömürgeci, militarist yönetimler egemenliklerini sürdürürebilmek için baskıdan, zulümden, kırım ve sürgünden başka bir yol izleyemezler.

Oysa atalarıyla övünen Türk uluscuları, her türden renkleriyle Osmanlı imparatorluğunun Türk olmayan uluslara karşı "adil" davrandığını onların ulusal özelliklerine müdahale etmediğini belirtip geçmişlerine övgü yapıyorlar.

Bir kez bu tarihte, bilime karşı utanmazca bir görüş olduğu gibi, Osmanlı yayılmacılığını, sömürgeciliğini haklı ve meşru göstermeye çalışan bir görüştür. Gerçeklere ters, ırkçı, şoven bir görüştür.

Osmanlılar, hincerce, on hincerce müslüman olmayan ulusların çocuklarını alıp, acımasız bir biçimde Yenigöçeri Ocaqlarında köle asker durumuna getirirken onlara nasıl oluyor da adil davranıyorlar... Orta Asya'dan birkaç aşiret biçiminde Bursa'ya gelip yerleşen Osmanlılar nasıl oluyor da nüfuslarını milyonlara çıkarabiliyorlar? Sömürgeci bir devletin sömürgeleştirdiği topraklarda adil olması mümkün müdür? Türk olmayan ulusları kendisine zorla bağ eğdiren bir yönetimin onların ulusal varlığını korumasına izin verir mi? Tarihten birazcık bilgileri olanlar Osmanlıların ne denli kan döküdü, ne denli halk düşmanı, uyarık düşmanı bir yapıya sahip olduklarını bilirler...

Osmanlıların ulusal baskı ve zulümlerinden payını diğer ulusların yanında Kürt ve Ermeni ulusları da en ağır biçimde aldılar

1800'lerin başlarında tüm dünyada ulusal hareketlerin, ulusal bağımsızlık savaşlarının baş gösterdiği bir dönemde Osmanlı devletinin bağımsızlığında bulunan tüm halklarda da baş kaldırdılar, örgütlenmeler, ulusal köleliğe karşı isyanlar başladı...

İşte bununla birlikte Osmanlılar da gerçek yüzlerini daha açık bir biçimde ortaya koymaya başladılar... Balkan yarımadasında, Arabistan'da, Ermenistan, Kürdistan'da tarihte eşine az rastlanır kırımlar, sürgünler ve baskılar doruk noktasına vardı.

Rum, Bulgar, Arnavut, Arap, Çerkez, Ermeni, Kürt... halklarının ulusal hareketlerine karşı Osmanlılık ve hilafetçilik görüntüsü yok oldu.

Diğer emperyalist ve sömürgeci devletlerin yanında tıranktan düşen Osmanlı imparatorluğu eski egemenliğini elde etmek için yeni bir biçime büründü...

İttihat ve Terakki yönetime gelerek önce "Hürriyet", "Kardeşlik" sloganlarıyla Türk olmayan ulusları oyalamaya, aldatmaya çalıştılar...

Bu aldatmacada Osmanlılık fikriyle, görünümle gerçek yüzlerini örtmeye çalıştılar...

Ancak bunun bir aldatmaca, bir oyalama, sömürgeci iktidar etmenin yeni bir biçimde sürdürülmesi olduğu kısa zamanda ortaya çıktı. Ulusal hareketler boyutlandı. Bunun üzerine İttihatçı paşalar ulusal hareketleri kanla bastırmaya giriştiler...

Eflak-Buğdan, Bulgaristan, Yunanistan, Sırbistan, Arnavutluk teker teker Osmanlılardan koparak bağımsızlıklarına kavuştular. Bu durum ırkçı, şoven, yayılmacı, militarist İttihatçıları daha da azgınlattı. Balkan savaşında ağır bir yenilgi aldılar... Artık Osmanlılık ve hilafetçilik yutturmacası bir daha görünmemek üzere tarihin karanlığına gömüldü...

İttihatçılar Alman emperyalizmiyle işbirliğine girecek eski etkinliklerinin, sömürge egemenliklerinin peşine düştüler "Cihadı Ekher ilan ederek Türk, Arap, Kürt ve diğer müslüman uluslardan yüzbinlerce masum insanın kanına girdiler...

Birinci emperyalist paylaşım savaşını aynı zamanda İttihatçı paşalara Kürtleri ve Ermenileri sürgüne yollama ve jenosit uygulama olanağı da verdi... Balkan yarımadası elden çıkmıştı... Arabistan'da, Yemen çöllerinde ve Lihya'da kitle katliamları tüm gücüyle sürüyordu. Gözü dönmüş Tunceliler, kaybettiklerinin yerine yenilerini koymak, Kafkasya'ya, Türkistan'a ulaşmak için yüzbinlerce insanın kanı pahasına ırkçı, yayılmacı, politikalarında ısrar ettiler... Bu çabalarının yanısıra daha ilk savaş topunun patlamasıyla Kürt ve Ermeni halklarına yöndeldiler. Sultan V. Reşat'ın imzasını taşıyan bir kararla 700 bin Kürdü yerinden yurdundan kopararak, Kürdistan'dan sürdüler. Bu sürgün esnasında onbinlerce Kürt yorgunluk, açlık ve hastalıktan öldü. Onbinlercesinin akıbeti bilinmedi... Göç ettirilen Ermenilerin bir milyonu aşkın kesimi kağıda uğratıldı... Hala solucusu, sağcısı, ortacı olarak bilinen yazar, çizer, bilim adamı olarak ortaya çıkan "kemalist" gürüh bu cinayetlerin, ulusal yok etmenin olmadığını ileri sürüyor... Çocukları dahi inandıramayacak sahte, aşığılık, yalan savlarla bugün de bu görüşte olduklarını gösteriyorlar...

Türklerin yenilgisi ve Mondros mütarekesi bu kırım ve sürgünlere ara verilmesini dayattı.

İttihatçıların yönetici kesimi arkalarında milyonlarca masum insanın kanı ve acısını bırakarak çekip gittiler. Onlardan sonra kurulan "Divan-ı Harp Mahkemesi" bu cürümlerin İttihatçı tarafından yapıldığını karara bağladı. İttihatçı yöneticilerin bir kısmı, başta olanları kaçıp gittiler. Ama İttihatçılık silinmedi.

İttihatçı artıkları M. Kemal, İ. İnönü, Celal Bayar, Refet Bele, A. Fuat Cebesoy, Kazım Karabekir, Rauf Orbay ve diğerleri "Müdafai Hukuk" cemiyetlerinde yeniden örgütlenerek, "Kuva-i Milliye" adıyla yeni güçler oluşturdular.

Yeni girişimin asker ve sivil kadroları İttihat ve Terakki cemiyetinin eski subayları, sivil unsurları, eşraf, ağa ve bey takımıydı. Bu kez Osmanlılığın yerine "Enasın İslamiye" sloganı geçti. Türkiye'deki tüm İslam toplulukların birbirlerine eşit ve kardeş olduğu aldatmacası ırkçıların yeni silahıydı...

Cumhuriyet kurulduktan sonra bundan söz edilemez oldu. Bunun yerine bir Türk'ün dünyaya bedel olduğu, Türklerin muhtaç olduğu kudretin damarlarındaki asil kanın mevcut olduğu ırkçı belgiler geldi. Eski İttihatçılar gibi, yenileri de durumlarını sağ-

İhsan AKSOY

lamlaştırmı sağlamaştırmaz gerçek yüzlerini göstermekten geri durmadılar.

Yeni Kürt ulusal hareketleri başlar başlamaz da kitle katliamları, sürgünler birbirini kovaladı.

Ulusal hareketler karşısında Türk ırkçıları, iki yola başvurmak durumundaydılar... Jenosit ve eritme. Eritme için en etkili yolu sürgünlerde buluyorlardı. Kürtleri Kürdistan'dan zorla kopararak Türklerin bulunduğu yerlere iskan edip onların eritilmesi bu yolla sağlanacaktı. Bunun yanında Kürtlerin boşaltıldığı yerlere de Türkler getirilip yerleştirilerek Kürdistan'ın demografik yapısı bozduculacak ve Türk yönetiminin eski memurları, ajanları Kürdistan'da bir "Muhaberat" ve "propaganda" kumesi oluşturacaktı...

Bu amaçla Şeyh Said isyanıyla hemen hareket geçildi. 10. Kanunievvel 1925'te çıkarılan 675 sayılı kanunla işe girişildi.

O günden bu güne çeşitli değişikliklerle süregelen 25 "İskan Kanunu" çıkarıldı. Bunların en önemlisi olan ve günün koşullarına göre birtakım değişikliklerle uygulamada bulunan 14 Haziran 1934 tarih ve 2510 sayılı "İskan Kanunu"dur. Buna göre "Türkiye" üç bölgeye ayrılıyor: I. Bölge Kürdistan'dır. II. Bölge Türkiye'nin Akdeniz, Ege ve Marmara Bölgeleridir. III. Bölge "Yer Sihat, İktisat, Kültür, Siyaset, Askerlik ve İnzibat shepheri ile boşaltılması istenilen ve iskan ve ikame yasak edilen" bölgedir. (Bunlar Ağrı, Sason, Van, Kars'ın güneyi, Diyarbakır'ın bazı kesimleri, Bitlis, Bingöl ve Muş'ın bazı kesimleri ile diğer bölgelerden de birkaç yerdir.)

1983'te askeri faşist cunta bu yasanın özünü koruyan yeni bir "göç" yasası çıkardı...

Bu yasanın uygulama olanakları araştırıldıktan sonra ilk kez Tunceli'de çalışmalara başlandı. 434 köyü olan Tunceli'nin 233 köyünün bu bölgenin "Milli Park" haline getirileceği gerekçesiyle Anayasa'nın 69. ve 170. maddeleri uyarınca "orman sınırları dışına" çıkarılması amacıyla ön çalışmalara girişildi.

Bunun gönlüllü olacağı, gitmek istemeyenlerin kalabilecekleri belirtildi... Akdeniz ve Ege bölgesine "İskan ettirilecek" olan köylülere sosyal hizmetler vaad edilerek özendirilme propagandaları başlatıldı...

Oysa amaç açık ve İskan Yasası herkesin gözü önünde...

Kürt ulusal hareketinin boyutlandığı her dönemde, Osmanlılardan başlayarak günümüze kadar zaman geçirilmeden hemen Kürt halkının toplu bir biçimde Kürdistan'dan koparılması için hareket geçiliyor... Buna çeşitli kılıflar, gerekçeler bulunarak dünya kamuoyu yanıltılmaya ve Kürt ulusu aldatılmaya çalışılıyor.

Buna karşı solcu, devrimci geçinen Türk basını, bilim adamı geçinenleri, demokratın diyenleri ses çıkarmıyor. Ses çıkarmadıkları gibi ortalığı bulandırıcı ve bu konuyu unutturucu yeni ve yutturucu konuları atıyorlar.

Günler günü, devrimcilik görüntüsü altında "Türban" sorunu tartışıldı ve kitlelerin dikkati buraya çekildi... Ardından "Rabita" olayı işlenmeye başlandı. Toz duman yaratılarak ve üstelik "solculuk" yapılarak bu konu ortaya geldi.

Kürt ulusunun ulusal varlığı, ulusal hareketi karşısında faşistlere taş çıkartacak ırkçılıkta diklenler "devrimci", "solcu" yaygalarla "Rabita" olayı diye bir olayı günler günü işliyor, sözümüne "ilericilik" yapıyorlar...

Bu toz duman içinde kitlelerin gerçeği görüp öğrenmesi, dünya kamuoyunun faşist, ırkçı uygulamaları, sürgün girişimlerini, askeri operasyonları, sınır ötesi hava bombardımanlarını unutması isteniyor...

Bunlar, soykırımcı, eritmeci, Turancı, İttihatçıların, ardından aynı politikanın yeni koşullardaki uygulayıcısı Kemalcilerin ve onların bugünkü uzantılarının propagandistleri, borazancılarıdır.

Kürt ulusu her türlü ulusal hak ve özgürlüklerden yoksun, açlık, işsizlik, perişanlıkla karşı karşıya ve en küçük uygarlık hizmetlerinden mahrumken "Türban" ve "Rabita" olaylarının Türkiye'de "ilerici, demokratların" ana sorunu olması nedensiz olamaz. Bu bir yalan ve aldatmacadır... Elbetteki emperyalizmin güdümünde, sömürgeci, saldırgan, faşist bir yönetim Suudi Arabistan ve onun örgütleriyle ilişkili olacak. Bu bilinmesi güc bir şey midir? Yıllar yılı dünyanın tüm gerici güçleriyle devlet olarak ilişkileri sürdürürken, bugün birden bire mi Türk devleti gericeleşti? Faşist bir yönetimin dinsel dayanak bulması, ona yaslanması kadar doğal ve kaçınılmaz ne vardır? Yıllar yılı "devrimci ordu" masallarıyla insanları uyutanlar şimdi bu "devrimci ordularının" en üst yöneticilerinin böylesi ilişkilerinin olmasını "sol görünümlü" nereye götürmek istiyorlar?

Bunlar günümüzün yeni uyutmacıları, yeni aldatmacalarıdır. Kemalizm için yarışan insanlardan bundan başka bir şey beklemek de zaten mümkün değildir. Gece gündüz bir tekerleme halinde demokrasiden, demokratik hak ve özgürlüklerden bahsedenler Kürt ulusunun varlığını yadısiyarak, faşist Türk ordu ve güvenlik güçlerinin Kürt halkına giriştikleri saldırı ve katliamlara alkış tutarak "demokrat", "ilerici", "solcu", "yurtsever" olduklarını mı sanıyorlar? Üstelik halk düşmanı, özgürlük düşmanı Kemalizme övgüler yakarak mı demokrasi savaşımı veriyorlar?

Ama unutulmasın ki Kürt halkı bu sürgün, katliam, özümseme, ırkçı-şoven, faşist baskı ve zulüm altında yüz yıllarca varlığını koruyup bugünlere ulaştı... Şimdi özgürlük kavgasını bu koşullarda daha da güçlendirip yeni doruklara tırmandırıyor... Aldatmacalar Türk ırkçılığını dün olduğu gibi bugün de esenliğe çıkaramayacaktır. Çünkü toplumsal gerçeğe, bilime ve tarihe karşıdır. Kürt halkı Türkiye'nin ezilen ve sömürülen sınıf ve tabakalarının örgütü bağlaşıklığı kendi özgürlüğünü kendisi elde edecek... Her şeye, her engelle ve her güçlüğü karşın bunu gerçekleştirecektir. Zindanlara, işkencehanelere bunun için giriliyor ve bunun için can veriliyor... "Mecburi iskan"lar, kırımlar, bugüne kadar ne sonuç verdi? Masum Kürt insanların ülkesinden koparılması, onların benliğini yok etmeye yetecek midir? Kürt ulusunun özgürlük istemini kolay kolay sindirmenin mümkün olmadığını bilenler şimdi bu telaşa saldırmıyorlar, zulüm yöntemlerini biliyorlar ve yalan ve aldatmaca başvurularını daha da yoğunlaştırıyorlar... Zulüm, baskı, kırım, sürgün ve en önemlisi aldatmaca dünyanın hiçbir yerinde kalıcı olmadı. Kürdistan'da da olmayacak...

ULUSAL KONGRE, BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZDE GÜÇLÜ BİR ADIM OLACAKTIR

Bugün halkımız, tarihinin en kritik, fakat gelişme ve kurtuluş olanaklarının da en fazla olduğu bir dönemini yaşamaktadır. Kürdistan üzerinde sürekli bir gelişme kaydeden sömürgeci egemenlik bugün büyük bir parçalanma ve çürüme içinde bulunmaktadır. Buna karşılık halkımızın bilinçlenme, örgütlenme ve eyleme kalkma durumu tarih boyunca görülmemiş bir gelişme düzeyine ulaşmıştır. Bütün bunlar, Kürdistan'ı çok yönlü bir savaş alanı haline getirmiş, halkımızı yeni bir yaşam içine sokmuş, tarihi ve sosyal kurtuluş görevleriyle yüzyüze bırakmıştır.

Ülkemiz ve halkımız üzerinde yüzyıllardır gelişme kaydeden sömürgecilik, bugün en çabucuk bir yapı ve dünyanın en vahşi, en barbar ve en gerici bir yönetimi olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle içinde bulunduğumuz yüzyılın ilk çeyreğinde şekillendirilmeye çalışılan sömürgeci yapı bugün büyük bir dağılma ve parçalanma içindedir. Kürdistan'ı parçalayan sömürgeci egemenliklerin 1950 ve 60'lı yıllarda ittifak ve birliklikleri artık gerilerde kalmıştır. 1970'li yıllarda bölgemizde ve ülkemizde yaşanan gelişmeler düşman cepheye yaratılmış olan birliği önemli ölçüde bozmuş, bu durum 1980'li yıllara, derinleşen çelişkiler temelinde ortaya çıkan şiddetli mücadeleler ve savaşlar olarak yansımıştır. Bu dönemde ve bu ortamdan da yararlanarak gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ise bu çelişki ve çatışmaların daha da derinleşmesine ve basit biçimlerde çözümlenmez hale gelmesine yol açmıştır.

Bugün Kürdistan'ı egemenlik altında tutan sömürgeci güçlerin durumu kısaca böyledir. Büyük bir çelişki ve çatışma ortamı derinleşerek devam etmektedir. Sömürgeci güçler arasındaki bu çatışmalı durumun çok yönlü ekonomik, siyasal, tarihi, ulusal, dinsel, bölgesel ve uluslararası nedenleri vardır. Köklü çözümler arayışları temelinde sürekli gündemleşen ve kendisini şiddetle hissettiren Kürdistan Ulusal Kurtuluş Sorunu ise bu ortamı daha da derinleştirmektedir. Sorunların çok yönlü ve köklü olması köklü çözümleri gerektirdiğinden mevcut durum basit biçimlerle değiştirilememektedir. Bu da sömürgeci güçler arasındaki durumun derinleşerek devam edeceği anlamına gelir. Düşmanların yaşadığı çelişki, çatışma ve çürüme ise Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin geliştirilmesi açısından elverişli bir ortam oluşturmaktadır.

Kürdistan'ı egemenlik altında tutan sömürgeci güçler arasında faşist Türk sömürgecilerinin durumu en önde gelmektedir. Bu gücün uyguladığı sömürgecilik, dünyada eş görülmemiş en barbar ve tahripkar sömürgeciliktir. Yüzyıllar boyu olduğu gibi, bugün de bütün barbarlığı ve vahşetiyle Kürdistan üzerine saldırmakta, halkımızı toptan imha edebilmenin yollarını araştırmaktadır. Yine Kürdistan'ın yarısından çoğuna hükmetmekle yetinmeyerek, tümünü elde etmenin yoğun hesaplarını yapmaktadır.

Böyle vahşi bir sömürgeciliğe halkımız bugün her alanda yoğun bir savaş sürdürmektedir. "Kürdistan'da her şeyi hallettim, bitirdim" dediği bir anda ortaya çıkan ve sürekli büyüyen bir güç olarak gelişen ulusal kurtuluş hareketimiz karşında Türk sömürgeciliği büyük bir güç kaybına uğramış, sürekli gerileme içinde ciddi bir yıkım sürecine girmiştir. 1970'li yıllarda doğup gelişen mücadelemiz karşısında tutunamayan sömürgeci egemenlik, 12 Eylül faşist-askeri darbesiyle tüm gücünü ortaya koymak, en çok güvendiği gücü olan ordusunu bütün yönetimin başına geçirerek zorunda kalmıştır. Bu biçimde yedi yıldır yaşanan süreç gözler önündedir. Dünyada görülen en büyük örnekler arasında yer alan zindan direnişçiliğinin ve yurt dışındaki geliştirilen devrimci mücadelelerin bir somunlaşması olarak ortaya çıkan şanlı 15 Ağustos devrimci atılımı ve Kürdistan'da kökleşerek gelişen devrimci savaş, faşist Türk ordusunu da işlemez kılarak, faşist-sömürgeci rejimi yaşayamaz hale getirmiştir.

Faşist Türk sömürgeciliği bugün her şeyiyle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine karşı mücadele etmekte, fakat yediği ağır darbeler sonucunda hızlanan yıkılma sürecini durduramamaktadır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi içte ve dışta bir rejime bir dizi siyasal yenilgi almış, siyasal tecritini önemli ölçüde geliştirmiştir. Bugün bu durum büyük bir siyasal kuşatma hareketi olarak ilerlemektedir. Yine ulusal kurtuluş mücadelemizin örgütlü, tedbirli ve direngen gücü karşısında faşist-sömürgeci rejimin yürüttüğü özel savaş birçok alanda işlemez kalmıştır. Siyasal ve askeri alanda uygulanan özel savaş yöntemlerinin birçoğu yenilgiye uğramış, faşist-sömürgeci rejim "tüm halkı sürgün etmek" gibi çılgınca yöntemleri gündemleştirmek zorunda kalmıştır.

Faşist-sömürgeci rejimin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi karşısında aldığı ve

nihai sonuç doğrultusunda ilerleyen yenilgi, içine düştüğü çaresizlik Türk egemen sınıflarının tarih boyunca yaşadıkları en büyük yenilgilerden bir tanesidir. Bugün bu süreç, egemen sınıfın tümünden tarih sahnesinden silinmesi doğrultusunda hızla ilerlemektedir. Bunu gerçekleştirmekte olan en büyük kuvvet Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesidir. Bugün bu mücadele dev bir atılım içinde bulunmaktadır. Bunun etkisi ile de, Türkiye emekçi kitlelerinin mücadelesi belli bir gelişme dönemi içine girmektedir. Türkiye'de ekonomik, sosyal, kültürel bunalım en yüksek düzeye ulaşmış, halk kitleleri yaşayamaz hale gelmiştir. Bu ortamda, faşist-sömürgeci rejimin politikaları işlemez, politika üretilememekte, günlük politikalarla ve en kaba şiddete dayanan tahrip yöntemleriyle günler kurtarılmaya çalışılmaktadır. Düşmanın içinde bulunduğu ağır bunalım, çöküntü ve çaresizlik, kurtuluş mücadelesini geliştirmek ve düşmanı nihai yenilgiye götürmek için çok önemli ve tarihi bir fırsat durumundadır.

Düşmanın yaşadığı bu duruma karşılık, zengin bir devrimci potansiyele sahip olan ulusal kurtuluş mücadelemiz, bugün kalıcı pratik sonuçlar yaratacak olan büyük bir atılımın içinde bulunmaktadır. 15 yıllık mücadele süreci içinde zaferi garantiye güçlü bir önderlik yaratmış, zengin bir pratik mücadele tecrübesine sahip olmuş, Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşunda önemli adımlar atmış ve milyonların gücünü birleştiren bir hareket konumuna ulaşmıştır. Bugün bütün parçalardaki ve yurt dışındaki halkımızın gücünü büyük ölçüde ulusal direniş mücadelesinde birleştiren, Cepheleşme ve Ordulaşma doğrultusunda büyük bir çabayla ilerleyen ve devrimci savaşı her alanda sürekli geliştiren bir ulusal kurtuluş hareketi düzeyinde bulunmaktadır. Sıfırdan başlanarak ve kendi gücüne dayanarak geçen süreçte böyle bir hareketin ve mücadelenin yaratılmış olması, mevcut elverişli koşullarda ve böyle bir güce dayanarak yürütülecek mücadelenin önümüzdeki dönemde çok büyük gelişmeler kaydederek Kürdistan'da yeni bir egemenlik yaratacağını açıkça göstermektedir.

İşte böyle bir ortamda, faşist Türk sömürgecileri ile halkımız arasında süren ve sürekli büyüyen şiddetli savaş içinde, faşist-sömürgeci düşman ciddi bir kıkmaz içinde bulunurken, ulusal direniş mücadelemizin büyük bir atı-

lımı yaşadığı koşullarda, bu gelişmeleri büyük bir zirvede birleştirmeyi hedefleyen Kürdistan Ulusal Kongresi'nin gerçekleştirilmesi gündemleştirilmektedir. Mevcut gelişmeler böyle bir kararın en doğru karar ve bu uğurda harcanan çabaların mücadelenin geliştirilmesi yolunda harcanan değerli çabalardan bir tanesi olduğunu göstermektedir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin her alanda sağladığı gelişmeleri bugün bir Ulusal Kongre'de somutlaştırmak büyük bir öneme sahiptir. Kongre, şimdiye kadar sağlanan kazanımları en üst düzeyde birleştirerek yeni gelişme döneminin en sağlam bir zemini ve hızlandırıcı gücü olacaktır. Halkımızın siyasal ve silahlı ordulaşmasında, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin örgütlenmesi ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşunda, bu alarlarda örgütlenmiş kitle gücüne ulaşılmasında büyük bir aşamayı teşkil edecektir. Ulusal kurtuluş politikasının her alanda uygulanmasının, politik, örgütsel ve askeri faaliyetlerin önemli bir atılım kaydetmesinin, içerde halkın örgütlü birleşik gücünü yaratırken uluslararası alanda da ulusal kurtuluş hareketimizin dostlarına daha fazla ulaşmasının büyük bir zemini yaratılacaktır. Bir başka etken olarak, yıllardır süren pratik mücadele içinde ortaya çıkmış olan gerçek ulusal kurtuluş güçleri ile sahteleyrinin, esasta işbirlikçi-üşak olanların ayrımını daha gözle görülür kılacaktır.

Kürdistan'da bir Ulusal Kongre gerçekleştirmek için koşullar ve olanaklar bugün her zamankinden daha elverişlidir. En başta ulusal kurtuluş hareketimiz sağlam bir önderliğe kavuşmuş ve doğru bir yola girmiştir. Kürdistan'ın dörtbir yanında süren savaş ve sağlanan gelişmeler bunun için güçlü ve elverişli bir zemin yaratmıştır. En büyük öneme sahip bir etken olarak mücadele güçlerinin bu konuda büyük bir kararlılığı vardır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin önderi PKK III. Kongresi'nin Cepheleşme ve Ordulaşma konusunda ulaştığı kararlılık düzeyi, bir Ulusal Kongrenin gerçekleştirilmesi için belirttiği kesin kararlılık bu çalışmaların en önemli güvencesidir. Böyle bir kararlılık temelinde ulusal kurtuluş mücadelemiz kış ve bahar atılımlarını yaşamış ve bugün büyük bir gelişme dönemi içine girmiştir. Bu gelişmelerin halkımızın birliğini yaratma ve uluslararası güçleri etkileme gücü çok fazladır. Bugün halkımız Cepheleşme ve Ordulaşma çalışmalarına bir seferberlik düze-

yinde katılmaktadır. Böyle bir gelişme içinde gerçekleştirilecek bir Ulusal Kongre, bir yandan çalışmaların ve gelişmelerin somutluk kazanmasını sağlarken, öte yandan içinde bulunulan büyük atılımı başarıyla ilerletecektir.

Bu olumlu gelişmeler yanında basit de olsa olumsuzlukların da varlığına dikkat çekmek gerekiyor. Geçmişten beri ulusal kurtuluş hareketimizin gelişmesi önünde en büyük engellerden birini oluşturan çeşitli güçler, işbirlikçi, teslimiyetçi ve üşak konumlarını daha da geliştirerek halkımızın ve hareketimizin böyle bir zirveye yürüyüşünü zayıf bırakma çabası içinde girmektedirler. Güçlenen ulusal birliğini karşısında bölücü ve engelleyici çabalarına hız vermektedirler. Hem de buna faşist sömürgecilik ve çeşitli emperyalist güçlerle, halkımızın baş düşmanlarıyla ittifaklar içine girerek yapma cürretini göstermektedirler. Bu güçler, girdikleri yolun kendileri için bile çok tehlikeli olduğunu bilmek durumundadırlar. Yurtseverliğin en büyük denek taşlarından birisi olan Ulusal Kongre çalışmalarının geliştiği bu dönemde kendi konumlarını yeniden değerlendirmek zorundadırlar. Eğer bu yapılmaz ve tehlikeli yönelimler düzeltilmezse, bir daha düzeltmek için zaman artık geçmiş olacak ve dönülmez bir düşman bataklığında tükeneceklerdir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni ve büyük atılımını bir Ulusal Kongre ile taçlandırmak bugün vazgeçilemez ve ertelenemez bir güncel görev durumundadır. Eğer bu yapılmazsa hareketin ve mücadelenin gelişiminin bazı yollarının zayıf kalacağı açıktır. Böyle bir Kongrenin, ülkemizin ve halkımızın kurtuluşunu isteyen ve bu uğurda çaba harayan tüm yurtsever güçleri kucaklayacağı, bütün parçalardaki ve yurt dışındaki halkımızı birleştireceği, bir biçimdeki tüm parti, örgüt, grup ve kişilere açık olduğu bilinmektedir. Bu konudaki çalışmaların sürdürülmesinde olduğu, en geniş katılımı sağlayıcı bir çalışmanın yapıldığı, böyle bir görevin tüm yurtseverlerin omuzlarındaki bir görev olma özelliği taşıdığını ve tüm bu hususlarda daha ayrıntılı açıklamaların yapılacağını burada belirtmek gerekir.

O halde, kendisine yurtsever diyen tüm güçler, mevcut gelişmeler temelinde konumlarını yeniden gözden geçirmeli, eğer varsa olumsuzluklarını gidermeli ve yurtseverliğin kesin bir gereği olarak güçlerini büyük bir atılım olan

Devamı 17. sayfa

VAHŞİ TÜRK
SÖMÜRGEÇİLİĞİNİN
KÜRDİSTAN KATLIAMI

Kürdistan'da devrimci savaşın başlamasıyla halkımızın bağımsızlığı duyduğu özlem yeniden canlandırılmış, mücadeleye olan güven ve inanç bağı güçlü bir halk desteğine donatılabilmektedir. Uzun bir dönem 12 Eylül somurğeci faşizminin her türlü sindirme, korkutma, tutuklayıp işkenceden geçirme, kurşunlayarak katletme gibi vahşetlerini yaşayan halkımız, tüm bir çaresizlik için de umutsuz bir bekleyiş içine itilmiştir. Öyle ki, halk savaşının başlatılması temelini yaratılması için pratik adımların henüz atılmadığı dönemde halkımızda egemen olan tam bir korku, panik, güvenini yitirecek çaresiz olma haliydi. Ve bu da, yaşam adı altında bir kader-alınmazı olarak benimsenmişti. Tarihimizde yaşanan ve sürekli acı bir sonla sonuçlanan katliamların etkisini taptaze yüreklerde sürekli canlı tutan halkımız, 12 Eylül faşizminin kara dehşeti altında, devrimci mücadelenin öncü neticelerinin kaybını, estirilen terör ve vahşeti yaşamında gördüğü, daha bir umutsuzluğa kapılarak geçmiş isyanlardaki acı sonun yeniden yaşatılacağı korkusunu yaşıyor olmuştur. Zaten düşman böyle bir durumun yaratılması için tüm propaganda araçlarını ve gücünü harekete geçirmiş ve bunun için yoğun bir çaba harcıyordu. Düşman kendisini öylesine sahte propagandalarla kaptırmış ki, kendisi dahil devrimci mücadeleyi tamamen biriktirerek yok edileceği düşüncesine kapılmıştı. Tam da böylesine bir dönemde Eruh ve Şemdinli'de gürleyen intikam namuluları Kürdistan tarihinde yeni bir sayfayı açıyordu. Dünya bir anda bu eylemlerle çalkalandı, halkımızda dinmeyen bir heyecan sevinci yaşandı. Düşman ise, şaşkınece ne yapacağını bilemez oldu.

Bu tarihi atılımla gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi hızından hiçbir şey kaybetmeksizin devam etti. Halkımızdaki korku, yerini güçlü bir devrimci cesarete bıraktı. Umutsuzluk sağlam bir inanca, ufuklarda beliren ve tüm Kürdistan'ı saran umut kaynağına dönüştü. Böylece kurtuluş mücadelesi tüm Kürdistan halkını sararak düşmana unutamayacağı şamarları indirdi. Bugün halkımızla bütünleşen mücadele bağımsızlık ve özgürlük yo-

KUKM'ne Karşı Faşist Türk Sömürgeciliğinin Uyguladığı Özel Savaş Yöntemleri

lunda hızla ilerleyerek gelişmektedir.

Sömürgeci-faşist Türk devleti, gelişen ulusal bağımsızlık savaşımıza karşı daha da azgınlaşarak, halkımızı topyekün imha edebilmek için, hiçbir savaş kuralına uymayan özel savaş yöntemlerini uygulamaktadır. Özel savaş yöntemlerinin, en çok uygulandığı alanlarından biri de Eruh ve çevresi olmaktadır. Bu alanın coğrafik konumlanması ovalık, yarı ovalık ve vadilerdir. Dağların başında çok az köyler vardır. Bu köyler Siirt merkezine çok yakın olduğundan, düşmanın alana ulaşması pek zor değildir.

Sömürgeci Türk devleti, öncelikle devrimci mücadeleye karşı yol yapımına önem vermektedir. Vur-kaç taktiğiyle nereden çıkacağı belli olmayan gerillaya ve halka karşı operasyonları kolaylaştırmak için yol yapımına başvurmaktadır. Çünkü, geceleri tamamen etkisiz duruma gelen düşman ordusu, ancak gündüzleri operasyon, takip, pusu kurma, gözetleme vb. biçimlerde hareket etmektedir. Düşmanın her karakoluna ait bir araba ve bir panzeri vardır. Bölgenizde önemli yollarından biri de Siirt'i Eruh ve Şirnak'a bağlayan asfalt yoldur. Bu yol Siirt-Bilulıs köprüsü ve Şuwa vadisinden geçer. Yine Siirt'ten Eruh'a açılmış yeni bir yol da, Xerî köprüsü ve Terhem ovasından geçer. Sömürgeci egemenlik, alanımızı Mardin'e bağlamak için, Çelik-Serkar'da bir köprü yapmıştır. Bu köprü Siirt'ten Gercüş ve Midyat dağlarını denetim altına almak için yapılmıştır. Yapılışın ikinci bir nedeni ise, bu alandan idil, Midyat, Gercüş köy ve dağlarına Dişle üzerinden Çelik, Heste, Batê, Hendek ve Kereşa alan yerlerinde gerilla birliklerinin bölgemizde kayıklarla yapacakları geçişleri engellemek ve köprü vasıtasıyla denetim altına almaktır. Yeni yapılan köprü ve yollar dışında bulunan asma köprülerde de aynı amaç doğrultusunda hareket eden düşman panzerlerle pusu kurmakta ve nöbet tutmaktadır. Bu uygulamadan dolayı yöre halkı bir yere hareket edemez duruma getirilmiştir. Çünkü, düşmanın gördüğü her kararıya ateş açtığını bilen köylüler ortaya çıkan sonuçları yaşamında göreyerek tanık olmuştur.

15 Ağustos Atılımından sonra düşman, alanımızda genel yöntemlerine ek olarak, özel savaş yöntemlerine de başvurdu. Bu yöntemler daha çok askeri alanda olmakla beraber, ekonomik, kültürel, siyasal alanda özel yöntemlerini esirgemedi. Kısacası vurdu, kıldı, yakıp-yaktı, tutukladı,

işkenceye tabi tuttu, imhaya yönelik her türlü çabasını sarfetmekten geri kalmadı.

15 Ağustos tarihli eylemliliği ardından başlatılan "Güneş" ve "Huzur" operasyonları, Kürdistan genelinden daha ağır yöntemlerle haşta Eruh çevresi olmak üzere, tüm Siirt alanında başladı. Operasyonlara Kayseri ve Bolu hava indirme tugaylarını getirenler dağıtış, ova-yayla aradı, onlerini çikan her kararıya ateş açtı, rastgeldiği tüm mağaraları bombaladı, sıradan tutukmalara girişti; her köyden kılık-kiyafeti düzgün olanı, biraz gözağık ve atak olanı tutukladı. Şirnak'a göndererek günlere işkenceden geçirdi ve bunlara ajanlık teklifinde bulundu. Helikopterlerle boy gösterisi yaparak halkı psikolojik olarak çöktürmeye çalıştı, en az 5'er, 6şar helikopterlerle köylere indirme yaptı. Köylülere zorla gece nöbetleri tutturuldu. Köylere sokaka çıkma yasası koyarak köyden köye misafir gitmeyi, hatta kendi ihtiyaçlarını karşılaması, geçim kaynağı olan hayvanlarını olatması engellendi. Muhtarlıklarda defter tutarak geliş-gidişi denetim altına aldı.

Faşist Türk sömürgeciliği tüm bu uygulamalarda bir sonuç elde edemeyince, köy meydanlarında toplantılar yaparak halkı sıra dayandırmaya geçirdi. Toplantılarda hazır olmayanları zor gücüyle metropollerden çağırtı. Geleceklerinin akıba çevreleri köy meydanlarında işkenceye tabi tutularak ölümlü tehdit edildiler. Halka ajanlığı kabul ettirebilmek için köy kadınları, köy meydanlarında çırılçıplak soyularak en adi uygulamalara maruz kaldılar. Bu çağdışı uygulamalarında da sonuç alamayan Türk sömürgeci ordu sürüsü, bir balık avcısının suda boğulması misali, yapıtlarının içinde boğulacağını farkedince birliklerini geri çekti. Toplayarak bir araya getirdikleri karakolları takviye ederek tekrar eski yerlerine yerleştirdi. Eski karakollarla birlikte tüm stratejik köylere yeni seyyar birlikler gönderdi, dağ zirvelerinde bazı birlikleri konumlandırdı. Baharla birlikte yaygın pusu faaliyetlerine girişti. Çocukları mücadeleye içinde olan ailelere saldırarak tam bir terör estirdi. Evleri yakıp-yaktı, bazılarını bombaladı; bu aileleri dağlara çıkararak işkence altında koşturmayla mecbur ettirdi. Birçok aileyi göçe zorladı, birçok köyü ise toptan yıkmaya mahkum etti. Destê Lalo gibi bazı alanlarda köylüler, köy meydanlarındaki işkence altında öldürüldü.

Bu yaptıklarıyla da yetinmeyen Türk sömürgeciliği,

ajanlığı meşrulaştırarak kitleleştirilmek, bununla bazı ekonomik kazançlar sağlamak, halkı siyasal gelişmelerden yoksun bırakmak ve temel olarak savaşı Kürdistanlaştırmak için çeteciliğe başvurdu. Hemen tez elden, ajan yapı oluşturularak bu amaçlarına ulaşabilmek için çeteciliği meşrulaştırdı. Hemen her köyde, bazen zorla da olsa çete birliklerini oluşturdu. Çetecilik her alanın özelliklerine göre değişik düzeylerde geliştirildi. Örneğin bir Kurtalan'da "para ve devlet güvencesinden" memur olma uğrunda başlangıçta bütün yerleşim birimleri 3-5 silah aldı. Ancak, sonraları, birçoğu ya kendileri, ya da devlet tarafından bu uygulamanın dışında bırakıldı. Bugün bu alanlarda, bazı karakollu köyler ve önemli görülen noktalarda sayıları 5-6'yı bulan çeteler vardır. Kurtalan geneline göre bu köyler azınlıktır. Yine Siirt'in kuzeyindeki Baykan halkı bu uygulamanın dışında, ya da çok azından etkilenmiş durumdadır. Baykan'ın güney kesimlerinde dağıtılan silahlargeri toplanmış ve çok sınırlı olarak kullanılıyor. Yine bir Bitlis'te çetecilik yaygın durumda örgütlenmeye çalışılıyor. Çeteler bir emir ve komutla dağlara çıkabilmekte, hatta durumlarını "devlete" daha iyi gösterebilmek için sahte ihbarlar, çatışmalar yapabilmekte. Bazı alanlarda ise çeteler, her yeni işe başlangıçta heyecan ve bağlılık, şimdilik çok kol bir yapıya dönüşmüştür. Birçokları sözde devrimcileri karıştırmayacak, ama faşist Türk devletinden maaş alacakları inanındadırlar. Bu nedenlerden dolayı devrimci mücadeleyi en çok da bu alanlarda, devrimci şiddeti yoğunlaştırmak geliştirme ihtiyacı vardır.

Çetecilik uygulamalarıyla, muhtarlara telsiz ve silah dağıtarak ihbarçılığı yaygınlaştırma yönteminde de yeterli sonuç alamayan sömürgecilik, "yedi demir kapı arkasındaki gelin" misali gibi karakollarını tel örgü, iribut hendekleri, duvarlar, boy çukuru vb. tedbirlerle güçlendirdi.

Uygulamalarıyla yeterli sonuç alamayan sömürgecilik, bu kez de balığı sudan ayırma taktiğine başvurdu. İç kalkanı hareketi adı altında bazı faaliyetler yürütüldü. Kimi köylere yol, kimine su, elektrik, sağlık yardımları adı altında 7. Kolordu Komutanının da başkanlık ettiği arkaya köylere toplantılar gerçekleştirildi. Bu toplantılarda sözde halkın sorunları dinlenildi. Kısaca ellerinden gelen her türlü çabayı sarfettiler.

Ekonomik alanda da halkımıza tam bir savaş açan

sömürgecilik, köylerde gün boyu toplantılar gerçekleştirerek halkın köyleri dışına çıkıp çalışmaları yasakladı. Halka: "Nasıl olsa baharda savaşa katılır, ekinlerinizi de yemezsiniz" deyip tehdit ederek ekim ekim kısıtlamasına gitti; koyun-keçilerin kısm barındıkları mağaralar yakıldı, gece dışarda ateş yakmak ve günlere hayvanların otlatılması yasaklandı. Sadece bir köyde, bir seferlik operasyonda yaklaşık 30 köpek, 5 öküz, 5 katır, 3 eşek, 50'den fazla koyun-keçi öldürüldü. Koçların yaylaları çıkması izin ve karnelere tabi tutuldu, bağların budayıp-kazılması yasaklandı, bağ evleri yakıldı, baharda yem toplama engellendi. Böylece, geçimini hayvancılık ve tarımla sağlayan halk ekonomik sefaletle ilerlere açığa mahkum edildi. Bunun sonucu olarak, geçim derdine düşen halk metropol sokaklarına düştürüldü.

Kültürel ve siyasal alanda da sömürgecilik faaliyetlerini yoğunlaştırarak, toplantılar üstüne toplantılar yaptı ve sömürgeciliğin "meşrulaşmasını" anlattı. Kitaplar, bildiriler dağıtıldı, atış ve pullamalar yapıldı. Dini propagandaları yoğunlaştırarak UKM'ni teşhir ve tecrit etmeyi amaçladı. Ajanlığı herkese teklif ederek özellikle yurtsever aileleri buna zorladı. Kabul etmeyenler ölümlü tehdit edildi, birçoğu kurşunlandı. Köylüler arasında değişiklikler yaratarak taraftar edinmeye çalıştı. Bunun bir örneği Ayın'de yaşandı. Pismanlık yasasıyla devrimci ve yurtsever aileleri caydırmaya çalıştı. Spor, kumar, fuhuş faaliyetlerini gençlik içinde ağırık vererek, bu görevde ajan muhtarları temsilci olarak atadı. Muhtarlıklarda değişiklik yaparak, ajanlığa aday kişileri atadı.

Sömürgeci-faşist Türk devletinin ülkemizdeki daha nice uygulamalarını sıralamak mümkündür. Ancak, belirtilen bu olgular, sömürgeci-faşist Türk devletinin ülkemizdeki vahşetini ve insanlık dışı uygulamalarının düzeyini açıkça ortaya koymaktadır. Faşist Türk devletinin bugün Kürdistan'da uyguladığı özel savaş yöntemleri, ulusal kurtuluş savaşını veren birçok ülkede uygulanmış, ancak bu halkların gelişen devrimci savaşı ve iradesi karşısında başarıya ulaşamayarak hüsrana uğramıştır. Bu uygulamalar Kürdistan'da da halkımızın soylu kin ve öfkelerini daha bir bileyerek, dinmek bilmeyen bir intikam ruhuna dönüşecek ve Kürdistan Türk sömürgeciliğine mezar olacaktır. Kürt halkı bu güç ve yetenekte olup, bugün ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında bütünleşerek, düşmanın uygulamalarını bir bir boşa çıkarıp kararlı ve emin adımlarla bağımsızlığa doğru ilerlemektedir.

DİRENİŞ MÜCADELEMİZ

Bir grup savaşçı, az ilerde ovayı seyreden tepelikte konumlanmıştı. Birkaç saat sonra batacak olan güneş ufku kızılarmıştı, son ışınlarıyla tepeyi aydınlatarak gözleri kamaştırıyordu.

Kısa boylu esmer komutan uzamış sakalını kaşıyarak alınındaki terleri sildi. Savaşçı grubuna dönerek tüm savaşçıları bir bir gözden geçirdi. Bakışlarından cesaret, azim, kararlılık ve bir de sevgi fışkırıyordu sanki. Bunu çok geçmeden, "Arkadaşlar iki saatir yol yürüyoruz, bu tepe savunmaya elverişli bir nokta. On dakikalık bir mola verelim" diyerek açığa vurdu.

Ovanın arka yakasında kafasını bulutlara yaslamış, eteklerini bir gelinin kuma fıstını gibi düzlemlere yaymış Ağrı Dağı vardı. Bu yüce dağın ovalarla birleşen eteklerinde yüzlerce köy ve mezra serpiştirilmiş gibi duruyordu. Fakir, yoksul, çilekş Kürt insanı buralarda dünyadan habersiz bir yaşam sürmüştü ve halen de bu yaşamını doğayla içiçe sürdürüyordu. Özgürlüğü belki atıklarından bile geçir-miyorlardı. Geçiriler bile hayal gibi geliyordu. Bu konuda ilgilenenler, derinleri dinleyenler de yoktu. Ama yaşamın ölümlerle eşitlendiği bir ortamda, devrimciler geç de olsa, her gün ölmek demek olan bu yaşama dur demiş-lerdi... HRK savaşçıları onlarla candan ilgilenmiş, derinleri dinlemişlerdi.

Daha bir yıl öncesine kadar bu dağın (Ağrı Dağı) zirvesinden kuş uçmaz kervan geçmez, sanılıyordu. Fakat PKK'nin çağdaş kişilik özellikleriyle donanmış Mehmet ERTÜRK komutasındaki savaşçı grubu Ağrı doruklarında günlerce süren kahramanca bir direnişle Ağrı'nın gazabına gelen kınıni sömürgecilerin üzerine dökerek, soylu yaşamın ve aydınlık geleceğin tohumlarını buraya da serpmişti. Artık HRK savaşçıları Ağrı'yı doruklarından kuşatarak sömürgecilere mezar ediyor. Kürt halkına da özgürlüğün kalesi haline getiriyor-lardı.

Ovanın bittiği ve birleştiği bir tepenin yamacında W. köyü vardı. Toprak damlı bir evin bacasından çıkan duman ince bir şerit gibi yükseliyor ve yükseldikçe gökyüzünü yal-laracısına dağılıyordu.

Komutan boynuna asılı

"Herne pêş.. Herne pêş"

dübbunu gözlerine tuttu. Ovadaki kararlılı ve görünür-deki köylere birer birer gözden geçirdi. Bu arada bir savaşçı da, grup arkadaşlarıyla konuşuyordu: "Bu güzelim memle-kete...vatana... Kurdistan'a bakın arkadaşlar. Burası Kurdistan... Tarihte Sultanların, Şah-ların, Prenslerin ve Kralların sahip olmak için deriyalar gibi kan aktığı bir ülke burası. Burası Kurdistan... bizimdir... Özgürlük istiyor, kalmadı artık karanlığa tahammülü... Şehitlerimizin uğruna canını verdiği bizim Kurdistan'dır burası..." Kısa boylu bir diğer savaşçı da, arkadaşının söyle-diklerini onaylarken, "Kimi bu cennet ülkeye sahip olmak istemez ki?" dedi.

Küçük bir tepelik gölge-sinin düştüğü vadide tırpan-cılar ot biçiyordu. Kamutan dübbunu onların seyrine indir-di. Dizleri üzerinde du-ran silahına birden gözlerini ilgilirdi ve uzattığı eliyle sıkıca kabazasından tuttu. Bir daha tırpancılarını... tüm bir halkın, yabancısı olmadığı kahrolası yaşamını düşün-meye başlamıştı. Diğer savaş-çılar da kamutanın suskun-luğundan bir şeyler düşün-düğünü fark etmişlerdi.

Savaşçılar, kamutanın böy-lesi anlarda saldırı komutunu verdiği için, yine saldırı komu-tu vereceğini sanmışlardı. Fa-kat kamutan, elini şalvarının cebine daldırıp sigara taba-kasını çıkarınca savaşçılar yanlışlıklarını anlamakta gecikmediler. Bunun üzerine savaşçılar, bakışlarını komu-tandan ayırıp birbirlerine ve ardından da az ilerdeki ovada bulunan kararlara diktiler.

Güneş artık parlaklığını yitirmiş donuk kıyısı rengine bürünmüştü. Doğa da artık yavaş yavaş canlılığını yitir-mekten korkar gibi bir görü-numdeydi.

Komutan, ayağa kalkarak sol elindeki sigarasından bir derin nefes daha çekti. Başını önce yukarıya, sonra da önüne eğdi ve başparmağını yeleğinin cebine koyup gruba birkaç adım yaklaştı. Kalın ve gür bir sesle, "HRK savaş-çıları" diyerek konuşmasına başladı, "bizlenn bağimsız ve özgür bir Kurdistan için savaş-tığımız bilinmekte. Bunun bedelsizliğini bilerek, önmü-zre çıkan, çıkabilecek tüm zorluklara katlanıyoruz. -O-vadaki kararlara bakışlarını diktirek, parmağıyla işaret etti-ki... Halkımız sadece sömürgeciliğin barbar-vahşi baskı ve zulmünü yaşamıyor. O yaşamın her alanında köleliği, ölümden heterini yaşıyor. Halkımız sabahın alaca ka-ranlığından gecenin zifiri ka-ranlığına kadar kan-ter içinde

didinip çalışmaktadır. Onun yaşamında 8 saatlik iş yok. O buna yabancı, sendika, izin, aylık maaş, çocuk parası, da, grup arkadaşlarıyla konu-şuyordu. "Bu güzelim memle-kete...vatana... Kurdistan'a bakın arkadaşlar. Burası Kurdistan... Tarihte Sultanların, Şah-ların, Prenslerin ve Kralların sahip olmak için deriyalar gibi kan aktığı bir ülke burası. Burası Kurdistan... bizimdir... Özgürlük istiyor, kalmadı artık karanlığa tahammülü... Şehitlerimizin uğruna canını verdiği bizim Kurdistan'dır burası..." Kısa boylu bir diğer savaşçı da, arkadaşının söyle-diklerini onaylarken, "Kimi bu cennet ülkeye sahip olmak istemez ki?" dedi.

Savaşçı grubu harekete geçemedi (harekete geçmek uzereydi) bir savaşçı son plan-larında bir değişikliğin olup olmadığını kamutana sordu. Kamutanın bir an önce hare-kete geçmek istediği belliydi. Gür sesiyle seri bir şekilde savaşçının sorusuna cevap verdi: "Arkadaşlar, yol güzere-gimizde karşıkı köy de var. Akşama bu köye uğrayacağız. Burada son gelişmeler, düş-man faaliyetleri hakkındaki son durumu aktaracağız. Ve bir de istihbarat toplamamız gerekiyor. Ancak, orada ol-

biçmekte olan tırpancılarla, işi bırakıp köye dönmeden konuşmamız yararlı olur."

Savaşçılar grubu, harekete geçmek için son hazırlıklarını görüyordu. İriyari bir savaşçı, kayışından tuttuğu boru sila-hı, bir mini bebeği kucığına ahyor gibi imcitemden kollarıyla sarmaladı. Uzun boylu, ince, zayıf yapılı bir başka savaşçı da, bağladığı el hom-balarının altından aşağıya sarkmış kayışını düzeltmeye çalışıyordu. Komutan, artık gidecekleri koy hakkında tüm bildiklerini anlatmış, savaş-çıların son hazırlıklarını bi-tirmelerini bekliyordu. Bu arada bıyığı yeni terlemiş genç bir savaşçı, diğer savaşçılar son hazırlıklarıyla uğraş-a dururlarken, hazırlığını erken bitirmiş, en son gördüğü yurtsever köylünün kendisine anlattıklarını arkadaşlarına aktarmaya başlamıştı: "Son günlerde düşmanın gerçekleştirdiği bir operasyonda köy halkı meydana toplanmış, namusuna el atılmış. Bu iş-renci uygulamaya tahammül edemeyen bir genç kız, bir askerin elindeki silahı kapmak iste-yince kızı vurmuşlar, bunun üzerine halk, taş ve sopalarla askerleri kovalamış..." Genç savaşçı, olanları anlatırken büyük bir kin ve öfke (düş-man) beslediği bakışların-

dan ve konuşma tarzından belli oluyordu.

Grubun son hazırlıkları artık bitmişti. Komutan, hare-ket tarzı hakkında son açıkla-maları yaptıktan sonra, grup yola koyuldu. Güneş ufukta sanki, "batmayacağım, karan-lığa yenilmeyeceğim" der gibi bulutlarla amansız bir mucu-deleye başlamıştı. Fakat za-man ilerledikçe biraz daha kayboluyor, çekilip yitiyordu.

Tepedeki kayışlıkları yıldı-rım hızıyla yokuş aşağı yaylar çizerek inen savaşçılar mas-mavi ve duduruşmuş akıp giden bir derenin kıyısına var-dılar. Susamışlardı savaşçılar. Ellerini-yüzlerini yıkadılar ve kana kana da su içtiler. Daha bir canlanmışlardı.

Derenin kıyıları, boyu me-relerce semalara doğru uzamış söğüt ağaçlarıyla süslenmişti. Dere bu görünümüyle daha bir çekiciymişti. Daha iki yıl öncesine kadar, Kurdistan'ı diyar diyar gezen çingeneler,

yamadıkları bir tırpanci, sol eliyle işaret ederek tarlayı par-selliyordu. Fakat komutan, tırpancinin ne konuştuğunu tasavvur edebiliyordu. "Yarın bu parçayı, oburgün şu par-çayı" biçeceklerini söyleyen tırpancinin konuşmasından sonra evlerine doğru yola koyuldular. Fakat savaşçıların yolu, tırpancının yolunu yu-rudukları istikamette biraz ileride kesiyordu. Bunun için fazla aceleyle de gerek kalma-mıştı.

Komutanın bakışları tır-pancılar üzerinde düğümlen-mişti. Köylüler de tırpanlarını roketler gibi omazlamış, gu-nün yorgunluğu altında ağır ağır yürüyorlardı. Biyığı yeni terlemiş genç savaşçı adımla-rını sıklaştırarak kamutana yetiştii ve sevinç, heyecan için-de "Heval" deyince, komutan genç savaşçıya dönerek, "Bir durum mu var?" diye sordu. Genç savaşçı: "Hayır. Düşü-nüyorum da, bu insanların karşısına aniden çıkarsak bir tedirginliğe neden olabi-lir." Grup da durmuş genç savaşçıyı dinliyordu. Genç savaşçı, "Bunun için bir marşı topluca söyleyebiliriz. Yan-larına vardığımızda HRK sa-vasçılarının olduğumuzu anla-sınlar" dedi.

Komutan genç savaşçının önerisini doğru bulmuştu. Diğer arkadaşlara, "Arka-daşımızın önerisi doğrudur, uygun bir öneri. Topluca bir marş söyleyelim, ne dersiniz arkadaşlar?" diye sorunca, tüm arkadaşlar sevinç içinde hep birlikte, "Evet... söyleye-lim" dediler.

Hemen askeri bir kortej oluşurdular. Komutan önde, diğer savaşçılar da tükeler omuzda onu takip ediyorlardı. Başları dik sert adımlarla yürüyorlardı. Önce hafiften bir ses yükselmeye başladı: "Brayen delal hun werin Kurdino..." Hafiften gittikçe gürleşen sesi duyan köylülerin tırpanları daireslenmeye baş-ladı. Gözler sesin geldiği istikameti arıyordu. Savaşçıların marş söyleyerek onlara doğru geldiklerini gören tırpanci köylüler, gözlerine inanami-yorlardı ve onlar da sevinç ve heyecan içinde savaşçılara doğru koşar adımı yurumeye başladılar. Aradaki mesafe daraldıkça ses daha bir gür çıkıyordu. "Em herin merdi-no..." Sevinçten yürekleri daha hızlı çarpan köylüler, marşı pür dikkat içinde hayranlıkla dinliyorlardı. "Herne pêş... herne pêş." Ve köylü tırpan-cılar arasındaki yaşlı bir amca ayağını yere vurarak, "Ere baho... ere... Herne pêş... Herne pêş..." Birden marş çok sesli olmaya başlayarak tempo tuturuldu: "Herne pêş... herne pêş..." Çok sesten ama düzenli yükselen "Herne pêş... herne pêş" sesi, sesizleşmiş doğayı yeniden, sanki yeni bir gün başlamış gibi canlandı-riyordu.

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Nûhat

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Diyarbakır zindanlarında dayatılan teslimiyet, ihanet ve imhaya karşı gösterilen direniş ve kahramanlıklar daha önce belirtmeye çalıştığımız gibi, Kürdistan devrim tarihinde yeni bir olgudur. 1979 sıkıyönetim ilanıyla Kürdistan'da askeri cezaevlerinde yaşanan her gün, başlıbaşına olaylar, deneyler, ve acı gerçeklerle doludur. Diyarbakır zindanlarında düşman tarafından yapılan vahşet ve bu vahşete karşı gösterilen direnişten çok büyük dersler çıkarılmıştır. Diyarbakır zindanlarındaki yaşanan bu gerçeklik, bugün olduğu gibi yarın da ezilen ulusların devrimci savaşçılarına ışık tutacak, devrim için savaşanlar bu pratikten dersler çıkaracaklardır.

Polis sorgulamalarında insanın en zayıf halkasını yakalamaya çalışarak o halkadan saldırıya geçen polisler gibi hapishane de insanları en zayıf halkalarından yakalamaya çalışırlar. Dışardan ilişkileri kesilen, her türlü özgürlükten mahrum kılınan tutuklulara ilk merhalede bir an önce dışarıya çıkma fikrini aşılarlar. Bunun için de her yolu mubah gösterdikleri gibi, bu yolda insanı kamçılamaya olarık da her türlü insanı ihtiyaçları da kısmaya başlarlar. Gıdarmayı, yemeyi, içmeyi, yatmayı, havalandırmayı, gazete, radyo, doktor, ilaç vs. gereksinimlerini silah olarak kullanırlar. Bu noktadan yakalanan zayıf unsurların teslim oldukları ve ihanet ettikleri Diyarbakır pratiğinde de çokça görülmüştür.

Bu durumda yapılması gereken nedir? Bu tür oyunları boş çıkarma nasıl olur? Bu sorulara yanıt vermek ve bu soruların üstesinden gelmek için meseleyi baştan almak gerekir. Devrimelğe başlanan ilk günden itibaren hapishane ve zindanın da devrimci mücadele için parçası olduğunu kavramak ona göre hazırlıklı olmak gerekir. Buna karşı hazırlıksız olundu mu zaafiyet, teslimiyet hatta ihanet bile sözkonusudur. Nasıl ki, bir devrimci polis tarafından her an yakalanacağını düşünüyorsa, hapishaneyi girebileceğini de baştan hesaba katmalıdır. Hapishanedeki yaşama kendisini adapte etmesini bilmelidir. Kendisini böyle hazırlayan bir devrimci, polisten alınmış aklıyla çıkacağı gibi hapishane yaşamında da bir devrimciye yakışır bir tutum ve davranış sergileyeceği muhakkaktır. Doğru ve devrimci bir tavır da budur. Bu manevra ve kararlılıkla hapishane yaşamına başlanmalıdır. Bir devrimci dışarıya, yanı arkasına bakmalı; baktığı zaman da devrim için halkın için daha iyi şeyler yapabileceğini düşünmeli yapmadığı için de yakınmalıdır. Böyle düşünün ve davrananlar için hapishane yaşamı daha da anlamlı kazanacaktır.

Sıkıyönetim ilanıyla birlikte Diyarbakır askeri cezaevinde keyfi uygulamalar da yoğunlaşmaya başladı. Bu uygulamalara karşı 1979 Mayısından itibaren tepkiler de başlamış oldu. Diyarbakır hapishanesi bir mücadele alanı haline geldi. Bir yandan her türlü kuramları, baskı araçları, ordusu, mahkemesi, polisiyle sömürgeci Türk devleti, diğer yanda ise devrimci bir hapishane pratiğinden ve mirasından yoksun insanlarıyla düşmana kafa tutan ve sonraları bir hapishane

destanı yaratan devrimcilerin mücadelesine tanık olundu. Daha ilk günlerde uysal bir tutuklu tipi olan her türlü şeyi kabullenen asi ve isyankar olmayan bir tutuklu tipi yaratma çabalarına girildi. Hapishane yönetimi kanun, yönetmenlik diyerek keyfi uygulamalarına uymasan ekmek yok, su yok, görüşme yok, gazete yok, yok yok tehditlerine başvurmaları gıdasını teslimiyetçi ideoloji ve düşüncelerinden alanlar, "aman ha ne derseler yapalım." "Biz ellerinde esiriz", "ne isterseler yaparlar", "onları kızdırmayalım", "daha kötü yaparlar" diyerek hemen renklerini açığa vurdu. PKK taraftarlarının ön ayak oldukları ilk açlık grevine (Mayıs 1979) "siz ne yapıyorsunuz" diye karşı çıktılar. Açlık grevinin başlaması üzerine karşı propagandaya giriştiler. Sözümlerine ona kendine şef diyen şimdi işveçle karargahını kuran bir küçük-burjuva "Apocular burada da rahat durmuyor", "hize rahat vermiyorlar" diyerek o zaman bile can derdine düşüler. Açlık grevine gidenleri nispet olsun diye idareyle sıkı fıkı olmaya başladılar. Dönemin 1. Nolu Askeri Cezaevi Başgardiyanı Başçavuş Süleyman'la ilişkilerini geliştirerek, "biz açlık grevine karşıyız. Apocular ortalığı karıştırıyorlar" diyerek teslimiyetçi, tavırlarını ortaya koydular. Düşman karşısındaki mücadeleye seyirci kaldıkları gibi PKK'ye karşı gizliiden saldırıya geçmekten de geri kalmadılar. Bugün de ülkeden kaçarak Avrupa'ya gelip kendi yaşamlarını örgütlemekten başka hiç bir amacı olmayan dokümtü küçük-burjuva reformist-gerici Kürt milliyetçileri, aynı çabalar içindedirler. Güçlerini tüketen bu unsurlar mücadelemize tamamen yok olma sürecine girdiler. Ortadoğu'da bağımsız bir Kürdistan istemeyen emperyalizm de UKM'mize karşı, faşist Türk devletine her türlü maddi ve manevi destek sunarken, Avrupa emperyalizminin bir beslemesi olan bazı uysal da bağımsızlık mücadelemize karşı Türk devletinin bir nevi temsilciliğini yüklenmiş, kendilerine Kürt yurt bu ne idüğü belirsiz grupları yüzseverlere kurşun sıkacak kadar ihanetlerini ileri götürmüşlerdir. Bugün kendilerini ve Kürdistan'ı, emperyalizme pazarlama çabasında olan bu vatan satıcıları Diyarbakır zindanlarında da aynı tutumu takındılar. Bir anlık rahatları için ideoloji ve düşüncelerini ve hatta arkadaşlarını bir tas çorbaya, bir parça somuna sattılar. Hapishane yönetiminin yaratmak istediği uysal koyun tipini zorlanmaksızın 1979'da kabul ettiler. Bunların bu tutum ve davranışlarını kitlelere dayurmak devrimci bir görevdir. Bunlar dön de bugün de değişmeyen ve amacı devrim olmayan unsurlardır. Dön rengini tam belli etmeyen bu sahte ve sol maskeli unsurların Diyarbakır zindan pratiğinde ipikleri pazara çıkarken, 15 Ağustos atılımıyla karşı devrime nasıl hizmet verdikleri görülmektedir. Faşist Evren ağzıyla —a açık yazılmalı— saldıran Türk burjuvazisinin içine girdiği panığı ta yüreklerinde hissedilen bu yarantı, Kürt halkının yüz karası haline gelmişlerdir. Devrim için bir engel haline gelen bu hain takimine, Kürdistan halkı layık oldukları cezayı verecektir. Kürdistan halkı tarihi

boyunca kendisine ihanet edenleri affetmemiştir. Hele hele yaşanan bu devrim fırtınasında ihaneti hiç ama hiç affetmeyecektir.

Diyarbakır zindanlarında yaşanan bir gerçeklik de, hapishane yaşamı ve hapishane mücadelesinde ilk başlarda yaşanan bir acemiliktir. Bu durum az önce belirttiğim 1979 Mayıs açlık grevinde tamamen ortaya çıktı. Gerçi o dönemde hapishanede düzenli bir örgütlülük söz konusu değildi. Buna rağmen düşman uygulamalarına bir tepki olarak bu ilk eylem yapıldı. İdarenin keyfi uygulamaları, diğer siyasatların olumsuz tavır ve yaklaşımaları eylemi daha da zorlaştırıyordu. Yabancıysa olduğumuz yeni bir ortamda eylem yapmanın acemiliğini çekiyorduk. Öyle ki açlık grevine nasıl başlanır? Kaç gün sürer? İdareden neler istenir? Açlık grevinde su içilir mi? İçilmez mi? gibi sorunlar dahi günlerce tartışıldı. İdareyle karşı karşıya gelindiğinde, idarenin baskıları tehditleri tartışmaları yol açıyordu. Yasalar ve hapishane yönetmeliğinden bihaberliğimiz de bizim için dezavantaj oluyordu. İdarenin "açlık grevi askerlik kanununa göre isyandır", "ceza 5-10 yıl arasındır" tehditlerine karşın, başgardiyan Başçavuş Süleyman'ın *Savet hergün bana soruyor hapishanede kim ne yapıyor. Ben rapor veriyorum. Benim raporlarıma dayanarak işleri tahlil ediyor* demesi ve bazı isimler vererek bunları ben tahlil ettirdim diyerek açlık grevinin kırma girişimleri zayıf unsurları etkiliyordu. O dönemdeki tutuklu sayısı çok azdı. Tutukluların çoğu köylü ve lise öğrencileri olan gençcik insanlardan oluşuyordu. Geçmişte bir hapishane pratik ve deneyimine sahip olmadıkları gibi, devrimci bir hapishane mirasına da sahip değillerdi. Bu nedenle bazı hatalar yapıldı. Kitle toplu eyleme sokulamadı. Bunda, kitlenin eksiklikleri yanında, hapishaneye yön veren devrimci unsurların yemecilikleri ve eksiklerini de belirtmek gerekir.

1979'da Diyarbakır cezaevinde yaşanan bir olumsuzluk da, genç unsurların aşırı heyecanları, zaıptı rapı altına alınamayışlarından kaynaklanan durumdur. Bundan çıkartılması gereken çok dersler vardır. Bir kere bu gençleri içerde tutmanın zorluğu vardır. Yaşları gereği (17-20) hareketlidirler. Dört duvar arası onlara çok ama çok gelen alanlardır. Daha fazla hareket istemleri vardır. Dört duvar arasında sıkışmaya tepkicidirler. Bu tepkileri iyi kanaliz edilmese, ilk başta kendilerine, sonra arkadaşlarına ve daha sonra da halka zarar veren davranışlar içine girerler. Olur olmaz şeylerle gardiyanlara saldırarak, döverek olası hapishane yönetiminin provakasyonuna zemin hazırlamasına neden olabilirler. Diyarbakır zindan pratiğinde bunun bir çok örnekleri görülmüştür. Buna bir çok örnek vermek mümkündür. Bir görüşme gününde meydana gelen bir olayı örnek vermek istiyorum: 1979 Haziranıydı. 19-20 yaşlarında kaçakçıktan tutuklu bir İranlı Kürt görüşme sonrası hastalandı. Bayıldı denilerek, komşu koğuştan havalandırılmaya çıkarıldı. Havalandırılma bekletildi. Tutuklular, bunu doktora götürün dediler. Hapishane yönetimi buna yanaşmadı. Bunun sonucu tu-

tukluların çoğu slogan almaya başladı. Sloganlar atıldıktan sonra içeriye inzibatlar doldu. Koğuştan 6-7 kişiyi döverek hücreye götürdüler. Ertesi sabah hücrelerdeki arkadaşları dövmeye başladılar. Bunun üzerine 1 Nolu cezaevinde bulunan 24 koğuştaki tutuklular slogan attılar. Hapishanenin etrafı tanklarla çevrildi. Hapishanenin içine yüzlerce inzibat girdi. 24 koğuşa saldırdı. 24 koğuştakiler kilitli bozarak yatakhane bölümüne geçtiler. Yatakları, ranzaları kapının önüne yığarak, inzibatları karşı barikat kurdular. Dış kilitli kiran inzibatları yatakhane kapısına yöndeldiler. Açılmayınca *"bomba atacağız, açın"* diye bağırdılar. Tutukluların da *"açmayacağız"* demeleri üzerine inzibat yuzaşı —kapıtan olduğu söylenen biri— içeriye ilk bombayı attı. Ardından gözyaşırtıcı sis bombaları atıldı. Ufak bir yere ondan fazla bomba atıldı. Bir anda içeri ana baba gününe döndü. Bağırın, çağırın ve slogan atanlar... Bir dakika geçmeden göz gözü görmeye başladı. Bayılanlar oldu. Sonra kapı açıldı. Kendisini zor dışarı atabilenlerin yanı sıra, bayılanlar da sürüklenerek dışarı çıkarıldı. Üzerlerine su döktüler. İçlerinden, o zaman tutuklu olan ve 1986 yılında HRK sallarında savaşırken şehit olan Abdulkadir HANÇER, idam cezasına çarptırılan Fuat Çavuş, Cuma Kuyukan ve daha sonra Adana cezaevinde kaçan bir tutukluyla beraber, beş kişi daha meydan dayığına çekildi. Tamamı bir hale getirilerek hapishaneden çıkarıldı. İşkenceye alınmak üzere Diyarbakır Paşa Duruği inzibat Karakoluna götürüldüler ve bir gün sonra geri getirildiler. 24 koğuşa, bomba kokusundan iki gün boş bırakıldı. Nerdeyse can kaybına sebep olacak bu olayların başlamasına neden olan İranlı kaçakçıyla bilahare konuşulduğunda, *"Ben numaradan barına numarayı yaptım, olaylar büyüdüme devam etmek zorunda kaldım. Keske yapmasaydım, az de bu kadar azap çekmeseydim"* dedi. Gerçi tutuklular onu azarlayarak rezil ettiler de, yenilen dayak, çekilen işkenceler yanında çok az oldu. İşte böyle basit bir numaradan nele mal olduğu çarpıcı bir şekilde ortadadır.

Hapishanelerde bu tür olaylara karşı uyanık olmak gerekir. Bu tür olaylara, provakasyonlara karşı en iyi silah, eğitim, kavratma ve hapishane yaşamından dersler çıkartmaktır.

1980 Eylülünde yapılan faşist darbeye kadar, Diyarbakır 1 Nolu cezaevinde sayısız eylemler yapıldı. Açlık grevleri, avukat hoykotları, mahkeme hoykotları, görüşe çıkama hoykotları yapıldı. 12 Eylül darbesinden önce de, 12 Eylül darbesinden sonra da Diyarbakır askeri cezaevinde yapılan uygulamalar, diğer yörcelerden çok farklı bir biçimde yapıldı. 12 Eylül'den önce 2 Nolu cezaevi üç kez bombalandı. 1980'de yapılan faşist 12 Eylül darbesiyle beraber, Diyarbakır'da aynı askeri cezaevlerinde bulunan tutuklular 2 Nolu cezaevinde hürana getirildiler. Faşist darbeyle beraber, Diyarbakır askeri cezaevinde yapılan uygulama ve vahşete karşı gösterilen yiğitlik ve kahramanlık dolu mücadeleden de kesitleri yazımızın bir sonraki bölümünde yansıtmaya çalışacağız.

DEVAM GELECEK SAYIDA

KUMK hakkında gazetemizin çeşitli sorularına Batı-Alman Komünistler Birliği (BWK) Merkezi'nin verdiği yanıtları kısaltarak sunuyoruz.

Berxwedan

“Kürdistan Devrimi”nin Her Başarısı, Emperyalistleri Zayıf Düşüreceğinden Bizi de Sevindirmekte ve Mücadelemizi Kolaylaştırmaktadır...”

Berxwedan: Kendi örgütünüzü okuyucularımıza tanıtır mısınız?

Cevap: Batı-Alman Komünistler Birliği (BWK) Federal Alman ya Cumhuriyetinde (FAC) bulunan devrimci-emperyalist bir örgüttür. Hedefimiz emperyalist FAC'deki kapitalist somuru düzenini ortadan kaldırmaktır, hedefimiz komünizmdir. Bu amacı gerçekleştirmeye çalışırken Marksist-Leninist klasikler doğrultusunda geliştirilen bilimsel sosyalizme dayanmaktayız.

Berxwedan: Alman işçi sınıfının mücadelesi ve mevcut durumu üzerine bazı şeyler söyleyebilir misiniz?

Cevap: Herşeyden önce: “Alman” işçi sınıfından bahsetmiyoruz. Biz Alman devletinin II. Dünya savaşının sonunda anti-Hitler koalisyonu tarafından yok edilmesini tarihi bir şans olarak görüyoruz. DAC'de (Demokratik Alman Cumhuriyeti) geçmiş kapitalistler ve büyük toprak sahipleri etkisiz hale getirildi ve üretim araçlarındaki kapitalist özel mülkiyet ortadan kaldırıldı. “Alman ulusunun” tekrar birleştirilmesi FAC'deki egemen emperyalist burjuvazinin gerici bir projesidir ve anlamı Doğu Avrupa ülkelerine ve halklarına karşı yeni bir fethetme savaşını başlatmaktır. FAC bu nedenle NATO'nun üyesidir. Biz bu revonşizme karşı mücadele veriyoruz. FAC gibi emperyalist bir ülkede “Alman birliğinin yeniden tesisi”, işçi sınıfına zarar vermekten başka bir nitelik taşımaz. Batı-Alman proletaryasının görevi emperyalist sömürü düzenini ortadan kaldırmak ve FAC'deki egemen durumda olan tekeli burjuvaziyi yıkmaktır.

FAC'nin diğer ülkelere meta ve kapital ihracında dünya pazarında bugün bile önde gelen emperyalist güçlerden bir tanesi durumunda olan Batı-Alman kapitalistlerinin palazlanmasını teşvik etmek için her şeyi yapmaktadır. Batı-Alman millitaryzmini güçlendirmekte ve polis aygıtını birçok yönü ile Alman faşizminin yasaları ile birleşen yasalar vasıtasıyla güderek daha fazla güçlendirmekte. Faşist örgütleri teşvik etmekte. FAC uluslararası alanda emperyalizmin en gerici güçlerinden biridir. Kendisi, Güney Afrika sömürgeci rejimi, Siyonist rejimi ve Türk askeri cuntasını desteklemektedir. Bilindiği üzere FAC, NATO içerisinde özel olarak Türkiye'yi kontrol altında tutmak ve Türk gericiyi ile birlikte Kürt kurtuluş savaşını bastırma görevini üstlendi. FAC'deki işçiler ve diğer ücretliler bu gelişmelere karşı çok yönlü direnişi geliştirmektedirler.

Berxwedan: Genelde ulusal kurtuluş hareketleri ve özellikle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi hakkında düşüncelerimiz nelerdir?

Cevap: Biz kurtuluş hareketlerinin, emperyalizme karşı savaşta önemli bir güç olduğuna inanmaktayız. Biz: “Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!, Bütün ülkelerin proleterleri ve ezilen halklar birleşin!” şiarı doğrultusunda tüm kurtuluş hareketleri ile yakın işbirliğini hedeflemekteyiz. Onların bizi kendi mücadeleleri ile destekledikleri gibi, biz de kendi güçlerimize göre onları desteklemekteyiz.

Görüşümüze göre, Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesi uluslararası alanda büyük öneme sahiptir. Kürt halkı, NATO'nun ve emperyalistlerin, sayısı kabartık olan petrol yataklarını kendi denetimine almayı ve Yakın- ve Ortadoğu halklarını tekrar egemenliği altına almak için yarından tez bugün eline geçirmek istediği bir bölgede yaşıyor ve savaşıyor. TC'nin Kerkük sorunu emperyalistlerin bu gerici amaçlarının bir çok orneğinden sadece bir tanesidir. Emperyalistler yıllardır ateşli bir şekilde Yakın- ve Ortadoğu'daki tüm anti-emperyalist güçleri parça parça yok etmeye çalışmaktadırlar. Tüm anti-emperyalist güçlerini birbirine kıskırtmak ve sonunda hepsini tasfiye etmek için Batı Avrupa ve ABD emperyalistlerinin Siyonist rejimi ile birlikte hareket ettikleri açıktır. Emperyalistlerin Lübnan politikası bunun sadece bir örneğidir. Yine emperyalistlerin sonunda her iki ülkeyi de kendi denetimleri altına alabilmek için, İran-Irak savaşını daha uzun dönem devam ettirmek istemeleri diğer bir örnektir. Kürt halkının ulusal kurtuluş savaşı emperyalist “çemhere alma ve yok etme” politikası tarafından tehdit edilmektedir. Bu mücadelenin gelişmesi aynı zamanda tüm Yakın- ve Ortadoğu halkları açısından bir rahatlama anlamına gelecek, emperyalistlerin Ortadoğu'daki konumlarını zayıflatacak ve bölgedeki tüm anti-emperyalist ve devrimci güçlere cesaret verecek ve güçlendirecektir. Kürdistan devriminin her başarısı, emperyalistleri zayıf düşüreceklerinden dolayı bizi de sevindirmekte ve bizim mücadelemizi kolaylaştırmaktadır.

Berxwedan: Sızce Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önder gücü PKK'ye karşı yürütülen teşhir ve tecrit kampanyası kimler tarafından yönlendirilmekte ve sizin buna karşı tavrunuz nedir?

Cevap: Biz bu kampanyanın daha çok Türk Gizli İstihbaratı tarafından yürütüldüğüne ve bunu gerçekleştirenler NATO'nun ve AET'nin emperyalist gizli istihbaratı tarafından desteklendigiğine inanmaktayız. Biz bu tecrit kampanyasını yargılıyor ve güdümüz oranında bunu hoş karşılamaya, bu çabalara karşı Kürdistan Kurtuluş Mücadelesini güçlendirmek için elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz. Biz bu çabalardan dolayı Batı-Almanya kamuoyunun Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesi hakkında daha iyi bir şekilde bilgi sahibi olmasını önemli bir görev olarak görmekteyiz.

Berxwedan: 12 Eylül darbesinden sonra Avrupa'ya ve özellikle de Almanya'ya göç eden Türk ve Kürt solunun hugünkü durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cevap: Bizim Türk ve Kürt sol örgütlerinin tarihi geçmişleri ve aralarındaki ilişkiler hakkında yeterince bilgimiz yok. Bizim için hunların gelişim tarihini ve ilişkilerini tahsil etmek oldukça zordur, çünkü bu mevcut ilişkilere temel arzeden KUMK'nin objektif ilişkilerini yeterince tanımlıyoruz. Biz, Kürt halkının UKM'nin destekliyoruz. Yine Türk ve Kürt solu hareketleri arasındaki ilişkileri ya-

şıtırmaya, emperyalizme ve Türk cuntasına karşı bir birlik cephesinin oluşturulması için tüm imkanları geliştirmeye çalışıyoruz. Almanya'da hunların yabancı örgütler arasındaki ilişkileri daha da kızıştırmak, ancak gericiilerin çıkarınadır. Bütün ilişkiler ortak düşmana karşı mücadeleyi zayıflatmaktadır. Türk ve Kürt solu örgütleri arasındaki ilişkiler emperyalizme ve Türk gericiliğine karşı olan birleşik cepheyi zayıflatmaktadır. Bu ilişkiler UKM'nin ilkelerinden taviz verilmeyerek birleşik cephenin güçlendirilmesi için sona erdirilmelidirler. Biz, Alman faşizmi tarihinde de multeciler arasında yoğun çatışmaların varolduğunu biliyoruz. Örneğin, sürgün edilen SPD ile KPD taraftarları arasındaki çatışmalar bir çok kez, o dönem Alman imparatorluğu içerisinde meydana gelen çatışmalardan daha üst düzeylere varıyordu. Bu çatışmaların gelişmesinde multecilerin zor yaşam koşulları, umutsuzlukları, yine akrabalarının birçok Alman imparatorluğunda tutuklu bulunması, kendilerinin, faşizmin ve gizli istihbaratının ve yine yabancı istihbarat örgütlerinin çok yönlü baskılarına maruz bırakılmaları rol oynamaktaydı. Her ne kadar hemen tarihsel karşılaştırmalardan kaçınmak gerekirse de, düşüncemize göre yurtdışında bulunan Türk ve Kürt solunun durumları Alman faşizmi dönemindeki multecilerin durumuna benzemektedir. Bundan dolayı benimsediğimiz ilke şudur: Biz Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesini destekliyoruz. Türk ve Kürt sol örgütleri arasındaki farklılıkların artık şiddetli çatışmalara döndüğünde, bu çatışmaları kızıştırmamaya, daha çok yatıştırmaya veya mümkün ise ortadan kaldırmaya çalışıyoruz. İdeolojik ilişkiler, emperyalizme ve Türk gericiliğine karşı Birleşik Cephe'yi daha da güçlendirmek için ideolojik mücadele yöntemleriyle çözümlenmelidir, başka şekilde değil.

Berxwedan: Kurtuluş Mücadelesini tasfiye etmek için Avrupa emperyalistlerinin başvurduğu yöntemler nelerdir?

Cevap: Avrupa emperyalistlerinin daha henüz bundan kısa bir süre önce sine kadar geniş sömürgeler üzerinde hakimiyetleri vardı. Daha günümüzde de küçümsenmeyecek bir genişlikte sömürgeleri vardır. Oldukça büyük deneyimlere sahip olan sömürücülerdirler. Çok yönlü vahşet, katliam uygulamalarında, Buren-Savaşında (Güney Afrika'da yerli halka karşı) ilk olarak oluşturulan toplama kampının inşasında, Malaya Kurtuluş Mücadelesine karşı “stratejik köyle” geliştirilmesinde, Cezayir Kurtuluş Mücadelesindeki gibi işkence ve sürgün uygulamalarında, II. Dünya Savaşında Alman faşizmi döneminde baş vurulduğu gibi toplu gazlamalarda, bunların yanı sıra kurtuluş hareketlerinin ve ilerici örgütlerin parçalanması ve içten çökenilmesinin çok yönlü yöntemlerinde de büyük tecrübe ve deneyimlere sahiptirler. Daha son dönemlerde AET'nin Yunanistan, Portekiz ve İspanya örneklerinde gerçekleştirdiği gibi, Avrupa emperyalistleri ortak hareket ettikle-

rinde, kendilerinin kilise gibi kuruluşlar ile birlikte birçok güçlü anti-faşist hareketi içten parçalayarak veya alt ederek kapitalistlerin ve emperyalist tekellerin bu ülkelerdeki hakimiyetini pekiştirebilmektedirler. Bundan daha 10 yıl önce İspanya'nın NATO'ya gireceği ve emperyalist tekellere hakimiyet devretmiş bir sosyal-demokrat hükümetin iktidara el atacağı kimin aklından geçirdi?

Türkiye konusunda ve yine Kürdistan Kurtuluş Mücadelesi hakkında da öyle görünüyör ki, Batı-Avrupalı emperyalistler ortak bir biçimde bu mücadeleyi yok etmeyi amaçlıyorlar. Özal-hükümeti daha bu yıl içerisinde AET'na tam üyelik için müracaatta bulunacaklarını ilan etti. Öyle tahmin ediyoruz ki, bu müracaat reddedilecek ve Türkiye AET'nun yarı-sömürgeci düzeyine indirilecektir. Fakat bu tahmin yanlış da olabilir. Ancak her halükarda Türk gericiileri ile Batı-Avrupalı emperyalistlerinin kendi aralarındaki işbirliğini Türk halkını sindirebilmek ve Kürdistan Kurtuluş Mücadelesini tasfiye edebilmek için daha da derinleştirecekleri heklelenir. Böyle bir ittifakı küçümsememek gerekir. AET geçmiş dönemde de fakir ülkelerin özellikle orta sınıflarını ve burjuvalarını Batı-Avrupalı tekellerle ittifaka çekebilmiştir. Çünkü bu sınıflar böyle bir ittifakla kendi yaşam düzeylerinin yükselmesini beklemiş, daha fazla “Batılı özgürlüğü” ve “Batı kültürü”nün gelişmesini umut etmişlerdir. AET'nun bu ülkelerde devrimi ve anti-emperyalist güçleri içten parçalamak ve onları zayıflatmak için başvurdukları diğer bir yöntem ise, ülkelerinde huzursuz olan ve umduklarını bulamayan güçleri bu ülkelerden koparıp emperyalist ülkelerde daha fazla sömürmek ve köleleştirmek için yabancıları “göçmen işçiler” olarak bu alanlara çekmektir. Böyle bir işbirliği tüm Yakın- ve Ortadoğu halkları için olduğu gibi, Kürt Kurtuluş Hareketi için de ciddi bir tehlike oluşturmaktadır.

Berxwedan: Sızce FAC'nde bulunan sol siyasi örgütlerin, örneğin bir Latin-Amerika ülkelerindeki kurtuluş mücadelesi ile gösterdikleri dayanışmayı Kürdistan'da gelişen UKM ile geliştirmemelerinin kaynağı nedir? Sızce böyle bir hareket nasıl oluşturulabilir?

Cevap: Bunun nedeni Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesinin herşeyden önce Latin-Amerika'da geliştirilen mücadeleye karşın, direkt Batı-Avrupalı emperyalistlerin çıkarlarını ve hakimiyetlerini hedeflemesidir. Yani, örneğin bir Nikaragua'dan daha dolaysız olarak. Örneğin '60'lı ve '70'li yılların başlarında Hindi-Çin halklarıyla gelişen dayanışma hareketinin büyük bir bölümü özellikle aydınların önderliğinde gelişti. Daha önceden de belirtildiği gibi, bu kesim kendi çıkarlarını temsil eden bir parti oluşturmamıştır. Avrupa ülkelerindeki emekçi aydın kesiminin yerleri örneğin, böyle bir emperyalist ülkenin dünya pazarındaki rekabet durumuna göre etkilenir. Daha değişik bir ifade ile: Eger o ülkenin ihracatı iyi ise, kredilerden

Devamı 18. sayfa

DEVİRİMCİ DEMOKRATİK KAMUOYUNA

Bilindiği gibi 4 Mart 1987 günü faşist sömürgeci Türk devletinin savaş uçakları Güney Kürdistan'ın bazı köylerini bombardıman etmiştir. Bu saldırı sırasında çoğu kadın ve çocuk olmak üzere yaklaşık 200 insan katledilmiştir. Doğal olarak bu katliam Türk devletinin Kürdistan halkına karşı başlattığı ilk katliam değildir. Bir çok halkları katliamlardan ve soykırımlardan geçirdiği gibi, Kürdistan halkını da aynı amaçlar doğrultusunda tarihten silmek istemektedir. Tarih sayfaları karıştırıldığında bu yönlü çabalarına sürekli ve kolayca rastlanır. Amatörcülükten direnişle yoğrulmuş olan Kürdistan halkı üzerinde bu vahşi amacını uygulamaya çalışırken, hiç bir zaman hedefine ulaşamamıştır. Hatta Kürdistan halkının varlığı bile ona korku salmaktadır. İşte bu yüzden sürekli olarak sürgün ve katliam politikasını uygulamakta ve kendi egemenliği altında olmasa da, hangi parçaya olursa olsun, ayırım gözetmeksizin bu halka karşı iğrenç cinayetler işlemektedir.

Özellikle faşist-sömürgeci Türk devleti, bu son saldırılarıyla neler amaçlamaktadır?

Türk devleti bugün emperyalizmin Ortadoğu bölgesindeki ileri karakoludur. Mevcut dengeyi emperyalizmin lehine çevirebilmek için görevlendirilmiştir. Bunun için, en başta İsrail siyonizmi olmak üzere, tüm gerici güçlerle el ele vererek Ortadoğu bölgesindeki ulusal kurtuluş hareketlerini ezmeyi hedeflemiş bulunmaktadır. Üstelik bu görevini yerine gelmesi için emperyalizmin açık desteğine sahiptir ve aynı zamanda bölge gericiliğinin önderliğini yapmaktadır. Ayrıca Güney Kürdistan'da zengin petrol yataklarına sahip olan Musul ve Kerkük'ü ele geçirerek, içine girmiş olduğu ekonominin bunalımdan kurtulmak niyetindedir. Özellikle son dönemlerde emperyalizmden aldığı açık desteğe de dayanarak, açık işgal emellerine hız vermiştir. Hatta bu amacına ulaşması için gerekli sosyal dayanağını da hazırlamaktadır. Şüphesiz bu dayanak işbirlikçi feodal Kürt aşiret reisleri ve diğer teslimiyetçi kesimlerden oluşmaktadır. Türk devleti onları hem tehdit ve hem de basit bazı kırımlarla kendisine bağlayarak, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Hareketinin karşısına dikmeyi hedeflemiş bulunmaktadır.

Fakat bütün bunları başarabilmesi için karşısında duran bir engeli kaldırması gerekmektedir. Bu engel, PKK önderliğindeki Kürdistan halkının yükselen Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesidir. Bu mücadele yaklaşık dokuz yıldan beri Türk devletine ciddi darbeler indirmiş ve hiç bir zaman silah elden düşürülmeden yürütülmüştür. Özellikle PKK III. Kongresi'nin başarıyla sonuçlanmasının ardından yapılan hazırlıklarla Kürdistan Kurtuluş Savaşının giderek gelişeceği ve nihai zafere ulaşacağı açıktır. Çünkü artık Kürdistan halkının PKK gibi şanlı bir

önderi ve onun önderliğinde kurulan ERNK gibi bir siyasal ordusu ile ARGK gibi silahlı bir ordusu vardır. En önemlisi de bugün tarihinde hiç bir zaman kıyaslanamayacak derecede dost ve mütefiklere sahiptir. İşte bu yüzden faşist Türk devleti yukarıda sıralanan amaçlarına ulaşamıyor. Çünkü artık Kürdistan halkının kurtuluş hareketine güç yetirememektedir. Bilhassa askeri ve siyasi alanda başa çıkamayacağını anlayınca son çare olarak, halkı sıdırmak amacıyla köyleri bombardıman etmekte ve milyonlarcasını göçe zorlamaktadır. Şüphesiz bütün bunlar Kürt halkının birliğini parçalamak içindir.

DEVİRİMCİLER, DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER!

Bugün Kürdistan halkının yürütmekte olduğu bu mücadelesi, aynı zamanda Türk devletinin bölge halklarına yönelik iğrenç emellerine ulaşmasını engellemektedir. Çünkü bu mücadele, emperyalizmin yeminli uşağı olan faşist Türk devletinin komplolarını başa çıkarmaktadır. Buna göre, Kürt halkına karşı yapılan her türlü saldırı, aynı zamanda Ortadoğu halklarına yönelik saldırı olarak kabul edilmelidir. Bu yüzden, Türk devletinin her türlü saldırısına karşı bundan böyle tüm bölge halkları, Kürdistan halkının yanında yer alacaktır. Bu açıdan tüm dünya devrimci, demokrat ve ilerici güçlerini Türk devletinin bu vahşetini lanetlemeye ve Kürdistan halkıyla dayanışmaya çağırıyoruz.

- Kürdistan Halkı Yenecektir!
- Kahrolsun Emperyalizm, Siyonizm ve Gericilik!
- Yaşasın Halkların Devrimci Dayanışması!

- Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi EL FETİH (İntifada)
- Filistin Halk Mücadele Cephesi CEPHET EL NİDAL
- Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Genel Komutanlık KIYADE EL AMME
- Halk Kurtuluş Savaşı Önderliği EL SAİKA
- POLISARIO Halk Kurtuluş Cephesi
- Umman Halk Kurtuluş Cephesi

ERNK Libya Komitesi
9. Mart 1987

Faşist Türk Sömürgecilerinin Son Saldırı ve Katliamları Tahran'da da Protesto Edildi...

Başarılı 1. sayfa

torende bulunan KDP YNK vb. örgüt önderleri yürüyüş kolunun önüne geçerek, "Sakın yapmayın, biz devleti karşı karşıya getirmeyin, İran'ın vermiyor" vb. söylemler kullanarak engellemek istedikleri, bunun için özel ve yoğun bir çabanın harcandığı, ancak yurtsever Kürdistanlıların eyleminin gerçekleştirilmesindeki kararlılığı karşısında geri adım atmak zorunda kaldıkları, eylemin dikkate değer diğer bir yönünü oluşturmıştır.

Yürüyüş boyunca "Kahrolsun sömürgeci faşist emel", "Faşizme ölüm", "Yaşasın Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz", gür sloganları haykıran Kürdistanlı yurtseverler, mücadeleye bağlılıklarını bir kez daha, gerçekleştirdikleri bu pratik eylemleriyle dile getirdiler.

Türk Hırlığına 500 metre kala polis barikatıyla karşılaşan yürüyüş kolu, iki gruba ayrılarak barikata asıp, Hırlık önünde gösteri eylemine devam etmiştir. Takriben bu saatte yakın gösteri eylemini sürdüren Kürdistanlı yurtseverler, gür sloganları eşliğinde Türk bayrağını yakarak hep beraber söyledikleri "Y R- qip" marşıyla eylemlerini sonuçlandırmışlardır. Eylemin Türk Hırlığı önünde devam ettiği saatlerde polis ile yurtsever göstericiler arasında yer

yer kaygıların olduğu, bu olaylarda 19 kişinin de tutuklandığı ve gösteri eyleminin çevrede bulunan İranlılara da desteklediği bildirilmektedir.

Tahran-İslam Cumhuriyeti Haber Ajansı ve birçok basın kuruluşu, Kürdistanlı yurtseverlerin gerçekleştirdikleri faşist Türk sömürgecilerinin katliamını protesto eylemine genişçe yer verdiler. Yapılan eyleme ilişkin İran'da yayınlanan İDLAL gazetesini 15 Mart '87 tarihli sayısında "Türk Savaş Uçaklarının Kuzey Irak'taki Kürt Köylerine Saldırısı Protesto Edildi" başlığıyla verdiği haberde kısaca şöyle değinmektedir: "Uluslararası kuruluşların, saldırı-

gan Türk ordusu ve devletin eylemini mahkum etmesini isteyen pankartları taşıyan göstericiler, Türk Hırlığı karşısında bu ülke aleyhine sloganlar haykırarak göstericiler, Hırlık karşısında, Hırlığa girmek için çabaladılar. Fakat bölgede bulunan polis kuvvetleri göstericilere engel oldular. Hırlık çevresi ve Ferdowsi caddesinde trafik uzun süre aksadı. Gösteri sonrası, Tahran Radyosu olayı şu şekilde duyurmuştur: "Takriben 300 kişilik bir Kürt grup, Türk Hırlığı önünde, bu devletin son saldırılarını protesto etmek amacıyla bir gösteri düzenledi. Grup, insan hakları örgütleri ve Birleşmiş Milletler'in olaylara seyretmemeleri için çağrıda bulundu."

Ulusal Kongre, Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemizde Güçlü Bir Adım...

Başarılı 12. sayfa

Ulusal Kongrede birleştirme-lerdir. Mücadelemizi büyük bir emekle bu düzeye kadar yükseltmeyi bilen tüm halkımız, onun iletileşmesinin önemli bir adımı olan Ulusal Kongre çalışmalarına da aktif olarak katılmalı, bu temelde örgütlenmesini ve mücadelesini geliştirmelidir. Bu vesile-

yle, tüm yurtseverleri, bütün parçalarındaki ve yurt dışındaki halkımızı bir kez daha, güçlerini ulusal kurtuluş mücadelesinde birleştirmeye, Cepheleşme ve Ordulaşma atılımına aktif olarak katılmaya ve tarihimizin en önemli zirvelerinden birisi olan Ulusal Kongreye kendi iradelerini katmaya çağırıyoruz.

- Tüm Gücümüzü Kürdistan Ulusal Kongresinde Birleştirelim!
- Cepheleşme ve Ordulaşma Yolunda Kararlılıkla İlerleyelim!

Savaş Esirleri Bir Kez Daha...

Başarılı 1. sayfa

protesto etdiklerini ve sınık sandalyesine kendileri şahsında Kürdistan halkının değil, tersine sömürgecilerin oturtulması gerektiğini, bu nedenle mahkemeyi kabul etmeyeceklerini, faşist cellatların suratlarına haykırarak ve sergiledikleri bu kararlı tutumlarıyla sömürgeciliği yağdırmışlardır. Savaş esirlerinin kararlı tutumu karşısında çığına düşen sömürgeciler, sergilenen direniş bastırmak istemilerse de tüm çabaları sonuçsuz kalmıştır. Bunun sonucu, iskence ile dışarı çıkarılan savaş esirleri, mahkeme kapısında ımrata, han Mehmet Çirgin ile karşılaştığında teslimiyete ve ihanete duyduğu soylu kin ile saldırıyor. Fakat sömürgecilerin müdahalesiyle Mehmet Çirgin alçağı yaralı olarak kurtarılmıştır. Bu direnişte de görüldüğü gibi, sömürgecilerin savaş esirleri şahsında halkımıza dayattığı hiçbir uygulamanın başarıya ulaşamayacağı bir kez daha kanıtlanmıştır.

Sömürgecilerin El Atığı Her "Umur" Kapısı, Kendileri İçin Bir Felaket Kapısı Olacaktır

Özellikle son dönemlerde direnişin alevlendiği ve yankısını dünyaya duyurduğu Adana Cezaevi Direnişi, sömürgecilerin otoritesini sarsan ve vahşi uygulamalarını teşhir eden bir direniş merkezi durumundadır.

Sömürgecilerin, genelde uyguladığı vahşi iskence metodları, idam cezaları, kat-

hamları ve "umut" kapısı olarak ele aldığı pısmalık yasası" Adana Cezaevinde bulunan savaş esirlerinde en acımasızca uygulanmış. Fakat istenilen sonuç alınamamıştır. Bunun sonucu, son çare olarak direnişi parçalama yöntemine başvuran, özellikle direniş önderlik eden savaş esirlerinden 60'ın Eskişehir 1. tipi cezaevine dağıtılmıştır. Bu uygulamadaki amaç çok nettir. Geçmişten beri sömürgeciler, direniş bastıramadıkları alanlarda, direniş önderlik eden öğeleri tecrite almak ve baska cezaevlerine dağıtarak zindan direnişlerini güçten düşürmek ve böylelikle de teslimiyeti egemen kılmak istemektedirler.

Ama, düşman şunu çok iyi bilir ki, artık eski isyanlar dönemi olan 1920-40 dönemini yaşamıyoruz. Geçmişte bu tür uygulamalar kısmi oranda başarılı olabiliyordu. Fakat günümüzde hangi yöntemle bastırılursa vurulsun, direniş alevi gücünden hiçbir şey kaybetmeyecek ve daha da gürlecektir. Direniş bastırmak ve gücünü düşürmek amacı ile diğer cezaevlerine dağıtılan savaş esirleri, güttikleri her alanda, direniş bayrağını "Direnmek Yaşamaktır" sloganıyla yükseltmesini bileceklerdir. Geliştirilen son uygulamalar, birkakımlı direnişin bastırılmasına hizmet etmeyi, tam tersine direnişin daha da yaygınlaşmasına hizmet edecek ve böylelikle sömürgecilerin el atıkları bu "umut" kapısı da kendileri için bir felaket kapısına dönüşecektir.

Geli dost ü hevalan!.. Xûş û birayên xebatkar û...

Destpek rûpela 20'an de

gariya Netewa Kurdistan li ber çavane. Dê emê çawan di nava rêzên Eniyê de hêzen xwe bikin yek. Ev karê wê komcîniyê û pewiste ku em xwe bi van pîrsan mijûlbikin.

**Dost ü hevalên xebatkar ü şoreşger!
Hêzen Netewa Kurdistan!**

Nayê ji bir kirin ku, hinek komele ü rêxistinên (organizasyonên) Kurdan yên ku giraniya karen xwe li derveyî welatê xwe dikin, di nava xwe de ü bi hinek hêzen Tirk re yên xwe çep dibinin ü dinasin, peyman ü hevkarî pêda kirine... Ev ji bingeheka dine ji bo xebata gele me li diji faşizma Tirk. Tişteki nexirabe, heke bi navê çepitîyê rê li pêş şerê serxwebûna Kurdistanê neyê girêdan. Ez ji xebatkarên wan hêzen Kurd dipîrsim: Gelo? Xurtbûna şerê li Kurdistanê iroj tevgera we li diji faşizmê xurtidike an jardikey?

Pirseke din ji eve: Ma hûn çawan dikarin bêhtir rista (rola) xwe li diji faşizmê bileyzin? Li Kurdistanê an li derve?.. Ma xebata PKK ne li diji meûnge-rên (kolonyalistên) Tirk? Ne li diji faşizmê ye?..

Lewma ez dibêjim ku pir giringe em pîlanên di-min ü hevalbendên wan yên faşist bişkinin. Rêyeka diwar ü dirêj li pêş me ye: Şoreşa Kurdistanê bo serxwebûnê pêşve bibin... ü di vir de giringiya ERNK xwe diyardike.

Min di destpêka gotina xwe de got ku, pêwiste em bo "Mecliseke Netewî a Kurdistanî" bixebitin. Bi rasti ERNK gaveke xurt ü yekemine di vê warê de, ji ber ku hevkarî di nava mirovên xebatkar ü niştîman-perwer de xurtidibe. Di nav refên ERNK de yekitiyên

- * Biji berxwedana xebatkarên Kurd yên di heps ü zindanan de li diji faşizmê!
- * Biji şoreşa gele Kurd bo serxwebûn ü azadiyê!
- * Biji xebata PKK bo eniyeka netewî a fireh ü demokratî!
- * Mirin bo kolonyalizmê ü emperyalizma cihanê re!

Köy Korucuları Avrupa'da mı?..

Başaralı 9 sayfa

diri, broşur ve dosyalar hazırlamakta ise, sözkonusu güçler de Komkar. Peşeng vb. adlarla aynı içerikte yazı ve dosyaları el altından Avrupa'da ilerici-demokrat kesimlere ulaştır-maya çalışmaktadırlar. İsimler Anadolu Basın Birliği, Komkar, Kurdistan Press, Peşeng gibi çeşitlilik arz etmesine rağmen, içerik aynı olmaktadır. Bu güçlerin çocukları yeni de değildir. Hatırlanacak olursa, daha 15 Ağustos Atılımı öncesinde ülkeye giriş sürecinde bu teslimiyetçi kesimden bazı illah olmazlar TC ile ağız birliği içerisinde "PKK'nin terorist olduğu"nu

ispatlamak! için birtakım hummalı faaliyetlere girmişlerdi. Fakat, sırtlarını dayadıkları istişe gibi emperyalist güçlerle birlikte ne durumlara düşüklükleri tayla soze gerek-sinme duymayacak şekilde ortadadır.

Bunun dışında ulusal kurtuluşçu çalışmaların engellen-mesi için ihbarçılık, içişleri Bakanlıklarına başvurma, dosya sunma vb. yöntemlerle de işbirlikçiliklerini sergilediler. Emperyalist çevrelere sığınan hatın-uşaklar, onların kucagına oturarak, "Biz Türkiye'yi bilmek istemiyoruz, PKK teroristtir, aynı bir devlet istiyor" diye bilmektedirler. Öyle ki

emperyalist ülkeler dahi, KUKM ve öncü gücü PKK hakkındaki iddialarını bu kesimlere dayandırmakta ve alıntılar yapmaktadır. ARGK birliklerinin Newroz kampanyası boyunca TC'ye indir-diği darbeler ve Kurdistan sorununun uluslararası arenada guncelleşmesiyle birlikte Alman devletin dış politika-sına perspektif sunan bir dergide, "İçerde ve dışarda Kürt mücadelesi, devrimciler ve mil-liyetçiler" başlığıyla yayınla-nan geniş bir yazıda Kurdistan sorununa ilişkin politika ve bakiş açılarını ayrıntılı bir biçimde ortaya koymaktadırlar. PKK'ye ilişkin de geniş yer verilen yazıda, hain-uşak takımının iddiaları onaylanarak şöyle denilmektedir:

"PKK marksist-leninist bir partidir. 1978'lere kadar Apocu-lar olarak tanınıyordu. Komünistleri ise sosyal revizyonist

olarak yargıyor. İdeolojik ve pratik düzeyde askeri hedeflere, polise yönelik küçük eylemler düzenleyen PKA, Türkiye'de halk savaşını gerçekleştirmek istiyor. TKSP bu politikadan dolayı PKK'yi eleştiriyor. Diğer küçük gruplar gibi TKSP de gerilla mücadelesini düşün-menin dahi çok erken olduğu ve Kürt halkının politik olarak örgütlenmediğini belirtiyor. Aynı zamanda PKK'nin Türk istihbaratına korunduğu ve kendi saflarındaki şiddet kullandığını belirtiyor. PKK'nin yayın-larını okuyan PKK'nin aşırı bir grup olduğunu görür..." (25.3.1987)

3-5 Nisan arası tarihlerde Brüksel'de yapılan "ikinci iltica hakları için Avrupa sem-pozyumu"nda ise hain-uşak takımının provokatif çıkışı hezimetle sonuçlanmaktan kurtulamadı. Uluslararası ni-teliği olan gündemin bir mad-

desini Kurdistan teşkil etmek-teydi. Bu maddede Kurdistan adına konuşma hakkı ise Kurdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin bir üyesine veril-di. Toplantıda hiçbir yeri olmayan hainler, TC'nin yöntemi ile iltira, yalan ve kulisler geliştirerek, ulusal kurtuluş mücadelesinin bu platformda sesini daha güçlü duyurmasını engellemek iste-diler. 3 Nisan cuma günü yapı-lan oturumda konuşmadan sonra bu zavallı yaratıklar,

"Bizim kullandığımız, PKK, ERNK terorist bir örgüttür. Burada teroristleri konuş-tur-dunuz" deyip mücadelemizin öncü güçlerine dil uzatıp küstahlaştılar. Bunun üzerine hemen söz alan çeşitli Avru-palı dost örgütler, "PKK'nin faşist cuntaya karşı direnen tek örgüt olduğunu, bu mücadelemiz hakk ve meşru olduğunu" dile getirerek sözkonusu gücü teş-hir ettiler.

Boylelikle sömürgecilerin yüzyıllardır halkımız üzerine örmeye çalıştıkları terdit du-varlarına bu zavallı yaratıklar da katılmaktadır. Biri ken-di açık kılığıyla lehin yapa-ken, diğeri farklı bir maskeyle bunu yapmaya çalışmaktadır. Her ikisinin ortak yanı ise, PKK'ye, KUKM'ne ve direnişe karşı olmaktır. PKK'ye karşı olmak, bu güçleri sömürgeci-lerle bütünleşmeye kadar gö-türebilmektedir. Gelişmeler, halkımızı dünya kamuoyun-dan terdit etmeye yönelik Türk devletinin ve hain-uşak takı-mının çırpınışlarının yenil-giye mahkum olacağını gös-termektedir. Gelişmelerin diğ-er yönü ise, artık ilerici insanlığın da gerçekleri farke-derek, halkımız lehine bunla-ra karşı tutum takınabilme-sidir.

"Kürdistan Devrimi'nin Her Başarısı..."

Başaralı 16 sayfa

daha çok faiz alır, böylece kapitalist-ler mühendislere, hukukçulara ve bilim adamlarına daha çok ihtiyaç duyarlar. Böylece onların (aydınların) gelirlerini artırılır. Yabancı ülkelere alınan faizler çoğunlukla tekeleci hur-juvazinin cebine girmesine rağmen, değişik biçimlerde aydınlar da bunda avantaj sahibidirler. Ya da bundan avantaj heklemeaktadırlar. Böylece aydınlar işçilere göre milliyetçi şiarlara erken kapılmakta, yanılmakta ve etki-lenmektedirler. Bizce bu, KUKM ile dayanışmanın örneğin Nikaragua'ya oranla daha zayıf olmasının nedenlerin-den bir tanesidir. Bu durumun benzeri edilmesi ancak: Batı-Alman kamu-oyuna yönelik KUKM'nin amacı üz-e-rine, yine özellikle Kürt halkının durumuna, AET'nun ve özellikle de Alman devletin gerici amaçları üz-e-rine sabırlı, aydınlatıcı ve ısrarlı bir bilgilendirme çalışmasının geliştiril-mesi ile mümkündür. Bu çalışma-larda yeralmak tüm Batı-Alman devrimcilerinin bir görevidir.

Berxwedan: Berxwedan aracılığıyla Kürt halkına iletceğiniz bir mesajınız var mı?

Cevap: Batı Alman devrimcileri Kürt halkı ve onun kurtuluş mücadelesi karşısında büyük sorumluluklar taşı-maktadır. Nitekim Alman ser-

mayesi Kürt özgürlük savaşçılarına karşı çok sayıda suç işlemiştir. Bunlar Wilhelmci Alman İmparatorluğunun Osmanlı sultanlığına desteklerinden başlayarak — bu ittifak her ne kadar sevindirici bir biçimde iki gücün yenilgisi ve Osmanlı İmparatorlu-ğunun çöküşüyle sonuçlanmışsa da — büyük Türkçü Kemalizmin iki savaş arasında ve sonrasında emperyalistler tarafından desteklenmesi, devamla NATO içerisinde FAC'nin Türkiye ile "özel ilişkileri", FAC'nin "Türkiye'ye yardımı", FAC'nin 1980'deki askeri darbenin hazırlık ve uygulanmasın-daki rolü ve son olarak FAC'nin devlet organları tarafından Kürt özgürlük mücadelesine karşı kullanmak üzere Türk, sözümona "anti-terör timle-rinin" eğitilmesi biçiminde olmuştur. FAC emperyalizmi sizin temel düş-manınız olmasa da, en azından ortak düşmandır. Kürdistan halkına ve UKC'niz ERNK'ye başanlar diliyo-ruz.

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Kaiser Str. 151

Ödeme Adresi:
BfG: Bonn
Konto Nr: 1205242100
BLZ: 38010111

Danimarka
Avusturya
İngiltere
Hollanda
Belçika

8.- dkr.
18.- s.
0.80 £.
3.- hfl.
60.- bfr.

Norveç
Fransa
İsviçre
İsveç
Avustralya

6.- nkr.
6.- ff.
2.50 sfr.
6.- skr.
3.- \$

Impressum: M. Atar, Göttinger Chausse 75, 3000 Hannover 91

“... Qada xebatê li ber deriyê we ye. Werin di vê meydana de govendê bigrin...”

Navê min niha melle Xerib'e. Temana min gihîştîye 39 salan. Li Kurdistanê Bakûrêrdîma Botan, ji binemalê jar, rêncêr û Kurdperwer hatime dinê. Ji zarokatiya xwe, heta temana min gihîştîye 21'an ez bi xwendina olî mijulbûme. Geh li nik bavê xwe, geh ji li nik melayên Kurd, weki hemû xwendevanên olî li Kurdistanê bi hejari û belagazi min dixwend. Piştî ku min dawî bi xwendina xwe a olî anî û min icaze wegirî, li gundekî Kurdistanê bûm mela. Min ji ji derve diplomên dibistana bingehîn û navendî standin û bûm imamê resmî. Bi destura dewletê min panzdeh salan imameyê kir. Lê, ji ber ku ez mirovek welatparêz û Kurdperwer bûm, perên dewletê nekarin min ji yarmetî û baweriyên şoreşgerî bidin guhurandin. Di nav refên gelê xwe de her tim min xebateke şoreşgerî pêşve dibir. Li diji zilm û zordariyê dixafim. Gelê xwe hişyar dikir. Rêça rizgariyê ji bin nîre dilitiye bi wan dida naskirin. Mil bi mil bi şoreşvanan re xebat ji bo serxwebûna Kurdistanê dikir. Gundî û rêncêr hişyar dikir. Dema xutbê de, şin û şahiyên de prope-xende dikir.

Heta cunta faşista leşkerî hate ser hukum, min xebata xwe berdewam kir. Çend caran hatim girtin û berdan. Dema hilpişkîna panzdeh Tebaxê a piroz ji aliye mîrxasên PKK ve destpêkir, cunta faşista leşkerî destên xwe yên gemar û qirêj zêdetir avêt pêşîra welatparêzan. Wanan digirt û dibir davêtîskencxanên ku hatibûn hazîrkirin; lêdan û hingavtin li wan dikir. Ji ber ku ez ji yek ji wan welatparêzên Kurdistanê bûm, ez ji ji lêdan û hingavtinan bêpar nemam. Piştî min de seqetî peyda bû. Lê ez gelek berxwe ve nakevim. Heta ez dikarim bêjim ku ez vena ji xwe re şeref dibînim û pê keyfxweşim. Ji ber ku, heta em nexweşiyê û pikolîyê sexsem nebinin, serxwebûn û azadî ji me re çenabe. Gotinekê bav û bapiran heye, dibêjin: “Heta nava destên te rêş nebe, tama devê te ji xweş nabe.”

Daxwaziyeke min ji hemû seyda û melayên Kurd eve ku, leztirîn destên xwe bavêjin destên hev û li dora refên şoreş xwe berhev bikin, pêşve herin. Ji bona rizgariya Kurdistanê bixebitin. Lewra ez ve daxwazê ji wan dikim, ji ber ku ev daxwaz mafê mine: heval û hemkarê minin. Divê iroj, delametên xwe ji ser xwe rakin û rêya rast nişanê gelê xwe bikin.

Niha ez tîme ser armanca dilê xwe: Armanca min eve ku, ez bang li hevalên xwe dikim, yên ku bi salan ez bi wan re xebitîme û ciwaniya xwe bi wan re buhurandiyê; ji bona serxwebûna Kurdistanê gazi wan dikim. Me soz daye û me gotiye: “An Kurdistan an neman!” Gotinên min yênjêrin, gazikirîneke rêwiyek rêya serxwebûn û rizgariya Kurdistanê ye. Gazikirînekê ji bo hemû welatparêz û şoreşgerên Kurdistanê ye. Ez welatparêzekî Kurdîm û bi navê welatparêziyê gazi dikim! Gazikirin mafê min û hemû welatparêzane. Evên ez dibêjim, ji xwe re delamet (wacib) dizanim, û vê delametê ji ser xwe radikim, deqene sibê gelê min nifrin li min nebarine û diroka Kurdistanê de navê min bi bêbextiyê li

qelemê nekeve. Ji ber ku, min ji destpêka ciwaniya xwe heta bigihî kalbûn û mirina xwe sozek daye. Ez xwediyê vê sunda xwe me, ku ez bêbextî bi gelê Kurdistanê nekim û bi qasî jiyana min heye nehêlim xiyane bêtin kirin. Jiyanê xwe ji bona serxwebûna Kurdistanê ji bin nîre stembariyê, bidim serfikirin. Hêviya min ji hemû şoreşvan û welatparêzan eve ku, baş li gotinên min biderin û destên xwe deynin ser bextên xwe û rastiyan bibêjin. Ne ku çavên xwe bigirin û li duv karên xwe yên rojê bibezin. Lewra mafê gelê Kurdistanê li ser me heye, ku em rêya rast bi wan bidin naskirin. Ji bona rizgariya wan ji bin zilm û zordariyê, em ji wan re bibin reber. Ne ku em bibin mafê û doqik ji bo neyaran û bibin qirî û xwina gelê xwe bimijin. Divê em baş temaşê bikin! Gelê Kurdistanê nexweşe. Dermanê serxwebûnê, xwina zelal a pêşmergan û şoreşvana ye. Heke ku ev derman li nik me biqede, nebe ku em herin ji biyanîyan bixwazin û neyare xwe em deynin bin balgihên serê xwe, ew neyare ku derziyên jehrê bi wan re heye.

Vêca! Durketinê ji şoreş û bazdan, karê tirsoneka ye. Serjêrî serî tewandin ji neyare, ne karê mîr û mîrxasê ye. Gotinekê Kurdan heye dibêje: “Jina bi mak-kertî ne tu jine!”

Hevalên delal! Vaye qada xebatê li ber deriyê mala we ye! Werin di vê meydana de govendê bigrin! Daxwaza gelê Kurdistanê ewe ku, hûn hemû weki birabin; destên we destê hev de be û weke diwarekî ji pola li hember dijminên Kurd û Kurdistanê rawestîya bin. Axa Kurdistan a paqîz rizgarbikin û Kurdistanê bo neyaran bikin goristan!

Werin! Vane birayên we pêşmerge û hogirên HRK li hember neyaran rawestîyane. Şerêki beeman pêşve dibin. Daxwaza wan ji ji we ewe ku, hûn ji mil bi milê wan re li hember dijminan şerbikin û keyfa gelê xwe bi yekîti, birati û dîloziya hêzên Kurdistanê geşbikin! Da bibe tîrs û lîrîzin bikeve nava dilê neyaran. Bila hev-girtina we bibe mina gulîyek û di cergê wan de bê çikandin! Hevdu xapandinê din bese!

Vaye dema rastiye hatiye! Ê din çewtî û nerasti tu feyde nade? Vêca, heke raste hûn ji bona gelê Kurdistanê serxwebûn û azadiyê dixwazin, pêwîste hûn dur nescînin û li diji vî şoreşê nexebitin. Lewra ev şoreş, şoreşa gelê Kurdistanê ye. Bivî gelî ev şoreş hatiye rakirin û tê kirin, ew gelê ku tîvingê dide milê kuren xwe yên delal û rêdike çiyayên namusê. Ew gelê li dora vî şoreşê dilan girtiye û şev û roj dixebite. Agirê hilpişkîna panzdeh Tebaxê a piroz bi hebûna vî gelî hatiye pêxistin. Heke hûn dixwazin ev netewê rizgar bibe, divê hûn ji werin gurrîna xwe bînin bavêjin nava vî agirî!

Îro li Kurdistanê du rê hene, a sîsiyan nîne; an şoreşgeriya rast heye, an jî hevaltiya neyaran û serî çemandin heye. Ev gazikirin bêtir ji bo hêzên Kurdistanê, ji bo wan kesên ku li dora DDKD û PPKK berhevûne ye. Lewra mafê min bêtir li wan heye. Ji ber ku ciwaniya min bi wan re derbasbûye û mafê gelê Kurdistanê li ser wan pîr heye. Ji partiyên Kurdistanê Bakûr,

partiya kevintirîn ewin û berî her partiyê ewan şehîd dane... weke Dr. Şivan, Çeko û Brûsk û gelek şehîden ditir ji...

Birayên delal hûn tîgihiştne û zanane! Ne were ye ku, hûn nizanin. Hûn hoyên Kurdistanê gelek baş dizanin û hûn dijminên Kurdistanê ji rind dinasin. Hûn dizanin ku çuqas dijmin li dermafê gelê Kurd, bê rehmete. Hûn bi xwe ji min çetir dizanin ku, em dikarin mafê xwe tenê bi koteka xwe bîstînin. Divê hûn xwe ji xeyalperestiyê derînin. Bi xeyal û xwennan em nagihîjin tu hedefan. Divê hûn ê din nebêjin, ger wehabûya, wê wehabibûya! Giringe hûn ji vî şerî dur nemînin, heke rastî hûn şoreşger bin. Lê heke şoreşvanî ji we re derbasîkirina rojê be, ew tiştêk dinê ye! Lê divê hûn baş bizanibin Kurd dibêjin: “Lawê derewin yekcar dixwe firavîn!”

Hevalên zana! Vaye gelê Kurdistanê welatparêz û zehmetkeşên Kurd her tim ji me pîrsa we dikin. Dibêjin, kanîne ew hevalên we yên digotin, “yên Kurdistanê rizgarbikin emîn”. “yên vî bari ji erde rakin her emîn”. “Dê ruçên xwe bi me diyaribikin! Da em we binasin. Ez bixwe, we baş dinasin. Lewra min ruyê xwe bi we re spîkir. Lê bele hej gelek mirovên dirist hene ku, heja bi we we tene xapandin. Ka bêjin, ka hûn çî dikin? Li ku ne? Em çî bêjin gele xwe? Magelo em ne bi hev re bûn? We ji min re digot: “xelasiya Kurdistanê di lula tîvingê de ye.” Ma ne hûn bûn we digot: “bawerîya me bi şerê çekdari heye.” Ma ne hûn bûn we digot: “divê em xwe ji bo şerê hazîr bikin.” Ma ne hûn bûn we digot: “bê kuştin û werankirina gund û malê Kurdistanê rizgar nabe.” Ma ne hûn bûn we digot: “ji se paran du par ji gelê Kurd biçin û parek bimîne, bese.” Ma ne hûn bûn we digot: “rêya me rêya Karkarane.” Ma ne hûn bûn we digot: “divê em bîrîz-garkirin lê ne bi destê şex û axan.” Ma ne hûn bûn we şev û roj gelê tehrîk dikir û gelek tiştên din digot? Ev gîştî niha bila li enişkekê bîminin. Hisabe wan paşê wê bê ditin. Lê ez dixwazim bizanibim, çima hûn xwedî li gotinên xwe dernakevin? An gotin xweşê lê kirin ne xweşê?!. Gotinekê me Kurdan heye dibêje: “Dibêje, le napêje!”

An hûn dibêjin, “me dema xwe bi wan hevalan re buhurand û hîle li wan kir!..” Baş bizanibin ku, heke hûn xwediyê vî fikrê bin, we hîle li xwe kirîye û tucar hîle li gel nîkarê bê kirin! Hisaba her tiştî nêzik an dereng wê bê ditin!..

Ma xelasiya Kurdistanê li Kurdistanê pêk tê an li Ewropa? Ma tîvingê divê li Kurdistanê bê peqandin an li Ewropa? Divê pêşmerge li Ewropayê be an li ser çiyayên Kurdistanê be? Pîrsa Kurdan li Kurdistanê wê bê helkirin an li Ewropa? Welatê Kurdan Ewropa ye an Kurdistanê? Ma şaraba Ewropa xwestîre an ava zelala zozanên Kurdistanê xwestîre? Ma goştê ku hûn li Ewropa ye dixwûn xwestîre an goştê berxên Kurdistanê?... Dê bersiva van pîrsên min bidin!..

Ez bixwe bersiva van pîrsan ji vijîdana wê û welatparêzan re dihêlim. Ka rast bêjin? Ka binin bira xwe? Ka ev kirînen hûn dikin û didin kirin, fey-

deyek ji bona gelê Kurdistanê tenin an ne? Heke raste hûn şoreşger û welatparêzin û heke raste hûn ji bo rizgariya Kurdistanê dixebitin, divê hûn bi gelê me bidin zanin ka hûn çî dikin û ka rêka we çî ye? An hûn niha kirînen xwe diveşêrin û dimînin li benda carek din? Heta ku rewş ji we re disa xweş bibe û “efû” bîr derxistin. Daku carek din hûn derkevin meydana û kesen weke bêbext û xweşroşê Omer Çetin, bînin bikin serokê xwe. Dure xwe hilavêjin qadan û bo kurê Îsmet û jina Ecevit re li çekikan bikun û bîvî avahî serxwebûna Kurdistanê bixwazin. Bila herkes baş bizanibe ku, gelê canfida ê Kurdistanê vî sixletê nade tu kesî. Nahaê ku bi sernivîsa wî bê leyistandin. Ji ber ku ez û gelê Kurd di van gotinan de mafdarî û mafê me heye, ez van gotinan dibêjim. Emê hesabê ji herkesî bigrin û bîstînin. Ji bona vî hisap dayinê, ez ji amade me.

Ez û gelê xwe di nav şer de ne. Me li hember dijmin rawestîye. Roj bi roj şehîden me dikevin axê. Ka hûn ji li xwe binêrin, li ku derê ne hûn çî dikin. Ma ne hûn bûn we digot: “An Kurdistan an neman!” Werin dextê hati çandin, şin bûye, gihîştîye û simbil dide! Kanîni das û çakuçên we? Vaye neyar hindek serqut kirîye, hinek ji şewitandîye û vaye behrek ji bi destê mîrxasên Kurdistanê, pêşmergên PKK tî hilarin.

Dibe ku Ewropa niha ji were xweşê. Lê wê rojekê bê ku, wê Ewropayî bêjin hûn kine, çî dikin û çî kirîye. Wê deme bersiva wê wê çibe? Hûnê bi kîjan ruyê bersivê bidin? Lê heke hûn bêjin emê bîr, lê şertên me hene; ji bîlî hevaltiya neyaran û biratiya wan, şertên we çîbin bila be, bi çî awayî û baweriyê be bila be, werin. Vaye Eniya Rizgariya Netewa Kurdistanê avabûye. Ji bona rizgariya Kurdistanê hûn ji û hemû kes ji dikarin lêkevin cephê. Kurdistanê Kurdistanê Kurda ye, ne a parî û hezan e. Birati hebe, cîhê herkesî te de heye. Gelê Kurdistanê peymandarê wan kesayê ku ji bona azadiya Kurdistanê dixebitin, neyare wan kesayê ku bêbextiya Kurdistanê dikin. Tu kes nikare xwe ji ber lapên gelê xelas bike. Heke hûn dibêjin hej şert negihane, şerê çekdari bila bê seknandin û pêşmerge bila xwe paşê bîkşînin û paşê emê bîne, ez çî dibêjim xwe hevqas aciz nekin. Li cîhê xwe runin. Ew cîhê hûn lê dimînin, li we pîroz be. Lew daxwaza we bicîh nayê. Ev tişt nabe. Ev şer navemire, ger dinya hemû lê bixe. Ev tekoşîna ku gelê Kurdistanê daye destpêkandin û pêşve dibe, û lawên xwe yên keleş bo Kurdistanê fîda dike; wusa gihaye vî gonaxê û namîre. Gelê me dest avêtîye çekan û şerê neyaran dike. Ka hûn li ku derê ne? Vaye jinan PKK ji dest avêtine çekan, di şer de mil bi mil bi pêşmergan re di-tekoşin. Ê din gotin nîmaye. Hûn ji weke mîran rahêjin tîvingan û werin welat! Milên xwe bidin milên birayên xwe û hûn ji şerbikin. Deqene welatê me zutir rizgar bibe.

Ne ku hûn bawer bikin, Kurdistanê be wî rizgar nabe. Gelê Kurdistanê gihîştîye wê qasê ku, bikaribe xwe ji bin destê mejokdaran rizgar bike û serxwebûnê destê xwe ve bîne.

Hevalê We Melle Xerib

Serok, rêheval Abdullah ÖCALAN ji ber sedema Newrozê silavnameyek hinarte gelê me

Destpek rûpela dawiyê de

diroki yên taybetiyên wan yên dij-şoreşgeri yên li diji tekoşîna serxwebûn û azadiya gelê me ne û bi kîjan awayî ev derdor, kîjan zehmetî li peşîya yekitiya gelê me a netewî avadîkin û herwusa girêdanên wan yên bi Komara Tirkîye û emperyalîzme re, ji hemû alîyan ve ronîkir û bi delîlan dani holê.

Rêheval Abdullah ÖCALAN ku got: "Partiya me û gelê me li diji dijîminên xwe wê bi biryartir bîtekoşin", dure duxuyankir ku, li bin ronahîya hedefên berçav ku Komcivîna Partiyê a Sewemîn de hatine danîn. Partiya me û tekoşîna me domanên hilpişkinên nûh yên rojenin bi serkeftinî kutane û li diji dijîminên ji her babetî, wê tekoşîneke diwartir be dayîn û nexasim, pêşketinên berçav delîlên ve yekê ne ku pêşketin bi vi awayî wê bidomîn, û pêşketin, bêhtirîn di rêya sod û berjewendên gelê me de wê pêşde hurin. Paşê, bikaranînan berçav yên metîngerîya Tirkên faşîst û garanên ordiya wan li Kurdistanê, anî zîmen:

herweha axafa xwe de yekcar din diyardir ku, tu gunehkari û tu bebextiya li diji gelê me û mirovatiyê bî ceza wê namin, bersiva wan a hewceyê li gora cih û rewşa wan bîgotin wê bî dayîn.

Rêheval Abdullah ÖCALAN ku taliya axafa xwe de bang li hemû hêzên dij-emperyalîst, gelê Tirkîye û xebatkar û militanê Partiyê kir, vî silavname hinarte gelê Kurdistan:

"Gava em niha dikevin domana Newrozê nûh de, Partiya me û gelê me diroka me de, qonaxê gelek pêwîst dijin. Partiya me, bi alîkari û hevkarîya We a gewrê û dorfireh, bi haydariyên We yên heja, li ser bîngeha amadekariyên mezin dikeve vî qonaxa diroki. Damezrandina Artêşa me a gerilla, li ser bîngeha bîcihanîna ve avakirîne pêşve birina tekoşîna me a çekdara diroki. Damezrandina Artêşa me a gerilla, li ser bîngeha bîcihanîna ve avakirîne pêşve birina tekoşîna me a çekdara ber bi qonaxêke bilindtir ve, delameteke rizgarixwaziya netewî a rojenin û pêşemîne. Hun gelek ronî û haş dibînin ku, metîngerîyên Tirk û hinde derdorekî babetî yên hevkarîyên dijîmin, xebatên çawa birêve dibin, ji bona ku

gelê me nekarîbe artêşêke wusa avahîke û nekarîbe tekoşîna me a çekdara bîgîhîne merhela serê gerilla. Nexwe, her mirovê gelê me ê dilsoz û diler, giringe ji her aliyê ve hevkarîya xwe ji bo xebatên karvaniyê yên Partiya me yên li ser rêya avakirîna artêşa gerilla, pêşêşbîke; bîcihanîna vî yekê bi renga delameteke niştîmanperweriyê ji xwe re bîngeh bigre û pêre ji vîna, bi renga derbêki pêwîst ku li dijîmin wê bîkeve, bibîne.

"Girêdayî bi damezrandina artêşa me a gerilla, em dikevin domana bîreksistîna eniyeka fireh ji. Rojên pêşîya me de, wê gelê me bîkeve rêya avakirîna gelek yekitiyên eniyê yên curecure. Bi taybetî yekitiyên me yên girseyî, merhela avakirîna xwe de ne. Li welat û derveyî welat, rewşa pêşvebirina vî xebatê jîyankirin. Şîyarîya gewrê, ku libazîyên me derxistîye holê, digel xwe delameteke mezintir datîne pêşîya me, daku em xwe bidin xebatên rêkxistinkirinên xurttir. Em bang li gelê xwe dikin, ji bona

ku ji her demê bîhtir hima xwe tevli van xebatan bike, tekeve van rêkxistin û bîn hoyn heyin, xebata mezintir deyne hole. Her mirovê ku endamê gelê me ye; çî ciwan û çî kal, çî jin û çî mer, çî karker, çî gundi û çî ronakbîr, her kesê ji her bîrên gelê me, giringe xwe bîghîne yekitiyên xwe û di nav refên Eniya Rizgariya Netewî Kurdistan de cîhên xwe bigrin û ji bona vî armancê, gaweke din pêşve herin.

Partiya me afirandkarê vî domanê û herwusa hêza pêşengê vî domanê ye; wê ji niha û pêde wê ji xwe re bîngeh bigre ku, vî pêşengîya xwe, bi taybetiyên pêşveketî bidomîne. Ev rêberî vî serokatî, wê rîsta xwe di barên ramyarî, konevani û leşkerî de gihayitir bîrewe bibe, wê rind bizanibe ku, tekoşîna me li gora qonaxa bîdestve ketî, bi serên babetî pêşve bibe. Partiya me a ku taybetiyên serokatîyê bi renga bîhtir pêşveketîyê ji xwe re bîngeh digre, wê vîna ji bizazîyên gerilla yên li welat heja zeminên diplomatîyê yên li derveyî welat, dorfireh

bike. Derfetên pêşketinên konevani yên pêwîsttir, di cîh û dema xwe de, wê derxîne holê; yekitiyên gelê me yên xwerutir avahîke. Wê bi bal, xwe nêzîkî hertîştî bike. Ji bona vî yekê, wê bî xebaîkeke gewrê, bi daxwaz û kar, wê bîbe merkeza komutaniya gelê me a hikartir û wê vîna bi serbixê. Partiya me, a ku bi qinyateke wusa xwe dilivîne, bange hemû gelê me, tevli ciwan û pîramêrdan, jin û mêran; bange hemû mirovên Kurdistanê vî welatperwer, tevli karker û gundi, xort û jin, esnaf û memuran dike, ji bona ku xwe di nav refên Eniya Rizgariya Netewî Kurdistan de bîghênin hevdu, li welat û derveyî welat di nav yekitiyên Eniyê û di nav refên Artêşa Gelê de xwe bîreksistîn bikin, li diji dijîminê me ê hov û dirinde, bi şahî, serbilindî û hogirî û bi hemû gengazên xwe bîtekoşin, hebûna me a netewî û gelê bîparêzin, li ser rêya serxwebûn û azadiyê xwe tîxin nav serên diwar, xwe bi renga aktîfîr û çelengtir tîxin nava domana vî tekoşînê."

Ev axafa jêrin a heval Cankurd, di komcivîna "Akademiya Kurdan" de hatiye kirin:

Gelî dost û hevalan! Xûşk û birayên xebatkar û şoreşvan!

Di van 10 salên dawiyê de bi sedan xebatkar û şoreşgerên Partiya Karkerên Kurdistan (PKK) li ber darê darvekirinê serbilind rawestiyane. Bi hezaran di bin îşkence û tariya zindan û bende xaneyên dijîmin de, berxwedana xwe a bi rûmet berdewam dikin. Bi sedan pêşmerge û şoreşvan şehîdbûne û bi hezaran li çiyayên Kurdistanê rêya gelê xwe bi fîdekarî û dilsozî, bi xwîna xwe vedikin.

Di nav rîzên PKK de û di nava şehîdên vî partiyê de, jin-law-navsal û pîremêrdan cîhên xwe girtine û bi karûbarên xwe radibin; roj bi roj hinek ji wan şehîd dibin.

Lê disa ji hinek kesên ku çavên xwe girtine û guhên xwe kehrkirine, xwe dane aliyekê û gotinên ji devê dijîminên gelê xwe belavdikin û dibêjin ku: "PKK komeke teroristaye. Derveyî xebata gelê me ye û wê di demeka nêzîk de hilweşe, tiştê jê namîne." Gelo! Ma ev kê ji xwe pêve dixapînin? Ma nabinin ku piraniya gelê Kurdistanê bawerîya xwe bi kîjan partiyê tene?

Ji hatina cunta faşîst vir de heya niha di seranserî Kurdistanê Bakûr de ji bo cihanê diyarbu ku, PKK diroka gelê Kurd bi berxwedan û fîdekarî, bi şoreş û serhildanê û bi hezkirîna gelê xwe ji nûhve dinivîse, piştî ku dijîminê har û faşîst belavkir ku Kurd û Kurdistan di bin navê Tirk û Tirkîyê de hundabûn. PKK bi hatina cunta faşîst, li hemû heremên Kurdistanê diyardir ku, ewe partiya serxwebûnê, partiya azadiyê, partiya berxwedanê û partiya tekoşîna çekdara li hember dijîminên faşîst û hevalbendên wan.

Nayê ji bir kirin ku, Hilgavîna 15'ê Tebaxê di xebata bakura Kurdistanê de gaveke nûjen bû. Piştî vemirandina şoreşên 1925'an, 1927'an, û 1937'an dijîminên Kurdan ber hevdu de beziyan û di guhên hev de gotinên xwe kirin. Di parlamentoyên welatên Ewropî de li ser Kurd û Kurdistanê danûstandin (diskusiyon) vebû. Rojname û kovarên Tirkîyan bi biyaniyan ji qehr û xeydê, rûpelên xwe bîderwam tîji kirin û li diji PKK li cihanê belavkirin. Hükûmeta

Ozal, êrişên leşkerî birin ser Kurdistanê başur û gundên me bombekirin... Ber Sovyetê ve beziya û xwe avête ber lîngên xwedanên xwe, welatên NATO. Gelek qompløyên bî fedî li diji PKK gerandin... Ma ev bûyerên ku li Kurdistanê dibin nayin ditin?

Gelî dost û hevalan!

Ez mirovekî Kurd lê ne endamê çî partiyê me. Lê bi çav û serî me. Ez dibînim ku ji me Kurdan re, ji me hemûyan re şermeke gelek mezine ku, di van rojên teng de em xwe negihînin hev û em nekaribin hêzên gelê xwe yên xebatkar û niştîmanperwer bînin ser hev û ji wan hêzeka mezin avakin. Gelek kesên dilsoz dipirsin: Çawa emê bikaribin karekî wusa giring bibin serî?..

Ez dibînim ku hinde bîngehên hevkarîyê û hevaltiyê di nava hêzên Kurdî de û di nava mirovên xebatkar de li ber çavên me ne:

1) Berî hertîştê, zordariya netewî a li ser tevayî gelê Kurdistanê heya vî rojê berdewame. Hemû qat û çînen gelê me ji ber siyaseta dijîminê me dinalin. Raste ku zordarî li ser çînen bînin weke karker û cotkaran diwartir, lê beguman hemû çînen din ji zordariya faşîst dibînin. Zîmanê me gîştan qedexeye. Rûmeta me tevan bi navê Kurdistanê ve girêdayîye û beguman em gîşt li ber çavên dijîminan yekin, ji ber ku em Kurdin.

Raste ku diheviya nava qat û çînan di tevgera netewî de xurte û hinde çînen kevneperest her xwe dane rex hêzên dewletê û bi aboriya wê ve girêdayine. Lê disa ji sod û berjewendên (meslehetên) wan gelek caran li dijî sod û berjewendên dewletê ne.

2) Wezîreki Komara (Cumhuriyet) Mihabedê bi navê Mîna'î Kerîmî, di sala 1980'an de gote rojnamevaneka (jornalisteka) Almanî: "Gelê Kurd serxwebûna xwe dixwaze, lê rêberên siyasî yên gelê me otonomiyê divînin!" Belê rastê! Gelê Kurd serxwebûna xwe dixwaze û jê re dixebite. Diroka xwe de tu

caran ji serxwebûnê pêve tiştêki din ji xwe re nekiribû amanc... Baş te bira me ku di salên xebata Kurdistanê Başur û di nava salên 1961-1975'an de pêşmergeyên qehreman li ser zinaran û diwaran: "an Kurdistan an neman" dinivîsin. Tu kesî ji wan ji bo otonomiyê şernedikir.

Armanca serxwebûnê, bîngeha duwemîne ji bîngehên hevkarîyê di nava hêz û mirovên Kurd yên dilsoz û xebatkar de.

Li bakura Kurdistanê ev amanc bi derketina PKK bû xwesteka gelê me, bû amanca eşkere a bî perde û çarîk. Bi hatina PKK rewşa xebatê hat guhartin. Hilgavîna 15'ê Tebaxê ev rêya bi şewekî şoreşger da ber çavan. Di vir de dikarim bêjim ku, PKK ji bo yekbûna amanca gelê Kurd ne tene bîngeha şoreşeka serxwebûnê amedekir, lê belê ev amanc bû karekî rojê. Xwîn di ber de te rîtin û şerjê re destpekiriye. Ne cunta faşîst û piştgirtên wê û ne ji otonomîxwaz dikarin gelê me ji vî rêyê vegerînin.

3) Avakirîna Eniya Rizgariya Netewî Kurdistan (ERNK) ji aliyê PKK ve di warê xebata siyasî û çekdara de, gaweke giringbû. Beguman hindek kêmasiyên avakirîne hebûn, lê kesek nikare iroj beje ku tiştêki wîlo di xebatê de ne giringe, bila em dev jê berdin û gaweke berûpaş ve vegerin.

Kurdên ku bo serxwebûna Kurdistanê dixebitin, parti û komelên ku bo vî amancê keftulefta xwe dikin û ji aliyê îdeoloji ve xwe ne weke PKK dibînin, bi rêya ERNK dikarin bi karûbarên xwe yên netewî rabin û destpêka şoreşê de cîhên xwe di nav rîzên gel de bistînin.

Raste ku ERNK pireke di nava refên PKK û gelê Kurdistanê de, lê ji aliyê din ve dikarim bêjim ku, ERNK pireke di nava hêz û mirovên xebatkar û şoreşê de. Ewên ku dixwazin pareka berpirsiyariya şoreşê hildin ser milên xwe, bîyî ku bibin endamên PKK deriyê ERNK ji wan re vekirîye.

Vêca li vir û di vî rewşê de giringiya Eniya Rizgariya Netewî Kurdistanê

Dûmahik rûpela 18'an de

Kiryarên li diji rejîma mêtîngera faşîst li derveyî welat didomin

Destpêk rîpela dawîye de

Kurdistan pêşve bibin. Ji dewletên ku alikariyên leşkerî û aborî didin faşîzma Tirkî xwestin ku, bi lez van alikariyan bibirin, û birawestînin: û bang li pêşveçûyî û demokratîkên welatî kirin ku, li pêşberê karbîdestiyên (rejîmên) xwe û alikariyên pêşkeşdîkîn bîdeng nemînin. Bi bawername û delîlan danînpêşîya çawan ku, çawan ev alikariyên leşkerî û aborî heta niha bo tunekirin û qirkirina gelê Kurd bikarhatine. Bi liv-

baziyên xwe yê karvaniyê (pratikê) de duxuyankirin ku, ev rewş bo navê mirovatiya pêşveçûyî a cihanê, rewşeke sedema fîhetî û şermiyê ye.

Hêjmara kovara me "Berxwedan" a bori de, me nûçeyên livbaziyan yê heta mîjûya 13'ê Adarê 1987'an weşandibûn. Lê ji ber ku birek ji van nûçan berdestê me nebûn, me wan neweşandibûn. Em niha disa berdewam dikin ku, van nûçan û agahiyên bûyêvan nûçêşî xwendevanên xwe bikin.

Livbaziyan rêveçûnan (meş) û vegirtinan

Roja 7'ê Adarê 1987'an, roja şemiyê, ji bo protestokirina, qirkirinê dewleta Tirk li diji gelê me, li pêşîya konsolosiyê Tirkî li bajarê Kopenhag'ê, livbaziyeke rêveçûnê pêkhat. 60 kes beşdaribûn. Bi duruşmên yekawazê û axaftinê konevani rêveçûn, heta pêşîya konsolosiyê doma. Welatperwerê, bi navê welatparêzên ji Kurdistan li pêşîya konsolosiyê Tirkî axafek ji bo girsên ku xwe komkiribûn û civiyabûn û dîhna xwe didan rêveçûnê kir.

Roja 7.3.1987'an li bajarê Nürnberg'ê ji livbaziyeke bikar hat. Dema beyanê de hêmareke bilind ji welatparêzên Kurdistan, nav wan de gelek jin û zarok ji, dora konsolosiyê Tirkî zivirandin. Dora seet nehan dest bi kiriyê xwe kirin û bi giyanêke şoreşgerî duruşmên li diji mêtîngeriya Tirkî û koma bîbext û xulam, bangin. Deh deqîqe piştî dest-

pêkirina livbaziye, polis hatin cihê rûdanê û dev ji livbaziye berdanê xwestin. Lê ji ber dilerî û biryariya welatperweran, polisan gawên pêşde avêtin û xwe tekîli rûdanê nekirin. Doma livbaziye de duruşmên weke: "Xwinê re xwin, bo her êrişê tolhîndan!", "Şuna yekî hezar, xwinê re xwin, ji bo her bidarvekirinekê re tohîldan!", "Kurdistan a meye, em jê der nayîn!", "Bimre cunta mêtîngera faşîst!" û "Bijî Partiya Karkerên Kurdistan!" li du-hev hatin qirandin. Herwusa axafên bi zimanê Almanî û Tirkî, bangên bo kedmîzên Tirkiye re hatin kirin û dewleta Tirkî a mêtînger hate pişangekirin û rabirin. Mafdariya Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan ji hêla welatêzan hate zimên û duxuyankirin ku, heta dawî ewê hevkarîya têkoşîne bikin.

Rêveçûna bi duruşma;

"Şuna yekî hezar, xwinê re xwin,

ji bo her bidarvekirinekê re tohîldan"
destpêkir, dengê bilind du xwe hêla

Roja 7.3.87'an li bajarê Den Haag'ê rêveçûnek pêkhat. Bin duruşmên nivîstî, ku armançên livbaziye û pêwîtiya Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan datûnan holê, bêtîrî 400 piştigirtên ERNK meşîyan. Bi dengê bilind duruşmên: "Şuna yekî hezar, xwinê re xwin, ji bo her bidarvekirinekê re tohîldan!", "Kurdistan a me ye, em jê der nayîn!", "Tohîldan, tohîldan, tohîldan!" bangin. Alikariya xwe, hevkarîya xwe ji bo têkoşîna yekîtiyê Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan (ARGK) yê keleş ku li diji mêtîngeriya Tirkî pêşve dibin, bi hemû himên xwe anin ziman. Welatparêzên ku livbaziya xwe bi awakî zinde û bi disiplin berdewamkirin, bala mirovatiya pêşveçûyî, gelê Hollanda û hêzên demokratîkîşandin ser bikaranîna li Kurdistan û

banga ku, bîdeng nêminin li wan kirin. Livbazi, ji hêla gelê Hollanda bi rengê "rêveçûneke leşkerî" hat navedin û hemû rojname li ser bûyerê nivisandin. Radyona Hollanda bûyerê, nûçeyên zimanê Tirkî de belavî guhdarên xwe kir.

Vê rojê livbaziyeke ji li bajarê Düsseldorf'ê li pêşîya konsolosiyê Tirkî pêkhat. Ji 40 kesan zêdetir ji dilxwazên ERNK beşdarbûn. Welatperwerên ji Kurdistan duruşmên: "Ji xwinrişî mêtînger wê hisap bê pîrsîn!", "Kurdistan ji ordiya mêtînger re wê bibe goristan!" qêrin. Qedera seetê û nivê, çûyîn û hatina avahiya konsolosiyê rawestandin. Li ser derî û diwaran duruşmên nivîstî yê min: "Bijî PKK, ERNK û ARGK!" daleqandin û hin duruşmên din ji nivîstin. Livbaziya xwe bi serkeftîni dawî pê anin.

Hêjmara livbaziyan roja 10'ê Adarê, gihan 15'an Livbaziya li Konseya Ewropa, qulibi hevkarîyeke konevani

Roja 10'ê Adarê 1987'an piştigirtên ERNK yê tevli jin û mîran, yeko-yeko xwe avahiya Konseya Ewropa da lihev civandin û nişka ve dest bi raberiyeke kirin. Raberî di rojêke xwedî-bîzav û tîkiliya xilbe de pêkhat. Dilxwazên ERNK, bo bangên hêzên parastîna awahiye yê weke: "qedexeyê", "giringe hun derkevin der ve", bi duruşman bersiv dan, û herwusa bala herkesêkê kişandin ser xwe. Parlemantêrên Ewropayî yê ku avahiyan ciran de civin pêkdanin, xwe bi livbaziya protestokirîne mijûlkirin û guhdariya daxwaz û armançên welatperweran kirin.

Bi rengê berdewama rabe-

riya jorin, roja 11'ê Adarê bi navê welatperwerên Kurd komeke ji dilxwazên ERNK disa çû Konseya Ewropa. Hevdiin bi rewşê diplomati domand. Vê hevdiinê de, rexnen dilxwazên ERNK yê li derheqê tewrê sist a Konseya Ewropa li diji hovitiya derimirovahi a Komara Tirkî faşîst, ji hêla parlemantêran hate pejirandin.

Roja 10'ê Adarê rêveçûnek, bi tîkiliya 300 kesan li bajarê Hamburg'ê çêbû. Welatperwerên ji Kurdistan rêveçûna xwe, heta pêşîya konsolosiyê Tirkî dan komandin. Li wir, bi dengên xwe yê awaz duruşmên weke: "Şuna yekî hezar, xwinê re xwin, ji bo

her bidarvekirinekê re tohîldan!", "Bijî Serok APO!", "Bijî PKK!" ûh... bangin. Li pêşberê mirovatiya pêşveçûyî, bikaranîna faşîzmê li Kurdistanê pişange kirin. Gîrêdana xwe bi şerê rizgariya netewî re, qirandin. Livbazi, bi şewitandina 20 hep nimûnên firokan ji kaxezan û alên Emerîka û Tirkiye, bi serkeftîni dawî pê hat.

Roja 10'ê Adarê komek ji welatparêzên Kurd bo protestokirina bikaranîna qirkirîne li diji gelê Kurd yê dewleta Tirkî hov û dirinde, ba Partiya Xebatkar, li bajarê Oslo avahiya Partiya Xebatkar a merkezi vegirt.

Bi livbaziyan refbîref, alikariyên karbîdestiya Almanya Rojava bo dewleta faşîsta Tirkî a Hitleran hatin protestokirin

Roja 11'ê Adarê li bajarê Klêve li dora bajarê Duisburg'ê avahiya SPD hat vegirtin. Livbazi qasî 5 seetan doma.

Roja 11'ê Adarê li bajarê Duisburg'ê ji avahiya SPD hat vegirtin. Piştî ku daxwaz hatin pejirandin pêde, welatparêzên Kurd dawî bi livbaziya xwe anin. Herdu bûyer ji ji hêla rojnamên xwecih hatin belavkirin.

Roja 12'ê Adarê, nêzîkî 40 dilxwazên ERNK cihekî ku

"Otobahn" nê "A-2" û "A-3" dighin hev, vegirtin. Duruşmên nivîstî yê weke: "Em alikariyên karbîdestiya Almanya bo Tirkiye, protesto dikin!" hatin daleqandin.

Roja 13'ê Adarê ji büroya rojnamên WAZ û NRZ, ji ber eyni sedeman hat zeftkirin. Duxuyaniyeke nivîstî ji bo rojnaman hate belavkirin.

Ji bona protestokirina hovitiya dij-mirovahi û dirindiya mêtîngeriya Tirkî faşîst li Kurdistanê û alikariya ji bo

Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan, kiriyêre ji li bajarê Wien (Viyana) birêve ket. Roja 17'ê Adarê bêtîrî 20 piştigirtên ERNK büroya informasyonê Tirkiye vegirtin.

Roja 17'ê Adarê li bajarê Delemant li Îsvîçre, radyona bi navê "Frequence Jura Radio" hate vegirtin.

Roja 21'ê Adarê li bajarê Bielefeld'ê ji hêla bêtîrî 300 dilxwazên ERNK rêveçûnek li diji Komara Tirkî a faşîsta mêtînger, pêkhat.

Jinên niştîmanperwer yê ji Kurdistanê hovitiya mêtînger li Ewropa ji protestokirin

Jinên welatperwer yê ji Kurdistanê, yê ku cara yekem bi hima xwe, xwe gihan din hevdu, roja 9'ê Nisanê li bajarê Bonn'ê lihev civiyan û hevkarîya xwe ji bo şerê serxwebûna netewî li çiyayên Kurdistanê ji hêla yekîtiyên ARGK tî pêşvebirin, bi rêveçûneke bilindkirin: dengên xwe gihandin gelên cihanê. Êrişên asmanî yê ve taliyê yê ku bûn sedema kuştîna bi sedan jin, zarok û kalên begûneh, qirkirinê yekserî û hingavtînan, konevaniya nefikîrinê li diji gelê me û biryarên bidarvekirin li diji dîliyên şer, yê dewleta Tirkî a faşîsta mêtînger, protestokirin. Rastiya dewleta Tirkî faşîst û Hitleran, li pêşîya mirovên pêşveçûyî pişange kirin. Ji dewleta Almanya Rojava, bi lez birina alikariyên bo vî dewleta derî-babelîskî, xwestin. Bi dirustkirina vî çûnê, ji demokratên Almanya xwestin ku, dengên xwe bo birina vî alikariyê bilindbikin, ku bo qirkirina gelê me bi kar tî.

Dora 800 kes beşdari rêveçûna Jinan bûn. Demokratên Almanya rêveçûna

jinan bi bal şopandin. Komeke ji zarok û jinan ku bi xelean bi hev hatibûn gîrdan, û bi dengeke bilind duruşmên li duhev bangdikar, bêtîr bala mirovên pêşveçûyî kişande ser xwe. Livbaziya rêveçûnê ku bi disiplin û giyanêke şahî pêkhat, qada kombûnê de berdewamkir.

Qada kombûnê de, axafên bi zimanê Kurdî, Almanî û Tirkî yê konevani hatin çekîrin. Taliya axafên xwe de ji ber alikariyên karbîdestiya Almanya Rojava bo dewleta Tirkî faşîst û Hitleran, vî banga jêrin li demokratên Almanya û mirovatiya pêşveçûyî, ji bo ku dengên xwe bo birina alikariyan bilind bikin, kirin:

"... dewleta Tirkî a ku serî de ji NATO, ji karbîdestiya Almanya Rojava alikari digre, van alikariyan bo tunekirina gelê me bikartîne..., bi van alikariyan derdikeve nêçira mirovan, dixwaze jiyanê li gelê me bi van alikariyan biqulibîne benedexan. Karbîdestiya Almanya Rojava, giringe van alikariyan ku bo qirkirina gelê me bi kartî, bibre, nebe şîrîk û hevkarê kuştîna Komara Tirkî a faşîst. Destê xwe nav xwina gelê me de negerîne, nebe hemgûnêkarê faşîzma Tirkî ku rejîmeke hovbertirine. Qirkirina gelê me bi azînen dirindetirin, ji bo berjewend û sodên netewên cihanê û gelê Almanya weke tiştek nayne, wusa ji wê ji bo wan bibe sedema şermiyê mezin... Hemû mirovên pêşveçûyî û demokrat! Dostên gelê Kurdistan!.. Gelê Kurdistanê ku geleki kevnare ji yê diroka yê, bi bikaranîna derî-babelîskê yê mêtîngeriya Tirkî faşîst, dixwazî tunebikin. Têkoşîna gelê Kurd a ji bo serxwebûn û azadiyê, a ji bo aşîtiya cihanê ku li diji vî hovitiyê pêşve diçe, xwedî mafû mafdarê. Pêwîst alikari û hevkarîya vî tîkoşînê bê kirin, piştigirtina heyî bêtîr bê bilindkirin... li diji her babê alikariyên leşkerî, aborî û konevani yê hukûmeta We ji bo dewleta Tirkî faşîst derkevin! Ji bona ku karbîdestiya Almanya Rojava dev ji vî konevaniya xwe berde, bi hemû derfetên xwe bitêkoşin!.."

Pêten agirê berxwedanê li her aliyên Kurdistanê bilind bûn

SEDHEZAR BEŞDARÎ PÎROZÎYÊN NEWROZÊ BÛN

Destpêk rupela dawî de

darî dilan û mihricanên pirozîrîna cejna Newrozê bûn. Dilan û mihricanên pirozîrîna cejna Newrozê de ku bêhtirî 300 hezar welathêzên Kurd xwe gihandibûn hev, pir eşkere derkete holê ku, tu hêz nikare gelê me birawestîne ku, xwe bin ala ERNK yekneke û şerneke. Bili hemû xebatên rawestandîne û tirsandinê yên hezên curecure, girsên gel li gora xwe dest bi amadekariyên tunde kirin; bi pexistîna agirî li çîyan, deştan, zinar û zewîyan... li her derûdorê, pirozîrîna Newrozê dan destpêkirin.

Durûsmên mina: "Biji serok APO!", "Biji PKK!", "Biji ERNK!" ûhw... ku bi agirî ku meriv ji gelek dur bikaribe bixwîne, hatibûn nivîstin. Ev rûdaneke gelek pewist û xwedî bal bû. Li dora agirê peketin, govend û dilan hatin kişandin. Mihrican dîre, bi axafên li ser pêwistî û tedayiya Newrozê doma. Domana Tekoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan a rojenin, bi axafên konevani û cîvînen babetî hat nasîkirin.

Dewleta Tirk a mêtînger, a ku dizani li vî bira welatê me Newroz wê bi şahî bî pirozîrîna, tixubên vî bîrê bi tenê û topên xwe tekûzîr. Xwest bi him û hezên xwe pesna xwe bide û gelê me bibîzde. Li qirxîna tixuban gelek çaran bera çekên xwe da girsên gel û agirîrî û hinek niştîmanperwer ji birindarkir. Lî bili hemû keftûlaftên hezên ordiya mêtînger, gelê me Newrozê bi dilxweşî û serbilindî pirozîrîr.

Girsên gel yên ku şev ji bi şahî borandin, beyana dîre mina lehiyekê herîkin qada pirozîrînê li çoleki derveyî bajarî. Cîvînen pirozîrînê yên bi govend, şîno, stran, lawje, kilam, helbest û axafên rêzani berdewamîrîr, bi durûsmên awazî yên ku serok Abdullah Ocalan, PKK, ERNK û ARGK silavdîrîr, dawî pê hatin. Mihrican û dilanên Newrozê de ku li 27 deran hatin dirustîrîr, bêhtirî 300 hezar kes beşdarîbûn.

Helbestên hatin xwendin û axafên li mihricanê hatin çekîrîr, dengûbehsên ku ji bûyerên li Kurdistanê Bakur hatin nasîkirin û axafên li ser şehîdketîna şoreşgeran, van rastîyan gişt li pêşîya çavan gelek zelal dawêşandin. Di rewşekê de ku heyecan û kela girsên gel gihabû bilindahîya xwe, meriv dikarî dilxweşî, dîlşahî, heyacan û gergûnî, hêvî, giyana êrîşî û berxwedanî geşt tev de, yekderbê bîje. Newroza-87'an de gengazbû ku, di yek kesi

de meriv awazen durûşman, ken û girîne, çepik kutan û lîliyan bişopîne. Belê, Newroza-87'an di bin hoyên wusa geş de, û bi xwedî li tîkoşînê û pêşengê şoreşê derketîne derbasbû; bû rojêke diroki serpehatîna berxwedana netewê Kurdistanê.

LÎBNAN:

Roja 29'ê Adare li bajarê Bor-Elias li Libnanê şeva pirozîrîna cejna Newrozê hat sazîkirin. Dora 1000 welatperwerên ji Kurdistan beşdar bûn. Pirozîrîr dora 18'an destpêkir û dora 01'an dawî pêhat. Şev gelek bi şahî derbas bû. Şevê de bernama, bi axafên konevani destpêkir û bi koma helbestan, govendê, muzîkê, şîno ûhw... berdewamîrî. Li kêleka govend û stranên, keyfa vexwendîyan pêşemin bi temaşê (şîno) hat. Serî de Partiya Komünîsta Libnanê, Cepha Demokrat ji bo Rizgariya Filistinê, Cepha Gel ji bo Rizgariya Filistinê û Cepha Tekoşîna Filistinê, gelek hêz û rekkîstîrîr namên hevkarî û piştîgirtîrîr hînatîrîr dihat û pêre ji, beşdarî şevê bûn.

EWÛPA:

Li 7 bajarî ku Newroz hate pirozîrîr, gişt tevde 10.600 kes beşdar bûn. Şevên "yekîtî, serhildan û berxwedanê-Newroz" meha Adare de, weke me gotî, li van heft deran hatin pirozîrîr:

Hamburg: Roja 21'ê Adare bi hezaran Kurdên Welatperwer xwe li vî bajarî civandin. Bajarê Hamburgê nasi eş, dilovani, şahî û giyana tohildana şoreşgerî bû, roja 21'ê Adare... Ev roj ne tenê dihat mana serfiraziya gelê me di kesbûna KAWA'yê hêsînger de li dijî Dehakê nîrkar û

xwînxwar... 21'ê Adare, roja ku rêberê mezin Mazlum DOĞAN gihabû sîfata Kawayê Hemdemi bû... Herwusa 21'ê Adare, roja ku ERNK ji bo gelê me hatibû mîzgînkîrîr bû... Girsên gel yên bi nasîkirîna vî yekê xwe lihev komîrîbûn, tedayiya vî rojê rastûrîst bi bikaranîna livbaziya xwe dixwestîrîr vî rojê pirozîrîr...

Berî ku şev destpêbîke, li derekî dur ji cihê şevê, pêşî raberiyeke hate çekîrîr. Bi axafên konevani û durûşman, qîrîrîr, êrîşa asmanî, girtîrîr û operasyon û nefîkîrîne yên dewleta Tirk a mêtînger hatin protestokîrîr. Piştî raberiyeke girsên gel dest bi rêveçûnekê kirin û heta cihê pirozîrîna şeva Newrozê meşîyan.

Şev, bi silavîkirîna 3 salîya damezrandîna ERNK bi 3 zîmanan destpêkir. Dure ronahîya li eywanê hat vemîrandîr û eywan bi meşalan hate ronahîkîrîr. Herwusa, hêj destpêka şevê de şahî û qerînen durûşman bi dengekî bilind li eywanê belavbû. Ji bona ku girsên gel xwe li bin ala ERNK kombîrîr, bang li wan hat kirin. Li du vî bangê,

Koln: Roja 28'ê Adare berî ku cejna Newrozê bî pirozîrîr, raberîk û reveçûnek li bajarê Kolnê çebû. Bikaranînen dewleta Tirk a faşîst hatin protestokîrîr.

Şeva Newrozê bi silavîji bo biranîna hogirê netewî rêheval EGÎT, bi rêya xoşxan û axafên destpêkir. Şeva li bajarê Koln diketa du salîya şehîdketîna rêheval EGÎT. Bêhtirî 1800 kes beşdarîbûn. Li kêleka axafên bi sê zîmanan, koma govend û kilaman ji jînan, koma govenda xwecîh, komekî govendên gelên ji mer û jînan, "Koma Berxwedan" û şîno hatin pêşkêşîrîr. Şev, bi kilama "APO hate Hilwanê" dawî pê hat.

Mulhoz: Roja 28'ê Adare li bajarê Mulhoz li Danîmarka şeva Newrozê hat pirozîrîr. Bi hima xweyîcîh ev şev hatibû amadekîrîr, lê di sê ji bêhtirî 500 kesan beşdar bûn. Li kêleka axafên konevani, govend, koma helbest û xoşxan û şîno hatin pêşkêşîrîr. Şev bi serkeftîrîr û şahî dawî pê hat.

Duisburg-Wesel: Rûçkê polîsê Almanya Rojava ku, perçeki qîrîrîr, operasyon, êrîşa asmanî û girtînen dewleta Tirk a mêtîngere, di şeva pirozîrîna Newrozê de li vî navçê, carek din pir ronî derkete holê. Berî ku şeva pirozîrînê destpêbîke, bi hezaran polis hatin cihê avahiya ku wê li wir şev betin pirozîrîr û şerek li dijî tîkoşîna me û gele me duxuyankîr. Hemû rêyên dihatîrîr û diçûn bajarê Wesel girtîrîr û xwestîrîr girsên gel çavîşkîrîrîr bikin. Berî ku şev destpêbîke bi demekê direj dora avahiyeke girtîrîr û xwestîrîr kesbûna hemû kesên tenê şevê kontrolbîrîr. Welatperwerên Kurd, ji ber vî yekê dest bi berxwedanê kirin. Herçûqasî dora 1100 kes li pêşîya avahiyeke kombîrîrîr ji, polis nedîhişt ku şev bete çekîrîr. Li ser vî yekê welatperêrên Kurdistan, durûsmên mina: "Polîse Alman piştîgirtîrîr faşîzmê dîke!", "Bîrme dewleta Tirk a faşîsta mêtînger!" ûhw... bangîrîr. Piştî girsên gel li pêşîya avahiyeke agirî pexîstîrîr û tevî davul û zûrnê dest bi govendê kirin. Berxwedan li bin baran û berfê bi seetan doma, lê polis dev ji daxwazên me bîrmeda. Lewma gelek kes duxuyankîrîr polîsan kirin ku, wê dest bi xweragirtîna birçîmayîrîrîr bikin. U tewrê derîmîrovahî e polîsên Alman protestobîrîrîr. Piştî ku polîsan soz da ku, wê dev ji kirîrîrîr xwe berdîrîr, girsên gel ketîrîr eywanê û şev destpêkirîr. Girsên gel girêdana xwe a bi

pêşengê tîkoşîna me bi durûşmên: "Biji PKK!" şanîkîrîr.

Bernama şevê ji 4 komên govendê ji zarok û mezinan, axafên konevani yên bi sê zîmanan, ji "Koma Berxwedan" û şîno hatibû amadekîrîr.

Paris: Roja 4'ê Nîsanê Newroz li Parisê hat pirozîrîr. Bêhtirî 2000 niştîmanperwer beşdar bûn. Bernama şevê bi proxrama: "ber bi yekîtîya netewî ve" destpêkir. Bi koma govendê, koma stranên: "Koma Berxwedan" û şîno berdewamîrî. Vî şevê de hin hunermendên vexwende bibûn, bi stranên xwe yên şoreşgerî hevkarîya tîkoşîna me kirin. Weke hemû şevên Newrozê, li Parisê jî Newroz bi kilama "APO hate Hilwanê" dawî pê hat.

Bielefeld: Roja 4'ê Nîsanê dora 700 kesî beşdarî cejna Newrozê li Bielefeldê bûn. Bili hemû keftûlaftên hin hezên û derdorên olî û hezên xwesîparên bêbest, ku bi deste dewleta Tirk a mêtînger û emperyalîzma Ewropa bi zanatî û plan tîrîr livandin, şeva Newrozê bi serkeftîrîrîr destpêkir. Bernamê de, proxrama bi navê: "ber bi yekîtîya netewî ve", koma stranên, govenda zarok û mezinan, koma muzîka zarokan, "Koma Berxwedan" û şîno hebû. Şev bi axafên konevani destpêkir û bi proxramên din berdewamîrî. Komeke muzîkê a xweyîcîh ji, bernamêkî xwe pêşkêşîrîr. Helbestên şoreşgerî û folklorî yên gelek cîwan hatin xwendîrîr. Gelek hêz û rekkîstîrîr namên xwe yên hevkarîyeke hînatîrîrîr şevê.

Hannover: Nêzîkî 1500 welatperwerên Kurd, dilxwazên ERNK beşdar bûn. Berî ku şev destpêbîke ala me a netewî li derve, li pêşîya avahiya cihê şevê, jor ve hate kişandin. Ala me a netewî li ber bayeke nerm, pêl bi pêl jor ve ket, pêre ji bi sedan welathêz evîrîr û bîrîya xwe ji bo Kurdistanêkê serbixwe û azad, kêlîkek ji be, dîle xwe de jîyan. Durûsmên vî barê de ji dil û can qêrandîr, govenden babetî leystîrîr. Newroz, roja 11'ê Nîsanê li vîr hate pirozîrîr. Bi serkeftîrîrîr û dilxweşî, giyana vexwendîyan carek din ji bo tîkoşînê hate xurtîrîrîr û tîjîrîr. Bernama, min a şevên din destpêkirîr û dawî pê hat.

Li gelek bajarên Ewropa pirozîrîna "Serpêhatîna me a yekîtî, serhildan û berxwedanê-Newroz" berdewamîrîr. Hêjmara kovara me a bî de, emê nûçe li der mafê şevên Newrozê yên mayîrîr, pêşkêşî xwendevanên xwe bikin.

Şerê şoreşgerî li dijî mêtîngerîya Tirk a faşîst bilind dibe

Kurdistan bi livbazîyên berxwedanê dikele

Destpêk, rupela dawîye de

wam dike. Li hemberê ve jî, pêşveçûna tekoşîna me a rizgariyê bêbetlani pêşve dere û xwe dilezîne.

Hilpişkîna gewre, ku zivistan 87'an de bi livbazîyên duhev yê xurt destpêkiribû û rojên Newroze de giha bilindahîya xwe, îroj jî li çar enîşkên welatê me Kurdistan, beyî ku lezûbeza xwe sist bike, didome.

Pêşengê bi rûmet e tekoşîna me a rizgariya netewî PKK, bi çelengi û xweragirtî-neke bînişe, Newrozê gihandê tîdahiya xwe, a rast di dîroka gelê me de û lerzîn û tîrs herikandîlê dijîminê gele me. Hêzen arteşa rizgariya gelê me, li gora vî baweriyê xwe dilîvîn û bi erîşên diler li dijî mêtîngerîya Tirkên faşîst û çetên milîs yê dîlûş, tîrs û bîzdana dijîminê çavsor dighînin bendawên herî bilindtir. Dijîmin, bi armanca rawestandina tîrsa xwe a bêtîxup û sekinandina tekoşîna berxwedanê li Kurdistanê, li heremên ku şer xwe tunde kiriye, hêzen xwe yê leşkerî tekûş dike. Li dijî komeke jî gerilla a ji 3-5 kesian, bi hezaran serbaz dajo qada cengê. Le disa jî, nikare tu encaman bîdest xwe ve bîne. Mêtîngerîya Tirkên a ku jî kevnariyê vir de azînen erzan yê xwerûtir û rîzî jî xwe

re kiriye karên pêşemin, û serî daye derewên kîret, bilî ordiya xwe a "mezin", çeken xwe yê nujen, balafîr û fîroken xwe, hêzen xwe yê taybetî û herabê derfetên din, keli bi keliye dihilweşe û diherife. Çuqas bikeve nava rewşekê, ku e din nekaribe tiştek bike, hevqas jî berpirsiyarê rêjîma gemar li dora xwe fir-dizivîrin û "karên" xwe yê kîret carek din bikartînin. Lê jî ber ku pêşmergên me yê hogîr û keleş, li her bosta axa Kurdistanê lêdanên referêf li dijîmin dixin, derew û demagojiyên wan jî qulibîn çewta xwe. Wusa ku, gava rojnamên mêtîngeran bi çî awayî be bile be, pelên xwe de li ser PKK binivîsin, gîrsên gel vî yekê dibejin, "Komara Tirk disa lêdanek giran ji PKK'ê girtiye."

Mêtîngerên Tirk yê ku e din tîgiştînin, nikarin li Kurdistanê bi hesanî xwe bilîvîn û tîrsa ARGK ava nav hestûwen xwe de sehdîkin. Newroza '87'an de gelek xebatên jir pêkanîn, lê disa jî nekarin xwe jî erîşên pêşmergên me biparêzin. Arteşa me a rizgariya netewî jî erdîma Dersîme heta Çolamêrgê û Bêtlîsê, li hemû navçên welatê me Kurdistan, livbazîyên berxwedanê yê mina destanan pêkanîn, û weke ku dijîmin mafkiriye bersiva dijîmin dan.

Êrîşa ser qereqola Destê li Dersîmê derbên giran li hêzên kedxwar xist

Domana Newroza '87'an de li erdîma Dersîmê lêdanên xerî li mêtîngerên Tirk ketin. Ji mejiya 15'ê Tabaxê, sala 1984'an vir de, hêzen me yê rizgariyê livbazîyên berxwedanê yê hîkar, payhev birêve xistin. Niha, erîşa li dijî qereqola Destê, xelegeke dawî a livbazîyên domana Newroza '87'an e. Taliya erîşa yekîtîki me a gerilla jî yê ARGK, qereqola Destê hate hilweşandin. Hêjmareke bilind ji serbazên dijîmin hatine kuştin an jî birindar ketine.

Dersîm, kelateke taliyê a berxwedanê li dijî mêtîngerîya kemalîste. Gele me hêj sala 1938'an dengê berxwedanê li vî navçê bilind kiribû. Lê leqayî bîbexûki dilrêş û kîret bibû. Ji wê rojê vir de bîbexûti û berxwedan tekoşîneke bîerman li dij hev dimêşadin. Lê ji sala 1938'an heta em gihan salan '80'an, gelek tişt bo berjewendên gelê me û li dijî dijîmin xwe guhartin. Hêza pêşenga şoreşa gelê me PKK, derkete holê. Weke ava Munzurê keliya û bîbexûti bin erd kir, felişand. Ava jîyanê nav xaka Dersîme dagerand; gul û

dar vebûn, bejna xwe bilindkirin... simbil gihiştin, xwe gihandin hewara keçên bedew yê Kurdistanê yê weke Delal û bî sedan, ku xwe avêtîbûn pêşîra çemê Munzurê...

Weke agahiyên gihan me li herema Heydaran, qereqola Destê jî hela hêzen me yê rizgariyê hatiye hilweşandin. Dijîmin ev qereqol qulibandibû, navendeke lêdan û hingavtînan. Pîkolîyên dijiwar li vir li gelê me dihatin kirin. Bersiva van kîrinên xwe girtin û hemû leşkerên vî qereqolê de hatin kuştin an bîrindar kirin. Dijîmin, jî bona ku ev bûyer neyê bihistin, bi lez û bî dîzi tedbîrên xwe girtiye. Lewma hêj nûçên fîreh li ser rûdanê negihane me. Lê diyare ku, yekîtîyên me erîşa xwe bi jêhatîbûn biserxistîne û tu hundabûn li nik wan peyda nebûye.

Ji aliye din ve, weke deng-ûbêhsên gihan me, te gotin ku erîşek jî li navenda bajarê Dersîmê li dijî barêgeha leşkerî pêkhatiye. Nûçên dor-fîreh li ser vî bûyerê jî hêj negihane rojnama me, lê te gotin ku gelek serbazên dijîmin li vir jî hatine kuştin.

Berxwedana mezin a li Beytûşşebapê di tekoşîna serxwebûna me de bû mîzginahiya serfirazîyê

Rojên 17 û 18'ê Adarê 1987'an li navçê Beytûşşebap bajarê Çolamêrgê, li dora gundê Dereler, tekoşerên me yê mîrxas, diroka tekoşîna serxwebûn û azadiya gelê me de, destana berxwedaneke nûh afirandin. Tekoşîna bi qedrûqîmet de, mîzginahiya serfirazîyê bilindkirin. Di pozberiyekê de, ku di navbera hêzên dijîmin û hêzên me yê rizgariyê de derket û 2 rojan doma, 5 tekoşerên me yê egîd bi hogîrî li ber xwe dan û şehîd ketin. Garantî ordiya faşîst jî lêdanên gelek mezin xwar.

Roja Berxwedanê 21'ê Adarê li Şîrnexê qereqola Millî hat hilweşandin

Roja 21'ê Adarê, roja ku agirê serhildan û berxwedanê, agirê Newrozê xwe li seranserî Kurdistanê belavkiribû, û alev bi alev pêl dîda, tekoşerên mîrxas yê arteşa rizgariya gelê me erîşî qereqoleke dijîmin kirin. Li erdîma Balveren navçê Şîrnexê bajarê Sertê, yekîtîki jî pêşmergên me jî yê ARGK, erîşek bîre ser qereqola Millî. Hêzen me yê rizgariyê bi agîreki dijiwar, hêzen dijîmin bîetesir kirin. Dewleta mêtîngerî Tirk a faşîst, piştî rûdanê bi çend rojan: "dema şer de 2 serbazên me şehîd ketin" got û xwest vî bûyerê biniximîne. Hêjmara kuştîyên xwe veşêre. Lê ev keftûlaft bîsemeket. Ji ber ku qereqola dijîmin de, behtîr serbazên dijîmin hatibûn kuştin. Bûyer bîlez di nava gelê de hatibû belavkirin. Ku di roja Newrozê de bûyereke wusa bi rê ket, şahî û dilovaniya gelê me geşkir û bû mîzginîyek ku di nava gel de rayên xwe gerand.

Kiryarên li her aliyên Kurdistanê xusarên mezin didin dijîminê mejokdar

Hînek jî livbazîyên me yê berxwedanê, yê ku li çar-hêlên Kurdistanê birêve ketine, evên jêrin:

Roja 25'ê Sibatê hêzên arteşa me yê rizgariyê avêtin ser gundê Hafêra navçê Nîsêbinê. Keyê gund û 3 sîxur, ku bi serhişkî dijîminahiya tekoşîna me a rizgariyê û gelê me dikarin, bi mirîne hatin cezazîkirin.

Yekîtîyên me yê rizgariyê, destpêka meha Adarê li nêzîki bajarê Amedê (Diyarbakrê) erîşek bîrin ser şantîyeka mêtîngeran. Dest

Li Şîrnexê ku dijîmin ev navçê ji xwe re kiribû koz û barêgeha leşkerî

7 bîbexûti qada gund de jî ber berikan hatin derbaskirin

Roja 7'ê Nîsanê 1987'an li nêzîki dora gundê Kavuncuk navçê Şîrnexê dora evan jî hela pêşmergên me hate vegirtin. Keyê gund e bîbexûti Abdullah Bilgin, ku li heremê hevkarê mezîntîrê mêtîngeran bû, bi çeken jî dijîmin girti li hemberê gelê me û tekoşîna me gelek caran gunehbazîyan birêve biribû û "parezkariya gund" rêxistin dikir. Hedefê hêzen me e bîngîhin bû. Piştî hemû cîhên çûyin û derketina jî gund hatin girtin pê de, komek jî tekoşerên çû mala keyê bîbexûti. Bi lez ketin xênî û kesên hundur de, betesir kirin. Wê keliyê, digel keyê gund, zarokên wî -ê piçûkîr 20 salî

Di şerê li Dêrika Çiyayê Mazi de 3 tekoşer li berxwe dan û şehîd ketin

Roja 21'ê Adarê li gundê Atli navçê Dêrika Çiyayê Mazi, şerek din di mabeyna hêzên şoreşger yê rizgariyê û leşkerên ordiya mêtînger de, qewwîmî. Şer rojek berdewam kir. 3 tekoşerên me yê ku berxwedaneke bînişe şanikîrin û şehîd ketin, gurrîna

bû-û bavê wî jî û herwusa nasekî wî, ku gişt "parezkaren gund" bûn û çek jî dijîmin girtibûn, xênî de bûn. Piştî ku şervanên me dest danin ser çek û berikan pêde, jin û zaro li xênî hiştin, û çetên bîbexûti û sîxur bîrin qada gund. Taliya gu-nêhen van bîbexûtan hatin eşkerekirin. Keyê gund Abdullah Bilgin, bavê wî Hesen Bilgin û merivê wî Ali Bulun jî ber berikan hatin derbaskirin.

Kuştîna van bîbexûten welat, ku sitembarî li gel dikirin, gliya gel dikarin û bi darê zorê dest datanin ser erd û milken xelkê, di nav refên gundiyan welatperwer yê xîzan û hejar, şahiyek belavkir.

Li Çalê kerwaneke leşkerî kete xefka pêşmergan: Ji deh kesian behtîr mirî, gelek birindar hene

Roja 7'ê Nîsanê 1987'an li nêzîki gundê Andaç navçê Çalê (Çukurca) bajarê Çolamêrgê, kerwaneke leşkerî a dijîmin kete kemîna (dafa) hêzen me yê arteşa rizgariyê. Dijîmin lêdanên mezin girt.

Serborîya bûyerê bi vî awayî pekhatiye:

Ji demeke dur bû ku dijîmin, hêzen xwe li navçê pîr nedigerand, lê van rojên taliyê de hin agahî gihan pêşmergên me ku dijîmin hêzen xwe bi rengê kerwanên leşkerî yê jî hev cuda li derdorê dilîvine. Dure yekîtîyên me yê gerilla

meşalen azadiyê yê ku roja Newrozê pêketibûn bi xwîna xwe a zelal û heja kemilandin. Ji ber biranîna ronakrewanên şoreşa me, yê ku nimunên hîlbijartî jî bo rûmetî, hogîrî, dilerî û fîdekariyê ne, şerê me xwe behtîr dilezîne...

danin ser gelek hacetên peqînê û çekên li wir.

Herwusa, disa destpêka meha Adarê de li navçê Suruç bajarê Ruhayê hin livbazî li dijî sîxur û nokeran pêk hatin. Kes hatin kuştin, hînek jî birindar ketin.

Nivê meha Sibatê yekîtîyên me yê gerilla ketin navenda bajarê Bêtlîsê. Hin raberîyên konevanî dirustkirin. Armanca tekoşîna me a rizgariya netewî û armanca domana ku em tê de ne, bi gel dan nasdan. Li gelek cîhên bajêr hin operasyonên şoreş-

gerî bîcih anin û gelek bîbexûti, sîxur û hevkarên dijîmin hatin cezazîkirin. Ev kiryar, leqayî keyfxweşî û şahîya gel bûn.

Roja 5'ê Nîsanê li nêzîki qopaniya Egil bajarê Amadê, di navbera hêzen me yê rizgariyê û "hêzên taybetî" yê ordiya faşîst şereke dijiwar, ku demeke dirêj doma, serpek hat. Hêzen mêtînger lêdanên xedar girtin. Pozberiyê de, 3 tekoşerên me yê hogîr li berxwedan û şehîd ketin. Dijîmin bi keftûlaftê mezin, xwest hêjmara kuştî û mirîyan xwe veşêre.

**Serok, rêheval Abdullah ÖCALAN
ji ber sedema Newrozê
silavnameyek hinarte gelê me**

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWÊ KURDISTAN

Serok, rêheval Abdullah ÖCALAN, di civinekê de ku ji ber cejna Newrozê hatibû çêkirin, silavnameyek hinarte gelê me. Destpêka axafa xwe de serok, rêheval Abdullah ÖCALAN wusa got: "Gava em bi hêviyeka mezin û bi jiyankirina pêşketinên konevani û leşkerî yên bo berjewendên Partiya me û gelê me, ber bi Newroza '87'an ve diçin û ji ber vê sedemê ez gelê me û mirovatiya pêşveçûyî a cihanê pirozdikim, pêre ji li ber biranina ronakrewanên me yên berxwedanê yên ku me gihandine van rojên têkoşinê û pêşemin ji, li ber biranina Kuwayê Hemdemi rêheval

Mazlum DOĞAN ê ku Newroz kemilandiye û li ber biranina Lehengê Berxwedana Netewî rêheval Mahsum KORKMAZ (EGÎT), em serê xwe bi berezî û minnet di-tawênin."

Serok, rêheval Abdullah ÖCALAN, tedayiya kur û pêwistiya Newrozê di diroka me de: giringiya xwedî li Newrozê derketinê, domana hilpişkinê nûh ku Partiya me û Tekoşina me a Rizgariya Netewî jê derbasdibin, bi hur û kûrî ji ber çavan borand. Serok, rêheval Abdullah ÖCALAN berdwama axafa xwe de vê yekê got: "Ê ku wê biserkeve û nijeniyê bia-

firêne Xeta Serxwebûne ye, ê ku wê binkeve û xwediyê kevneperestiyê ye bihevrexebatkari, reformistî û xwestariye." Taybetî û delameten domana ku gelê me tê de diçe yên ji gelek aliyên ve, dani holê: rewşa rojenî yên ditîn û baweriyên bihevrexebatkar, reformist û xwesipar yên ku li diji Xeta Rizgariya Netewî Kurdistan şerdikin, kaniyên Dûmahik rûpela 20'an de

Şerê şoreşgerî li dijî mêtîngerîya Tirk a faşîst bilind dibe Kurdistan bi livbaziye berxwedanê dikele

Îroj gelê Kurdistan, bi artêşa xwe a rizgariyê û bi livbaziye berxwedanê yên xurt ku pêşketinên mezin derxistine holê, domaneke diroka xwe a pewîst diçe. Di rojên me de, ku têkoşina me a rizgariya netewî de domaneke nûh û pêşketinên mezintir destpêkirine, delameta li pêşiya gelê me, ji temana 7'an heta 70'an, hatiye danin, cve ku, em refên Eniya xwe ERNK ku tê mana yekitiya me a konevani a bilind û berçav û Artêşa xwe ARGK xurtbikin. Bi vi awayî, şerê berxwedana xwe a şoreşgerî ku Newroza '87'an de pêşketinên pêwîst bi destê xwe ve ani, heta dijmînen mêtînger yên dirinde bi temamî ji Kurdistanê bîn avêtin û serfiraziya dawiyê bidest bikeve bidomînin.

Gelê Kurdistan, ê ku zexm-bûna xwe ji doza xwe a mafdar digre û xwediyê Partiyeka rêber mîna PKK û serokek mîna Abdullah ÖCALAN e, ku têkoşinê de, konevaniyê de,

diplomasiyê de rêberiya wî dikin, helbet ku wê nûneriya hêla zexm û heza wê biserkeve, bike. Tiştê ku mêtîngerîya Tirk a faşîst ji diçe, baren abori, civaki, konevani û leşkerî de rizibûneke bi lez, serjêrçûneke dijiware. Rejîma faşîst a ku hinde dihilweşe hevqas hardibe, çuqas xwe bilivêne bila bilivêne, kijan bikaranînen hov û qirkirîne bicih bîne bila bîne, ne gengeze ku tîkçûna xwe bikaribe birawestîne. Dewleta Tirk a faşîst, ji bona bikaribe xwe li hemberê têkoşina me a rizgariya netewî a ku bîlez û rojbîroj pêşve diçe, xwerabigre, her azîzê bikar tene û ji xwe re li çaran digere, lê herdem nikare xwe ji bîncariyê rizgar bike. Lew, her tiştê ku dijmîn ji xwe re "carek" dibîne li pêşiya agirê têkoşina me a berxwedanê a bi qedrûqîymet mîna xwîna li ber tava meha Tirmihê lezbîlez zuwa dibe û bêçaretîya dijmîn xwe berde-

Dûmahik rûpela 23'an de

Pêtên agirê berxwedanê li her aliyên Kurdistanê bilind bûn

SEDHEZAR BEŞDARÎ PÎROZÎYÊN NEWROZÊ BÛN

KURDISTAN:

Roja 21'ê Adarê 1987'an, pêşemin li Kurdistanê Bakûra-Rojava li hemû birên Kurdistanê, bi gelek reng û awayan Newroz hate pirozkirin. Bili hemû keftûlaftên dewleta Tirk a mêtînger, hezên ARGK bi livbazîkariyeka tunde Newroza '87'an silavkirin; keftûlaftên mirina Komara Tirk li pêşiya çavan daweşandin. Newroza ku, ji sedhezaran salan vir de ye ji hêla gelê me bi rengê roja yekemîn di serfiraziye de li diji pîkole, nîr û

mejokdariyê tê pirozkirin, bi destê Komara Tirk ji tedayiya xwe xwest bê durkirin. Komara Tirk bona vê yekê, xwe kire nav xebatên tunde û bi rengeki ku ew bi xwe nikare bawerîya xwe pê bîne û nikare bawerîya tûkesî bîne, "xwedî" li Newrozê "derket". Bêguman, keftûlaftên dewleta Tirk bo Newrozê bi renge "cejna Tirkî" şanî bike, ne bûyereka ji ber xwe ye. Îroj, li çar birên Kurdistanê gelê Kurd xwedî li berxwedanê derdikeve û li bin ala ERNK xwe digihîne hev. Li ser rêya paras-

tina Newrozê, gavên gewre daveje pêş. Dewleta Tirk a mêtînger a ku vê yekê dibîne, dextsîna dîlê xwe a li dermafê pêşveçûnê xwedî-rûmet nikare birawestîne; bi tengezarî û jariya vê yekê, azîzên şer yên bêhoy û bêşewe, yên derî mirovahiye birêve dibe; azîzên babêti yên gemar û xîzîz, yên nûh birêve dixê. Lê çi heye ku, em dev jê berdin ku bikaribe bi van azîzan mejiyê hineke din şelo bike, nikare tenê xwe jê xelas bike, ku nekeve nav rewşeka qirdîk û tev civanok. Nikare tu tiştê din bike, ji bili ku gelên cihanê bi xwe bike-nîne. Nexasim, bili hemû lerzî-nên dijmîn, li çar aliyên welatê me Kurdistan pirozkirina Newrozê, delîlê vê yekê a pak û ronake.

Li Kurdistanê Bakûra-Rojava Newroz, bi civînen li sedan gund, bi cezakirina çetên sîxur û leşkerên ordiya mêtînger û bi xebatên leşkerî, konevani, rêkxistinî û herwusa bi pêxistina agirê Newrozê li gelek navçan, bi gîyaneke tekoşerî hate silavkirin.

Li Kurdistanê Başûra-Rojava (Sûrî) ku birê Kurdistanê a piqûktir, bi sedhezaran welatparêzên Kurd beş-

Dûmahik rûpela 22'an de

Kiryarên li dijî rejîma mêtîngera faşîst li derveyî welat didomin

Bi dehhezaran welatparêzên Kurdistanê tîkîlî rêveçûn, raberî û kiryarên vegirtinan yên li gelek walatên Ewropa bûn

Livbazi û kiryarên ku ji mejiya 17'ê Sibatê 1987'an pêde ji hêla bi hezaran piştigirtî û dilxwazên ERNK, welathêzên Kurd, li Ewropa pêşve tînin birin, mehên Adar û Nisanê de ji hêbellanî doman.

Hengama van livbaziyan de, bikaranînen şerê taybetî, konevaniya nefikirinê (koçberkirinê), cezayên bidarvexistinê, operasyon û girtinên girseyî, erîşa asmanî a li diji gundên Kurdistanê Başûr yên dewleta faşîst a Tirkî, hatin protestokirin. Herwusa, serî de NATO, alikariyên Komara Almanya Rojava bo dewleta faşîst a Tirkî hatin protestokirin û bang li mirovatiya pêşveçûyî a cihanê hat kirin ku, li hemberê vê hovi-tiyê bêdeng nemênin. Niştî-

manperwerên Kurdistan bi livbaziye xwe, bikaranînen qirkirînen derî-qurnê yên mêtîngerîya faşîstî Tirkî li Kurdistanê, bi bawermaman û delîlan danin pêşiya çavan. Bi dilerî û biryarî yekcardin anin zîmên ku, li beramberê vê yekê wê bêdeng namênin, ger ji welat durketibin ji wê bi hemû himên xwe li nik Tekoşina Rizgariya Netewî Kurdistan bin, heta bîhna xwe a dawî û dilopa xwîna dîl de bo Serxwebûn û Azadiya Kurdistan wê şerbikin; bi awazên herî bilind diyarkirin ku, sund û peynama wan ji bo ronakrewanên (şehîdên) şoreşê heye û giredana wan bi têkoşina rizgariya netewî re, serxwe û zindeye.

Welathêzên ji Kurdistan bi rêya hemû livbaziye pêkanînan, bangî mirovatiya pêşveçûyî a cihanê kirin, ji bona ku hevkarî û yarmetiya xwe bo Tekoşina Rizgariya Netewî

Dûmahik rûpela 21'an de